

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΑ΄

Τετάρτη 16 Φεβρουαρίου 2011 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Ρόδου, το 3ο Γυμνάσιο Άργους και το 2ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας, σελ.5565,5570, 5583

2. Αναφορά στις δηλώσεις των εκπροσώπων της τρόικας και στην αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, σελ.5566, 5567,5568,5572,5574,5576,5577,5579,5580,5581,5584,5586, 5589,5590,5591,5593,5596

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων", σελ. 5565

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στις δηλώσεις των εκπροσώπων της τρόικας και στην αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου:

ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ.5589
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,	σελ.5591
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. ,	σελ.5567
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. ,	σελ.5580
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ.5596
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ.5590
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ.5568
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. ,	σελ.5566
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ.5572
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ.5586
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,	σελ.5581
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ.5574
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ.5593
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ.5579
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ,	σελ.5577
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ.5591
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ.5584
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ.5576

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ.5589
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,	σελ.5591
ΒΛΑΤΗΣ Ι. ,	σελ.5588
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. ,	σελ.5567
ΓΑΛΗΝΟΣ Σ. ,	σελ.5583
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ.5594,5595
ΖΩΙΔΗΣ Ν. ,	σελ.5595
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ.5573
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. ,	σελ.5580
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. ,	σελ.5571
ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ.5587
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ.5596
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ.5590
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε. ,	σελ.5578
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ.5584
ΛΕΓΚΑΣ Ν. ,	σελ.5585
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ.5568
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. ,	σελ.5592,5593
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ.5565
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. ,	σελ.5566
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ.5572
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ.5586
ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. ,	σελ.5573
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,	σελ.5581
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ.5574
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ.5593
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ.5579,5580
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ,	σελ.5577
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. ,	σελ.5597
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. ,	σελ.5570
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. ,	σελ.5582
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ.5584
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ.5576,5577
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ.5598,5599

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΑ'

Τετάρτη 16 Φεβρουαρίου 2011 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 16 Φεβρουαρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.11' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Ρόδου, μια περιοχή που την επισκεπτόμεθα συχνά και την αγαπούμε πολύ.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων».

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο κ. Αλέξης Τσίπρας, ορίζει ειδική αγορήτρια για τη συζήτηση του νομοσχεδίου τη Βουλευτή κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νομού Χίου κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

Έχετε το λόγο για επτά λεπτά, κύριε Μουσουρούλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι πολλά νομοθετήματα της Κυβέρνησης, αντί να επιλύουν τα προβλήματα ή τα επιδεινώνουν ή δημιουργούν νέα. Όσα από αυτά παρουσιάζονται ως μονόδρομος, καταλήγουν σε θυσίες για το λαό άνευ αντικρίσματος, όπως το μνημόνιο. Γι' αυτούς τους δύο λόγους, κανείς δεν μπορεί να αισθάνεται ασφαλής και με το σημερινό νομοθέτημα.

Ο τρίτος λόγος, κύριε Υπουργέ, είναι η πολιτική σας ανασφάλεια, αίσθημα που διακατέχει κυρίως όσους δεν είναι σίγουροι γι' αυτό που κάνουν. Και αυτή νομίζω πως είναι η περίπτωσή σας. Γι' αυτό και ζητήσατε διάλογο για αποφάσεις που πρόκειται να πάρετε, με το επιχείρημα ότι υπερβαίνουν την κοινοβουλευτική σας θητεία. Αν είναι έτσι, γιατί δεν κάνατε το ίδιο, πριν μας οδηγήσετε στον ξαφνικό θάνατο του μνημονίου;

Κύριοι συνάδελφοι, κοινή υποχρέωση της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης είναι να βλέπουν μακριά. Η διαφορά είναι ότι η Κυβέρνηση αποφασίζει, ενώ η Αντιπολίτευση κρίνει, προειδοποιεί, προτείνει και εφόσον συμφωνεί, συγκλίνει. Και εμείς κρίναμε, προειδοποιήσαμε, προτείναμε, αλλά δεν συγκλίνουμε. Εμείς σας προτείναμε με ποιους τρόπους θα επιστρέψουμε στην ανάπτυξη. Εσείς προτείνατε με ποιους τρόπους δεν θα πεθάνουμε.

Δεν νομίζω πια ότι μπορείτε να πείσετε κανέναν ότι κάνετε το καλύτερο για να αποφύγουμε το μοιραίο, ενώ παράλληλα ζητάτε και συνενόχους, για την περίπτωση που αυτό συμβεί. Δεν ξέρω, επίσης, τι νομίζετε ότι πετυχαίνετε με τη στοχοποίηση της Νέας Δημοκρατίας ή την ενοχοποίηση των κοινωνικών ομάδων, αφού δεν αποσπάτε πια την προσοχή του πολίτη, ενός πολίτη που δίνει καθημερινά τη μάχη για επιβίωση.

Κύριε Υπουργέ, ο τεμπέλης, ο σπάταλος, ο αντιπαραγωγικός, κατά τα άλλα, Έλληνας, ξέρει γιατί μιλάτε για καταστροφή. Και για όποιον δεν το έχει καταλάβει καλά, ενίοτε χρησιμοποιείτε και τις έρευνες κοινής γνώμης για να πείσετε, ότι έχετε την αποδοχή της κοινωνίας.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, τι ερωτήματα τέθηκαν σ' αυτήν την έρευνα κοινής γνώμης: Στα κλειστά επαγγέλματα υπάρχουν εμπόδια; Πιστεύετε ότι πρέπει να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα; Πιστεύετε ότι το άνοιγμα θα είναι προς όφελος της εθνικής οικονομίας; Μάλιστα, επικαλεσθήκατε και μία έκθεση του IOBE η οποία αναφέρει πολύ σωστά, αναφέρει τις θετικές επιπτώσεις που θα έχει το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων στην αύξηση του ΑΕΠ και στην ευημερία της χώρας. Κανείς δεν διαφωνεί με αυτό. Όμως, με το νομοσχέδιο αυτό, για πολλούς λόγους που θα εξηγήσω παρακάτω, δεν επέρχεται αύξηση του ΑΕΠ.

Κάτι ακόμη. Εκτός από το άνοιγμα, βασικά κριτήρια για την αύξηση του ΑΕΠ, με βάση τα οποία βαθμολογείται μία οικονομία από διεθνείς και άλλους οργανισμούς, είναι η γραφειοκρατία, η αναποτελεσματική φορολογία, το χαμηλό εργασιακό ηθικό του κόσμου, η αστάθεια των πολιτικών μιας κυβέρνησης, αλλά και πολλοί άλλοι παράγοντες. Δεν θα αναφερθώ στις «επιτυχίες» σας ως προς τα κριτήρια αυτά. Ρωτήστε όποιον παραμένει ακόμα εργαζόμενος ή επιχειρηματίας.

Κάτι ακόμη. Στην ευρύτερη έννοια του ΑΕΠ, της ευημερίας, δηλαδή, περιλαμβάνεται επίσης και βαθμολογείται η υγεία, η εκπαίδευση, οι μισθοί και οι συντάξεις. Και εδώ ξέρουμε καλά ποιες «επιτυχίες» έχετε εγγράψει.

Εμείς, δεν είμαστε αντίθετοι με την άρση των περιορισμών στην πρόσβαση και την άσκηση ενός επαγγέλματος. Για να συζητήσουμε, όμως, σοβαρά, δηλαδή, χωρίς κλάματα, αλλά και αποτελεσματικά, δηλαδή, με επιχειρήματα, λείπουν οι προϋπο-

θέσεις. Τις θέτω, λοιπόν, υπό μορφή ερωτημάτων: Είναι συγκροτημένη πολιτική να ρυθμίζετε θέματα εδώ για τους δικηγόρους, τους συμβολαιογράφους, τους μηχανικούς και αλλού για τους μεταφορείς; Γνωρίζετε επακριβώς ποια είναι τα επαγγέλματα που απαιτούν διοικητική άδεια και ποια είναι τα διάφορα παράβολα και τέλη που καταβάλλονται;

Και να σημειώσω εδώ ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αναφέρει -με πολύ πρόχειρο τρόπο- ότι η αναμενόμενη αύξηση των φορολογικών εσόδων θα υπερκαλύψει την απώλεια από την είσπραξη των τελών και παραβόλων. Αν τα είχατε υπολογίσει, θα μας λέγατε και τα νούμερα.

Έχετε κάνει σε βάθος αξιολόγηση της υφιστάμενης επαγγελματικής κλαδικής νομοθεσίας για κάθε επάγγελμα ξεχωριστά; Και εάν το έχετε κάνει αυτό, γνωρίζετε ποιες από τις υφιστάμενες ρυθμίσεις βλάπτουν πραγματικά το κοινωνικό σύνολο ή εμποδίζουν τον υγιή ανταγωνισμό; Εκτός και εάν θεωρείτε ότι νομοθετώντας οριζόντια λαμβάνονται όλα αυτά υπ' όψιν.

Έχετε εξετάσει τις συνθήκες που επικρατούν σε κάθε επάγγελμα ανάλογα με την περιοχή στην οποία ασκείται; Θα αναφέρω ένα παράδειγμα, τα νησιά. Είναι το ίδιο πράγμα να ασκείς δικηγορία στην Αθήνα από το να ασκείς δικηγορία στη Χίο; Για να αναφερθώ και στο νομό μου. Απαντώ «όχι». Γι' αυτό και επιχειρείτε μία οριζόντια απελευθέρωση, παραπέμποντας όλες τις ειδικές ρυθμίσεις σε κανονιστικές πράξεις.

Αυτό το επιβεβαιώνουν και η έκθεση αξιολόγησης, αλλά και η ίδια η εισηγητική έκθεση. Ακούστε τι αναφέρουν τα κείμενα αυτά: Πρώτον: «προϋπόθεση έκδοσης των προεδρικών διαταγμάτων είναι η αναγκαιότητα διατήρησης περιορισμών», γι' αυτό και δεν μπορείτε να προβλέψετε τον ακριβή αριθμό των προεδρικών διαταγμάτων.

Δεύτερον: «Δεν μπορεί να προσδιοριστεί η έκταση των καταργούμενων διατάξεων», επειδή λέει το νομοσχέδιο εισάγει γενικές ρυθμίσεις απλοποίησης.

Τρίτον, προεδρικό διάταγμα «θα εκδοθεί εντός τετραμήνου για να διατηρήσει ηπιότερους περιορισμούς», υπό το κριτήριο «επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος». Σε απλά ελληνικά, δεν γνωρίζετε ποια είναι τα επαγγέλματα που θέλετε να ρυθμίσετε, πόσες είναι οι προστατευτικές ρυθμίσεις που υπάρχουν, αλλά ούτε και γιατί υπάρχουν. Αν αυτό δεν είναι αστείο, τότε είναι επικίνδυνο.

Έχετε, επίσης, επίγνωση του διοικητικού χάους, που πρόκειται να δημιουργηθεί από τις ερμηνείες που θα δώσουν οι υπηρεσίες, λόγω της ασάφειας αυτής; Παράδειγμα: Δεν γνωρίζετε τι ακριβώς ρυθμίζετε με τα τρία προεδρικά διατάγματα που αφορούν στους μηχανικούς και τους δικηγόρους.

Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμη: Με τις εξουσιοδοτικές διατάξεις, που παραπέμπουν τις ρυθμίσεις για το μέλλον, θα γίνει σίγουρα και μικροπολιτικό παιχνίδι.

Παράδειγμα πρώτο: Θέλω να μου δώσετε μία απάντηση στο ερώτημα: Γιατί επιτρέπετε στο Τεχνικό Επιμελητήριο να κρίνει αν η αμοιβή που ζητάει ένας μηχανικός είναι «ασυνήθιστα χαμηλή» -και στη συνέχεια να επιβάλει πειθαρχική δίωξη- και δεν κάνετε το ίδιο για τους δικηγόρους, τους ηλεκτρολόγους, τους φαρμακοποιούς, τους συμβολαιογράφους κ.ο.κ.; Αυτό κάτι δείχνει.

Παράδειγμα δεύτερο: Εφόσον δεν ονομάζετε τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται στο άρθρο 2 με τους δέκα όρους του άρθρου αυτού, δεν θα προκύψουν ερμηνείες ή παρερμηνείες, κατά περίπτωση, και δεν θα ενισχυθεί η πίεση για προστασία μέσω των εξαιρέσεων, που θα προβλέψετε στα προεδρικά διατάγματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Λέτε, επίσης, ότι θα αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα λόγω της αύξησης της καινοτομίας των νέων τεχνολογιών και της επιχειρηματικότητας. Το επιχείρημα αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, έωλο. Αντίθετα, θα αυξηθούν οι πληρωμές χωρίς αποδείξεις ή θα δίδονται αποδείξεις με μειωμένες αμοιβές. Έτσι, δεν πρόκειται να συλλάβετε ποτέ τη φοροδιαφυγή. Αυτός, άλλωστε, είναι και ο λόγος που μετονομάζετε την «ελάχιστη αμοιβή» σε «νόμιμη», προκειμένου να διασφαλίσετε στοιχειωδώς τη φορολογη-

τέα ύλη. Αυτό δεν είναι απελευθέρωση. Είναι μία επιδερμική προσέγγιση που υπαγορεύτηκε από τη συγκυρία. Δεν αντιμετωπίζει το θέμα και δεν μειώνει το διοικητικό άγος και κόστος, γι' αυτό είναι και τόσο πρόχειρη.

Αυτά λύνονται με άλλο τρόπο, κύριοι συνάδελφοι: με σαφή καθορισμό των δικαιωμάτων, με μηχανισμούς πιστοποίησης, με μητρώα επαγγελματιών χωρίς περιορισμούς για την είσοδο, αλλά με αντικειμενικά κριτήρια και ποινές για εκείνους που κάνουν κατάρηση.

Όσο δεν επιλύονται τέτοια θέματα, θα κάνουμε συνεχώς κύκλους γύρω από τις «ελάχιστες αμοιβές», που θα γίνονται «νόμιμες» και αργότερα, «τιμές αναφοράς» κι ό,τι άλλο σας κατέβει ως όρος.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με ένα στατιστικό στοιχείο: Στο σχέδιο νόμου παρεμβαίνετε με δώδεκα νομοθετήματα συνολικά. Κατά το παρελθόν, είχαν γίνει άλλες είκοσι παρεμβάσεις. Προσέξτε: Έντεκα από αυτές είχαν γίνει από το ΠΑΣΟΚ, έξι από κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και τέσσερις πριν από το 1994. Ας μη μιλάτε, λοιπόν, για συντεχνίες, όταν αποδεικνύεται ότι εσείς οι ίδιοι ήσασταν εκείνοι που ενίσχυσαν τον προστατευτισμό.

Κατά τα λοιπά, το σχέδιο νόμου βρίσκεται σε απόλυτη αρμονία με την πάγια τακτική σας «άλλα λέω, άλλα κάνω και άλλα εννοώ».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Μπεκιρής.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, πράγματι η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων είναι ένα θέμα, το οποίο συζητείται εδώ και είκοσι χρόνια. Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση, σε κάθε προεκλογικό πρόγραμμα, σε κάθε έκθεση διεθνών οργανισμών αναφερόταν το θέμα των κλειστών επαγγελμάτων.

Παρά το γεγονός, όμως, ότι έρχεται ως σημαντικό θέμα στο δημόσιο διάλογο όλα αυτά τα χρόνια, καμμία κυβέρνηση -και μην αυταπατάσθε ούτε εσείς- δεν τόλμησε να προχωρήσει στην ουσιαστική απελευθέρωσή τους. Δυστυχώς, δεν τόλμησε ούτε η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και οφείλουμε να το χρωστούμε ως κόμμα.

Φυσικά, δεν πιστεύω να θεωρεί κανείς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ήρθε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, του δήθεν σοσιαλιστικού ΠΑΣΟΚ, να προχωρήσει σε μία τόσο σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία, που σε γενικές γραμμές ούτε την πιστεύετε. Απλά, έπεσε ο κλήρος στην Κυβέρνηση Παπανδρέου να εκπληρώσει μια ακόμα επιθυμία της τρόικα. Είμαι βέβαιος ότι αν δεν υπήρχε η «δαμόκλειος σπάθη» της τρόικα και των δανειστών σας ούτε αυτή, αλλά ούτε και άλλες προσπάθειες θα είχαν δρομολογηθεί, καθώς μιλούμε για δρομολόγηση και όχι για υλοποίηση.

Συνεπώς, μην επιάρεστε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, διότι πολύ απλά δεν αποτελεί δική σας πρωτοβουλία.

Βέβαια, την ίδια ώρα που μας λέτε πόσο σημαντική πρωτοβουλία είναι το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, ταυτόχρονα, «κλείνετε το μάτι» σε διάφορες κοινωνικές ομάδες, προσπαθώντας να δικαιολογηθείτε ότι στην ουσία υποχρεώνεστε να το κάνετε.

Ίσως, αν το είχατε οργανώσει καλύτερα, να είχατε πείσει και τις κοινωνικές ομάδες ότι εσείς αντιδράσατε, αλλά η «κακή τρόικα επέμενε». Γνωρίζετε, άλλωστε, πολύ καλά τη μεθοδολογία. Το κάνετε μόλις την προηγούμενη Παρασκευή, με την αξιοποίηση της δημόσιας παρουσίας. Δυστυχώς, όμως, για εσάς, δεν το κάνατε σωστά και εκτεθήκατε κυρίως απέναντι στους Έλληνες πολίτες, οι οποίοι τελικώς και δίκαια έβγαλαν το συμπέρασμα ότι οι κατώτεροι υπάλληλοι ξένων οργανισμών δίνουν αυστηρές εντολές στην Ελληνική Κυβέρνηση. Προσβάλλετε βάνουσα την αξιοπρέπεια των Ελλήνων, γιατί αποδείξατε πράγματι αυτό που κάποτε είχατε πει: πως έχετε εκχωρήσει μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας σε τρίτους. Με ύφος αυστηρό οι δανειστές σας, σάς έδωσαν εντολές, προκειμένου να διασφαλίζουν τα χρήματά τους. Το χειρότερο εξ όλων είναι ότι όλα αυτά και τα είχατε σχεδιάσει και τα γνωρίζατε.

Αφήστε, λοιπόν, κατά μέρος τις δήθεν οργισμένες ανακοινώσεις στις 2 τα μεσάνυχτα και τα «κροκοδείλια δάκρυα» που χύνετε από τότε, διότι δεν πείθουν κανέναν ούτε καν τους ίδιους σας τους Βουλευτές, που σήμερα σας ζητούν εξηγήσεις.

Στην ουσία του ζητήματος απλά θα ήθελα να επισημάνω ότι η τρόικα αντιλαμβάνεται πως τα 14 δισεκατομμύρια, που αναζητά τα επόμενα τρία χρόνια, δεν πρόκειται να βρεθούν και σας διεμήνυσε πολύ απλά ότι αν δεν μπορείτε να τα βρείτε, ξεπουλήστε. Προέκυψε, λοιπόν, ένα τεράστιο ζήτημα, χωρίς, όμως, να υπάρχει ούτε ουσιαστικό διακύβευμα. Πενήντα δισεκατομμύρια είναι πράγματι ένα τεράστιο νούμερο. Είναι σχεδόν το 15 του δημοσίου χρέους. Εδώ, όμως, δεν μπορούσατε να βρείτε 2,5 δισεκατομμύρια, που είχατε εντάξει στον προϋπολογισμό του 2010 δήθεν για αποκρατικοποίησής και περιμένετε σήμερα να βρείτε 50 δισεκατομμύρια, χωρίς κανένα απολύτως σχέδιο;

Σε αντίστοιχο πρόγραμμα, η Τουρκία προσδοκά τα επόμενα πέντε χρόνια να μαζέψει 20 δισεκατομμύρια. Πρόχειροι υπολογισμοί αποδεικνύουν ότι αν πωληθούν μετοχές των εισηγμένων ΔΕΚΟ, θα συγκεντρωθεί ένα ποσό της τάξεως των 4 με 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τα υπόλοιπα 45 που θα τα βρείτε;

Όλοι γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει καταγεγραμμένη δημόσια περιουσία. Όλοι γνωρίζουν ότι υπάρχουν προβλήματα σοβαρά σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και με τις καταπατήσεις. Πώς, λοιπόν, θα συγκεντρώσετε 45 δισεκατομμύρια; Με ποιον τρόπο; Με ποιο σχέδιο; Με ποιο πρόγραμμα; Γιατί δεν ακούσατε όταν σας το έλεγε ο Αντώνης Σαμαράς τον Ιούλιο του 2010 και του γυρίσατε την πλάτη στην πρότασή του να συζητήσετε σοβαρά τότε αυτήν την πρόταση;

Δεν ξέρατε, κύριε Υπουργέ, ότι «ο χρόνος είναι χρήμα»; Ειδικά εσείς, έπρεπε να το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Και παρ' όλα αυτά, αρνηθήκατε την πρόσκληση του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για έναν ουσιαστικό και σοβαρό διάλογο για τη δημόσια περιουσία.

Θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο στο θέμα αυτό. Το μνημόνιο υπεγράφη για τη μείωση του ελλείμματος και σταδιακά, για την επίτευξη πλεονασματικών προϋπολογισμών. Έτσι, τουλάχιστον, είπατε σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν τα χρήματα που θα προέλθουν από την πώληση ή την αξιοποίηση –πείτε το όπως θέλετε, γιατί δεν ξέρετε και κανείς τι θέλετε να κάνετε– να οδηγηθούν στη μείωση των ελλειμμάτων και στην αποπληρωμή του χρέους των δανειστών σας.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, με αφορμή το υπό συζήτηση νομοσχέδιο έχω την αίσθηση –μάλλον καλύτερα την βεβαιότητα– ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί παρά πολύ πρόχειρα για τεράστια ζητήματα. Η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών επιφέρει πολύ σημαντικές αλλαγές στην επαγγελματική ζωή μεγάλου αριθμού Ελλήνων πολιτών και στην κοινωνία και την οικονομία. Δεν είναι μόνο οι δικηγόροι, οι συμβολαιογράφοι, οι πολιτικοί μηχανικοί, οι ορκωτοί ελεγκτές, για τους οποίους γίνεται ειδική μνεία. Υπάρχουν περισσότεροι από εκατό επαγγελματικοί κλάδοι, των οποίων η τύχη θα ρυθμιστεί –άκουσον, άκουσον– με προεδρικό διάταγμα, χωρίς την έγκριση της Βουλής.

Τι ζητάτε από την Ελληνική Βουλή σ' αυτό, κύριε Υπουργέ; Ζητάτε λευκή επιταγή. Αυτή, λοιπόν, την επιταγή, εμείς δεν πρόκειται να σας τη δώσουμε.

Ασχολούμαστε με τέσσερις-πέντε επαγγελματικούς κλάδους, οι οποίοι είναι περισσότερο ισχυροί και τυχαίνει να έχουν και εκπροσώπηση στο Κοινοβούλιο. Με τους υπόλοιπους τι γίνεται; Δεν σας απασχολεί; Θα τους αφήσουμε στην τύχη τους;

Δεύτερον. Θα περίμενε κανείς σε μία τόσο σημαντική αλλαγή να έχει γίνει και μία ανάλογη προετοιμασία και να έχουν εκπονηθεί οι αναγκαίες μελέτες που να παρουσιάζουν τις επιπτώσεις, τα αποτελέσματα στην ελληνική οικονομία. Γίνεται, συνεχώς, μία επίκληση για τη μελέτη που έχει εκπονήσει ο IOBE, η οποία, όμως, έχει δεχθεί και ισχυρότατη κριτική. Υπάρχει αντίστοιχη έρευνα του Οικονομικού Επιμελητηρίου, η οποία δεν επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις του IOBE. Παράλληλα, επικαλείστε και μία μελέτη του Συμβουλίου Εμπειρογνομώνων, την οποία μέχρι σήμερα δεν την έχει δει κανείς, μέχρι τη στιγμή που την καταθέσατε. Και είχατε αναφέρει ότι υπάρχουν σειρά από μελέτες από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει κωδικοποιήσει η Επιτροπή και

από τις οποίες προκύπτει η ευεργετική επίδραση της απελευθέρωσης των κλειστών επαγγελμάτων. Γιατί, όμως, τόσο καιρό δεν μας τη φέρνατε στη Βουλή; Γιατί δεν την παρουσιάζατε ούτε στην αρμόδια επιτροπή;

Τρίτον, μέχρι σήμερα θεωρούσα ότι οι κυβερνήσεις νομοθετούν με βάση την ιδεολογία και το κυβερνητικό τους πρόγραμμα. Από ό,τι φαίνεται όμως και από ό,τι προέκυψε και από τη συζήτηση στην επιτροπή, το ΠΑΣΟΚ νομοθετεί με βάση τις δημοσκοπήσεις. Εάν το αποτέλεσμα της δημοσκόπησης δεν ήταν θετικό, τι θα είχατε κάνει;

Τέταρτον, θεωρώ ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί πρόχειρα, χωρίς μάλιστα να μπορεί να εξηγήσει ή να μπορεί να προβλέψει τις επιπτώσεις από αυτές τις αλλαγές. Για παράδειγμα, σε ό,τι αφορά τους δικηγόρους και το γραμματίο προεισπραξής, εάν η αμοιβή που συμφωνείται με τον πελάτη είναι κάτω από την τιμή αναφοράς, γιατί θα πρέπει να πληρώσει τις εισφορές που πλήρωνε πρωτύτερα; Γιατί το κράτος πιστεύει ότι θα καταπολεμήσει το μαύρο χρήμα, όταν όλοι θα δηλώνουν κατώτερη αμοιβή και θα παίρνουν τα επιπλέον χρήματα μαύρα;

Θα σας αναφέρω μία ακόμα περίπτωση που αφορά στις τράπεζες. Για την έκδοση δανείων ή για άλλες υπηρεσίες, οι τράπεζες συνεργάζονται με εξωτερικούς συνεργάτες δικηγόρους για προσμηνώσεις, διαταγές πληρωμών και άλλα. Γι' αυτές τις υπηρεσίες υπήρχε η ελάχιστη αμοιβή. Ξέρετε τι θα γίνει σήμερα; Οι τράπεζες θα αυξήσουν το περιθώριο κέρδους, μειώνοντας στο ελάχιστο τις αμοιβές των δικηγόρων, χωρίς παράλληλα να μειώνουν αντίστοιχα και τα κόστη των νομικών υπηρεσιών που θα προσφέρουν στους πελάτες τους.

Πέμπτον, η περίπτωση των συμβολαιογράφων είναι ενδεικτική της προχειρότητας που σας διέπει. Από τη μία, τους αναγνωρίζετε το χαρακτήρα του δημόσιου λειτουργού και από την άλλη αυτοαναίρεσθε στο θέμα της ελεύθερης διαπραγματεύσεως της αμοιβής τους από ένα ποσό και πάνω. Από τη μία προτείνετε την εφάπαξ αύξηση του αριθμού τους κατά 10% με 20% –πώς προκύπτει τώρα αυτό το ποσοστό ένας Θεός το ξέρει, μόνο εσείς το γνωρίζετε– και από την άλλη, επιφορτίζετε τους ίδιους τους συλλόγους να κάνουν κατανομή των κενών θέσεων, με όποιες φασαρίες και αντιδικίες μεταξύ των συλλόγων συνεπάγεται αυτή η απόφασή σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό που κάνετε, λοιπόν, δεν αποκαλείται πολιτική, αλλά κομπογιαννίτικη τακτική και δεν αφορά την απελευθέρωση των επαγγελμάτων, αλλά τον απόλυτο ορισμό της νοσοτροπίας και της πρακτικής που σας διέπει.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, ανέφερα μόνο κάποια παραδείγματα, προκειμένου να αποδείξω την προχειρότητα της Κυβέρνησης. Η Νέα Δημοκρατία ήταν και παραμένει σύμφωνη με τον προανατολισμό της απελευθέρωσης των κλειστών επαγγελμάτων. Δυστυχώς, όμως, το νομοσχέδιό σας χαρακτηρίζεται από προχειρότητα, από αοριστία, από έλλειψη σοβαρού διαλόγου και εύλογα μπορεί να πει κανείς ότι είναι ένα νομοσχέδιο πολλών ταχυτήτων. Δεν θα αποφέρει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Διαλύει κυριολεκτικά τους νέους επαγγελματίες και δεν είναι αντίξοο ούτε των καιρών ούτε κυρίως των προσδοκιών των Ελλήνων πολιτών. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελίζα Βόζεμπεργκ.

ΕΛΙΖΑ ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πρωινή συνεδρίαση, οι ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία δεχθήκαμε μία επίθεση σκληρή, διότι τολμήσαμε να αναφερθούμε στα τελευταία γεγονότα που είδαν το φως της δημοσιότητας και που κατά την άποψή μου, αλλά και όλων ημών, εξέθεσαν τη χώρα.

Θα έλεγα εν τη αρχή της τοποθετησώς μου ότι «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί», γιατί νομίζω πως όλοι γίναμε

θεατές των τριών προσώπων της τρόικας, που ουσιαστικά ανήγειραν την κυβερνητική οικονομική πολιτική και η Κυβέρνηση συγκινήθηκε μετά από δέκα ώρες! Και όχι μόνο αυτό, αλλά είπε, «Ξείπε», αναίρεθηκε, αυτοαναιρέθηκε και γίναμε ένα αντικείμενο κριτικής από τη διεθνή γνώμη καθόλου κολακευτικής για τη χώρα. Αυτό το λέω σαν απάντηση στις επιθέσεις που δεχθήκαμε.

Σε ό,τι αφορά στο σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι κάτι που η Νέα Δημοκρατία υποστήριξε στο πλαίσιο της φιλελεύθερης αντίληψής της, σε επίπεδο φιλοσοφίας. Αυτή η Κυβέρνηση θα έπρεπε να διαπνέεται από σοβαρότητα μετά από ενάμιση χρόνο του νομοθετεί. Και το λέω γιατί εμείς, ψηφίζοντας ένα μεγάλο αριθμό σχεδίων νόμων που έχετε φέρει στη Βουλή, έχουμε αποδείξει ότι δεν ασκούμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, αλλά ασκούμε αντιπολίτευση με επιχειρήματα και στοιχεία. Και αυτό το σχέδιο νόμου είναι ένα προχειρόγραμμα. Το χαρακτηρίζουμε πρόχειρο, νομοτεχνικά ατελές, άδικο και εισάγει ανασφάλεια δικαίου, για την οποία θα γίνω και συγκεκριμένη.

Είναι πρόχειρο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι από καμμία μελέτη δεν προκύπτει ότι υπηρετεί τις ανάγκες της οικονομίας. Το χαρακτηρίζουμε άδικο, γιατί χωρίζει τις κατηγορίες των ελεύθερων επαγγελματιών –στα οποία υποτίθεται ότι αίρονται οι περιορισμοί– σε δύο κατηγορίες, δηλαδή σε μία πολύ μικρή κατηγορία η οποία αριθμεί μόνο δικηγόρους, συμβολαιογράφους, μηχανικούς και ορκωτούς λογιστές και σε μια μεγάλη κατηγορία που αριθμεί άλλα τριακόσια πενήντα επαγγέλματα, τα οποία δεν κατονομάζετε. Και γι' αυτά τα τριακόσια πενήντα επαγγέλματα υπάρχει μία γενική πρόβλεψη για άρση περιορισμών, η οποία δεν λέει σε κανέναν τίποτα.

Όμως, για τα υπόλοιπα, εδω κάνετε το πολύ μεγάλο λάθος και εισάγετε ανασφάλεια δικαίου στο μέσο πολίτη. Τι κάνετε δηλαδή; Κάνετε κακή χρήση της διάταξης του άρθρου 43 του Συντάγματος που σας δίνει το δικαίωμα να εκδίδετε προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, προκειμένου να εξειδικεύσετε τους περιορισμούς που υποτίθεται ότι αίρετε.

Ποιος σας είπε ότι έχετε αποκλειστικά το δικαίωμα, την εξουσία να την κάνετε κανόνα και να νομοθετείτε με λευκή επιταγή σαν να έχετε τη νομοθετική πρωτοβουλία, χωρίς να την έχετε ζητήσει και χωρίς να τη δικαιούσθε; Και το λέω σαν παράδειγμα, κάνοντας χρήση της διάταξης του άρθρου 2 παράγραφος 3 και του άρθρου 2 παράγραφος 4. Στην πρώτη περίπτωση παρέχετε τη δυνατότητα άρσης πρόσθετων περιορισμών, πάντοτε με προεδρικά διατάγματα. Επίσης, στο άρθρο 2, παράγραφος 4, εισάγετε εξαιρέσεις για ορισμένα επαγγέλματα με προεδρικά διατάγματα, τα οποία υποτίθεται ότι θα εκπονηθούν σε τέσσερις μήνες, ενώ γνωρίζετε ότι πριν από έξι μήνες δεν υπάρχει περίπτωση να εκδοθούν!

Όμως, σε κάθε περίπτωση, αυτό που κάνετε, προσβάλλει την Εθνική Αντιπροσωπεία. Δεν μπορούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να νομοθετούμε έτσι. Δεν έχουμε αυτήν την εντολή από τον ελληνικό λαό. Δεν μπορεί να υπάρχει μία κυβέρνηση, η οποία εισάγει υπουργικές αποφάσεις με απρόβλεπτες διατάξεις, τις οποίες, όταν τις αντιληφθεί ο ελληνικός λαός, θα νομίζει ότι έχουν προκύψει από το Νομοθετικό Σώμα! Αυτό είναι και άδικο και παράλογο!

Ερχόμενη στη διάταξη του άρθρου 5 –στους συμβολαιογράφους αναφέρθηκε εκτενώς ο κ. Μπεκίρης, εγώ θα έχω την ευχέρεια αύριο επί των άρθρων να τοποθετηθώ– αν μη τι άλλο είναι εντελώς παράλογη η αύξηση του 20%, χωρίς να τους κατανέμετε κατά ειρηνοδικία. Έχουμε, δηλαδή, ένα 20%, έναν αριθμό, τον οποίο κατά τη δική σας ευχέρεια και ελεύθερη βούληση κατανέμετε σε όποια περιοχή της Ελλάδος θέλετε και κατ' εξαίρεση στην περιοχή της Αθήνας.

Στο άρθρο 5, όπου ρυθμίζονται οι συνάδελφοί μου οι δικηγόροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μένα θεωρείται μομφή και προσβολή το να θεωρείτε συντηχιακή αντίληψη το γεγονός ότι οι δικηγόροι υπερασπίζονται το επάγγελμά τους! Και θα εξηγήσω γιατί.

Μήπως παραβλέπουμε, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα αριθμεί σαράντα δύο χιλιάδες δικηγόρους, εκ των οποίων οι τριάντα χιλιάδες είναι στην Αθήνα; Μήπως αυτός ο

αριθμός είναι τετραπλάσιος απ' αυτόν που υπάρχει στην Ιταλία, στην Αγγλία, στη Γερμανία, στην Αυστρία, στις προηγμένες χώρες της Ευρώπης; Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι έχουμε τις κατώτερες αμοιβές από όλες τις προηγμένες χώρες της Ευρώπης και εσείς τις καταργείτε; Ή μήπως είναι ψέματα ότι στις χώρες που προαναφέρθηκα –τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Αυστρία– ορίζονται από το νόμο τα κατώτερα όρια αμοιβών και στις χώρες όπου δεν ορίζονται –παίρνω για παράδειγμα την Αγγλία και τη Σλοβενία– ορίζονται από τον εκάστοτε δικηγορικό σύλλογο; Εσείς με ποιο δικαίωμα τις καταργείτε;

Ο εισηγητής σας, ο κ. Μπόλαρης, είπε μία φράση. Είπε ότι το σχέδιο νόμου απαντά στους αποκλεισμούς νέων ανθρώπων. Ακριβώς το αντίθετο εισάγει το σχέδιο νόμου! Εξαθλώνει τους νέους ανθρώπους, κύριε Υπουργέ και θα σας εξηγήσω γιατί: Αναφορικά με τους δικηγόρους, αλλά και κατ' επέκταση με τους άλλους επαγγελματίες, όταν δεν ορίζετε κατώτατα όρια αμοιβής και όταν είναι δεδομένο ότι είναι υπερπληθωρισμένο το επάγγελμα, ευνοείτε σε δύο ταχύτητες –και εκεί έγκειται το άδικο του σχεδίου νόμου– τους ομίλους και τις εταιρείες και υπάγετε τους νέους ανθρώπους που επέλεξαν ένα ελεύθερο επάγγελμα σε υπαλληλική αντίληψη!

Χωρίς να μέφομαι, κυρία Πρόεδρε, τους υπαλλήλους, πρέπει να έχουν επιλέξει να είναι υπάλληλοι. Και όταν είναι υπάλληλοι σε συγκεκριμένες κατηγορίες, υπάρχει μισθολόγιο το οποίο ορίζει πώς θα αμειβονται. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να υπαλληλοποιούνται σε μία ελεύθερη αντίληψη, επειδή πρέπει να επιβιώσουν.

Και σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπε ο τελευταίος ομιλών το μεσημέρι ο κ. Μιχελογιαννάκης –θα ήθελα να ήταν εδω– όταν λέτε ότι εμείς δεν θέλουμε τη λύτρωση όταν καταψηφίζουμε τέτοια σχέδια νόμου, επειδή αυτή η αντίληψη του ήταν σε μία εκφορά του λόγου που αφορούσε στις ιδιωτικοποιήσεις που τώρα εισάγει η Κυβέρνηση, ας θυμηθούμε τι έλεγαν το 2008 και το 2009 η κ. Κατσέλη, ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός για τον ΟΛΠ, για τον ΟΤΕ, για την Ολυμπιακή!

Εμάς μας έχετε απέναντι και δεν θέλετε να μας ακούσετε – ποτέ δεν θέλατε– γιατί είμαστε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το δέχομαι ότι θεσμικά σας ενοχλούμε. Καλό θα ήταν, όμως, να ακούσετε κάποιες σοφές κουβέντες που μπορεί να λένε δικοί σας άνθρωποι, όπως ο κ. Ανδρουλάκης που σας μίλησε για παραμύθια και φαντασιώσεις.

Γι' αυτό, καταψηφίζοντας αυτό το σχέδιο νόμου, θα επαναλάβω ότι «κρείττον σιγάν», όπως έλεγαν οι αρχαίοι. Ας τους μιμηθούμε, όταν χρειάζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Βόζεμπεργκ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ, κ. Σπυροπάνος Μαργέλης.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας όλες αυτές τις τελευταίες ημέρες το «διάλογο» που αναπτύσσεται, μάλλον τις αντεγκλήσεις και τις αντιπαραθέσεις που αναπτύσσονται γύρω από το θέμα που προέκυψε με τις ανακοινώσεις, τις δηλώσεις που έκαναν οι εκπρόσωποι της τρόικας, αναρωτιέμαι και σκέφτομαι μήπως στη χώρα μας οι έννοιες, οι αξίες της κοινής λογικής, του ορθολογισμού, της συνεννόησης, τελικά, και της συμφωνίας δεν υπάρχουν στο αξιακό μας σύστημα ή τουλάχιστον στην πολιτική διαδικασία. Γιατί, αλλιώς, δεν μπορού να ερμηνεύσω όλη αυτήν την αντιπαράθεση που έχει δημιουργηθεί για πράγματα τα οποία είτε είναι αυτονόητα –και έχουμε συμφωνήσει και έχουμε εξαγγείλει πολλές φορές πολλοί από εμάς μέσα εδω– είτε είναι στη φαντασία κάποιων, δεν είναι υπαρκτά δηλαδή, δεν συμβαίνουν.

Και για να εξηγηθώ: Αμφισβητεί κανένας ότι τη δημόσια περιουσία οφείλουμε να την αξιοποιήσουμε; Την περιουσία που έχουν οι δήμοι, τα πανεπιστήμια, οι οργανισμοί και τα ιδρύματα αμφισβητεί κανένας ότι πρέπει να την αξιοποιήσουμε; Δεν είναι χρέος μας; Αυτό δεν κάνει καθέναν πολίτη, κάθε επιχείρηση, δεν φροντίζει και αξιοποιεί την περιουσία της;

Κι αν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, αυτό δεν

το κάναμε τα προηγούμενα χρόνια της ευφορίας, του εύκολου δανεισμού που όλα πήγαιναν καλά, αυτήν τη στιγμή που η χώρα μας έχει ανάγκη, που υπάρχει μία κρίση, δεν πρέπει όλοι να σκύψουμε με σοβαρότητα και να δούμε με ένα σχέδιο πώς θα αξιοποιήσουμε αυτή τη δημόσια περιουσία; Αυτό δεν πρέπει να το κάνουμε; Δεν πρέπει να συμφωνήσουμε; Νομίζω ότι είναι αυτονόητο.

Και βεβαίως, άλλο πράγμα αυτό που πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι κι άλλο αυτό που κάποιος λένε: Να ξεπουληθεί η δημόσια περιουσία. Εγώ πρόθεση να ξεπουλήσουμε τη δημόσια περιουσία δεν έχω διαπιστώσει.

Αντίθετα, αν θέλετε, διαπιστώνω μία καθυστέρηση στη συγκρότηση ενός σχεδίου, με βάση το οποίο θα αξιοποιήσουμε τη δημόσια περιουσία. Και όλα αυτά τα χρόνια που γίνεται αυτός ο διάλογος, αυτό μπορούμε να διαπιστώσουμε, μία ατομία, μία φοβία στο να πάρουμε γενναίες αποφάσεις και να αξιοποιήσουμε τη δημόσια υπηρεσία.

Νομίζω ότι έφθασε η ώρα να πάρουμε αυτές τις αποφάσεις, τις αναζητεί, τις περιμένει ο κόσμος ο οποίος επιβαρύνεται με χιλίους τρόπους και με ένα σωρό επώδυνα μέτρα. Είμαστε υποχρεωμένοι απέναντι στους Έλληνες πολίτες να αξιοποιήσουμε, προς όφελος προφανώς του δημόσιου συμφέροντος και των Ελλήνων πολιτών, τη δημόσια περιουσία. Γιατί το έχουμε πει, δεν μπορεί με μέτρα περιοριστικά συνέχεια, με μείωση μισθών και συντάξεων να λύσουμε το πρόβλημα, το οποίο έχει η χώρα μας, να μειώσουμε το έλλειμμα και κυρίως να αντιμετωπίσουμε το χρέος, το τεράστιο χρέος που υπάρχει.

Γι' αυτό πρέπει -και αυτό νομίζω κάνει- η Κυβέρνηση και -αυτό συνεχίζει να κάνει και σήμερα- το Υπουργείο Οικονομικών με τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία που κουβεντιάζουμε, να παίρνει διαθρωπτικά μέτρα, να κάνει τομές, να κάνει αλλαγές που δεν κάναμε χρόνια ολόκληρα, που έπρεπε να είχαμε κάνει προκειμένου να βοηθήσουμε ακριβώς την ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας.

Και νομίζω ότι το να προχωρούμε στην απελευθέρωση ή στη δημιουργία, εν πάση περιπτώσει, ευνοϊκότερων συνθηκών, εύκολης πρόσβασης στο να ασκήσει κάποιος ένα επάγγελμα που έχει τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, τα επιστημονικά και επαγγελματικά, που έχει τις δεξιότητες δηλαδή, νομίζω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Και βέβαια, δεν μας υποχρεώνει η τρόικα και το μνημόνιο να το κάνουμε. Το έχουμε εξαγγείλει πάρα πολλές φορές, εμείς έχουμε επιλέξει να το κάνουμε. Ίσως η συγκυρία μας αναγκάζει να το κάνουμε γρηγορότερα απ' ό,τι ενδεχομένως να το κάναμε. Αλλά, καλό είναι αυτό, δεν είναι κακό.

Ξέρουμε όλοι μας χρόνια ολόκληρα πώς δημιουργήθηκαν αυτοί οι περιορισμοί, αυτές οι στρεβλώσεις και τα προνόμια, θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Δημιουργήθηκαν από τις πιέσεις διαφόρων επαγγελματικών ομάδων, τάξεων και βεβαίως, όχι μόνο τις πιέσεις, αλλά και από την ισχύ που έχουν οι συγκεκριμένες επαγγελματικές ομάδες. Δημιουργήθηκαν πολλές φορές και από την ισχύ που είχαν οι αντίστοιχοι Υπουργοί μέσα στις διάφορες κυβερνήσεις. Ένας ισχυρός Υπουργός θα μπορούσε μία επαγγελματική ομάδα που είχε σχέση με το Υπουργείο του, να την εξυπηρετήσει και να της δώσει περισσότερα προνόμια απ' όσα ενδεχομένως ένας άλλος Υπουργός.

Έτσι, φθάσαμε εκεί που φθάσαμε σήμερα και νομίζω, σεβόμενοι την αρχή που κάθε Έλληνας πολίτης έχει, τη δυνατότητα δηλαδή ελεύθερης πρόσβασης στο επάγγελμα που έχει αποφασίσει να ασκήσει ότι ορθά ερχόμαστε με τα τρία πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου μας να δώσουμε αυτήν τη δυνατότητα. Καταργούμε όλους τους περιορισμούς που έχουν σχέση, γεωγραφικούς περιορισμούς, πληθυσμιακούς περιορισμούς, συγκεκριμένους αριθμούς, εταιρική μορφή, συμμετοχή σε μετοχικό κεφάλαιο, κατώτατες αμοιβές και μια σειρά άλλους περιορισμούς, οι οποίοι μέχρι σήμερα μάλλον στρεβλώσεις δημιουργούσαν.

Βεβαίως, υπάρχει ένα θέμα και το λένε πολλοί, ότι σαν αποτέλεσμα αυτών των μεταρρυθμίσεων που κάνουμε και αυτών των αλλαγών που κάνουμε, θα είναι να θιγεί ο κοινωνικός ιστός

της χώρας, να θιγούν οι πυλώνες της αστικής τάξης της χώρας, να θιγεί η κατάσταση που υπάρχει σήμερα. Ενδεχομένως «ναι», αλλά είμαστε ευχαριστημένοι από αυτήν την κατάσταση; Υπάρχει δικαιοσύνη; Υπάρχει ισότητα σ' αυτήν την κατάσταση και πρέπει να τη συνεχίσουμε; Όλοι αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα, έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα.

Άλλωστε, τα προνόμια που είχαμε ως τώρα είναι που μπόρεσαν και συντήρησαν και δημιούργησαν πολύ περισσότερους μηχανικούς απ' όσους χρειάζεται η χώρα κι απ' όσους λειτουργούν σε άλλες χώρες πολύ περισσότερους δικηγόρους, πολύ περισσότερους φαρμακοποιούς, συμβολαιογράφους, παντού δηλαδή έχουμε έναν υπερπληθυσμό, σε όλες αυτές τις επαγγελματικές τάξεις. Γιατί υπάρχει αυτός ο υπερπληθυσμός; Προφανώς, υπάρχει, γιατί υπάρχει μία σειρά από προνόμια που μπορούν και βοηθούν όλους αυτούς τους ανθρώπους - κι εγώ πολιτικός μηχανικός είμαι - για να μπορούν να επιβιώνουν.

Βεβαίως, για να πούμε και την αλήθεια, όλοι αυτοί οι οποίοι σήμερα διαμαρτύρονται δεν είναι και οι πλέον ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, τις οποίες έχουμε χρέος να στηρίξουμε. Δόξα τω Θεώ δούλεψαν και τα κατάφεραν. Είναι κοινωνικά στρώματα μεσαία και πιο πάνω, είναι αυτό που λέμε η αστική τάξη της χώρας μας, είναι αυτοί που έχουν ένα εισόδημα ευπρεπές, που τους επιτρέπει να ζουν με αξιοπρέπεια, να δημιουργούν και να προσφέρουν και στο δημόσιο βίο.

Όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να παρατηρήσω ότι διαβάζοντας κανείς τα τρία πρώτα άρθρα μόνο θα ανέμενε, θα καταλάβαινε, θα έπαιρνε το μήνυμα δηλαδή, ότι σκοπός του νομοσχεδίου μας είναι πραγματικά αυτά που εξαγγέλλουμε, δηλαδή την ελεύθερη πρόσβαση, τη δυνατότητα στους νέους να μπουν στο επάγγελμα ελεύθερα χωρίς περιορισμούς, τη δημιουργία καλύτερων συνθηκών ανταγωνισμού και μία σειρά τέτοιων πραγμάτων, τη μείωση αν θέλετε, του κόστους των προσφερόμενων υπηρεσιών σήμερα. Αυτά θα νόμιζε ότι πραγματικά θέλουμε να κάνουμε.

Θεωρώ ότι είμαστε λίγο δειλοί και άτολμοι όταν ερχόμαστε να εξειδικεύσουμε στα συγκεκριμένα τρία, τέσσερα, πέντε επαγγέλματα που επιλέγουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο, αυτή τη βούληση την οποία καταθέτουμε. Εγώ συμφωνώ απολύτως με τα τρία πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου μας.

Θα κάνω δύο - τρεις αναφορές και θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Θα αναφερθώ πρώτα απ' όλα στους συμβολαιογράφους. Βεβαίως, ασκούν δημόσια λειτουργία, δημόσια υπηρεσία, προστατεύονται από το Σύνταγμα και καλά είναι όλα αυτά. Βεβαίως όμως ξέρουμε όλοι ότι η δημόσια λειτουργία, το δημόσιο συμφέρον είναι πράγματα τα οποία κάθε φορά τα αξιοποιούμε και τα αξιοποιούμε κάθε φορά κατά το δοκούν και πολλές φορές όχι σωστά.

Έτσι, λοιπόν, ενώ λέγαμε μέχρι πριν λίγες ημέρες ότι δεν μπορεί να αυξηθεί ο αριθμός των συμβολαιογράφων, πολύ καλά κάνετε -κι εγώ το καλωσορίζω- που λέτε να αυξηθεί ο αριθμός των συμβολαιογράφων. Υπάρχει τέτοια δυνατότητα; Και πολύ καλά κάνετε -κι εγώ το καλωσορίζω- που λέμε να δούμε και τις αμοιβές τους. Δεν μπορεί όσο αυξάνεται η αξία του ακινήτου απεριόριστα να αυξάνεται και η αμοιβή του συμβολαιογράφου. Είναι η ίδια συγκεκριμένη δουλειά που γίνεται και μάλιστα έχει σχέση και με τις αντικειμενικές αξίες.

Βεβαίως, οφείλουμε να προσέξουμε να δούμε πώς θα γίνει αυτή η αύξηση. Δεν μπορεί να πάμε οριζόντια 10%, 20% σε όλη τη χώρα. Θα πρέπει να δούμε αριθμό πράξεων και αριθμό συμβολαιογράφων, προφανώς.

Για τους δικηγόρους τώρα θα κάνω μία αναφορά. Προφανώς αυτά που κάνουμε δεν θίγουν τους περισσότερους δικηγόρους, γι' αυτό κιόλας ούτε οι δικηγόροι της Αθήνας απεργούν ούτε οι δικηγόροι της Θεσσαλονίκης απεργούν. Βεβαίως, όταν λέμε δικηγόροι δεν είναι όλοι το ίδιο. Υπάρχουν κατηγορίες δικηγόρων κι εδω νομίζω ότι πράγματι σε μία κατηγορία δικηγόρων, στους νέους ανθρώπους, στους ανθρώπους της επαρχίας δημιουργείται ένα πρόβλημα.

Κι εγώ, κύριε Υπουργέ, θα σας κάνω μία έκκληση, σχετικά με τις δικηγορικές εταιρείες οι οποίες λέτε ότι μπορούν να συστηθούν και να συγκροτούνται με δικηγόρους απ' όλους τους δικηγορικούς συλλόγους, να το ξανασκεφτείτε, διότι αυτό

θα είναι πλήγμα για τους δικηγόρους της ελληνικής επαρχίας.

Και βεβαίως, η βελτίωση που εξαγγέλθηκε ότι θα γίνει, να μην μπορούν να έχουν υποκαταστήματα σε όλη τη χώρα αλλά ένα κατάστημα, αυτό αντιλαμβάνεστε ότι στην πράξη ξεπερνιέται τελείως. Ίσως θα πρέπει να το δείτε, ίσως θα πρέπει να βάλουμε κάποια συγκεκριμένα ποσοστά συμμετοχής. Όχι να γίνουν 0,5%, 1% και να μετέχει στην εταιρεία. Ίσως θα πρέπει να δούμε για παράδειγμα δύο δικηγορικούς συλλόγους κ.λπ..

Τέλος, όσον αφορά τις αμοιβές των δικηγόρων, εγώ ειλικρινά δεν καταλαβαίνω, όταν υπάρχει διαμαρτυρία ότι καταργούνται οι κατώτατες αμοιβές και θα οδηγηθεί όλος αυτός ο κόσμος στην απαξίωση, δηλαδή να δουλεύει με πολύ μικρότερες αμοιβές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όλοι γνωρίζουμε ότι οι αμοιβές που παίρνουν οι δικηγόροι σήμερα είναι υψηλότερες από τις κατ' ευφημισμό λεγόμενες κατώτατες αμοιβές. Και αυτό σε αντίθεση με τους μηχανικούς, όπου οι λεγόμενες κατώτατες αμοιβές πράγματι είναι υψηλές αμοιβές.

Συμφωνώ και εγώ ότι θα υπάρχει ένα πρόβλημα. Όμως, θεωρώ ότι υπάρχουν περιθώρια. Άλλωστε, το Τεχνικό Επιμελητήριο έχει πει να μειωθούν οι αμοιβές. Σε τελευταία ανάλυση, όλοι οφείλουμε να καταθέσουμε και το μερίδιο ευθύνης μας και ένα κομμάτι από την ευθύνη μας, από το εισόδημά μας. Πρωτίστως όλοι οφείλουμε να βοηθήσουμε τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη Σπυροπάνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα έξι μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3ο Γυμνάσιο Άργους, δηλαδή από τη δεύτερη αρχαιότερη πόλη της Ελλάδος, που πήρε το όνομά της από το γιο του ιδρυτή της, τον Φορωνέα. Και βεβαίως, θα ήθελα να θυμίσω ότι στον Όμηρο όλοι οι Έλληνες ήταν Αργείοι. Επίσης, η πρώτη ελεύθερη ελληνική Βουλή από το 1821 ως το 1829 εγκαταστάθηκε στο Άργος.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας του Νομού Λαρίσης, κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς δεν συμφωνούμε με την εκτίμηση ότι το σχέδιο νόμου είναι πρόχειρο. Το σχέδιο νόμου είναι πολύ ζυγισμένο για να επιτύχει συγκεκριμένο στόχο και σε πολύ γρήγορο χρονικό διάστημα.

Η δική μας εκτίμηση είναι ότι το σχέδιο νόμου είναι ιδιαίτερα ταξικό, διότι με βίαιο τρόπο παραμερίζει την όποια προστασία υπήρχε για φτωχά και μεσαία στρώματα σε διάφορα επαγγέλματα, προκειμένου να συγκεντρωθεί ο πλούτος, ο τζίρος, η οικονομική δραστηριότητα του κάθε επαγγέλματος σε λίγα χέρια, σε εταιρείες και με άλλους τρόπους σε μεγάλα γραφεία ή δεν ξέρω με ποια άλλη μορφή.

Αυτοί που θα συγκεντρώσουν τις δουλειές στα χέρια τους θα είναι είτε του ίδιου κλάδου και οι οποίοι θα αναδειχθούν σε μεγάλους και ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες μέσα στις διάφορες εταιρείες ή θα είναι και εκτός κλάδου και θα επενδύονται και κεφάλαια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που γίνεται με τους γιατρούς. Ενώ, δηλαδή, υπήρχε διάταξη που έλεγε ότι θα έπρεπε οι όποιες εταιρείες δημιουργηθούν να έχουν κατά 51% μετόχους γιατρούς, αυτό καταργείται. Και αυτό γίνεται, γιατί ιδιαίτερα στον τομέα της υγείας υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον να διοχετευθούν κεφάλαια και εκτός ιατρικής.

Αυτό συμβαίνει και τώρα με τα μεγάλα κέντρα, με τις ιδιωτικές κλινικές και με τα ιδιωτικά νοσοκομεία. Αυτό που επιδιώκεται, είναι να επιταχυνθεί η διαδικασία συγκέντρωσης, διότι και σήμερα προχωρούσε η συγκέντρωση, αλλά με όχι και τόσο γρήγο-

ρους ρυθμούς. Δηλαδή, μεγάλα δικηγορικά γραφεία με πέντε ή δέκα μισθωτούς αποκτούν όλο και μεγαλύτερη δύναμη και εμφανίζονται να συγκεντρώνουν τη δικηγορική ύλη. Αυτό μπορεί να συμβαίνει και σε άλλους κλάδους μέσα στα τριακόσια επαγγέλματα. Όμως, οι ρυθμοί δεν είναι γρήγοροι.

Μ' αυτό το σχέδιο νόμου, λοιπόν, επιδιώκεται η επιτάχυνση αυτής της διαδικασίας που θα οδηγήσει σε πιο γρήγορη προλεταριοποίηση μεγάλων στρωμάτων ελεύθερων επαγγελματιών και ιδιαίτερα νέων ανθρώπων, οι οποίοι θα αναγκαστούν να γίνουν μισθωτοί μέσα στον ίδιο τον κλάδο τους, με πολύ χαμηλά εισοδήματα.

Επίσης, ένας μεγάλος αριθμός από αυτούς που κατατάσσουμε στα μεσαία στρώματα, που είναι μαχόμενοι στο επάγγελμά τους και ζουν σε ένα μεσαίο επίπεδο ζωής, θα χάσουν μεγάλο μέρος της πελατείας τους, θα χειροτερέψει η κατάσταση τους, θα πάψουν να είναι μεσαίοι και θα γίνουν φτωχοί στον κλάδο τους ή θα αναγκαστούν ορισμένοι από αυτούς να γίνουν μισθωτοί για να έχουν κάποιο εισόδημα.

Ας δούμε τώρα ποια είναι η βάση της λογικής της απελευθέρωσης, του ανοίγματος των κλειστών επαγγελμάτων. Η βάση, λοιπόν, είναι η λογική της απελευθέρωσης. Όσα κόμματα έχουν υιοθετήσει τη λογική της απελευθέρωσης, ουσιαστικά ενισχύουν τη συγκέντρωση του πλούτου σε λίγα χέρια. Άλλωστε, η απελευθέρωση ξεκίνησε για να μην υπάρχουν τα κρατικά μονοπώλια σε διάφορους τομείς της οικονομίας, όπως για παράδειγμα στην ενέργεια και στις συγκοινωνίες. Στην ουσία, και οι ιδιωτικοποιήσεις προχώρησαν με βάση αυτή τη λογική, με βάση αυτή την αρχή της απελευθέρωσης, με αποτέλεσμα σε κάθε χώρο οι ίδιοι οι ιδιώτες να μετατρέπονται πλέον σε μονοπώλια απέναντι στα κρατικά, όπως λέγονταν οι υποστηρικτές της πολιτικής της απελευθέρωσης.

Γίνεται λόγος και για υγιή ανταγωνισμό και για ανταγωνιστικότητα. Μάλιστα, θέλουν να μας καθιερώσουν και ένα σύμφωνο ανταγωνιστικότητας που συνδέεται με την απελευθέρωση. Δηλαδή, λένε ότι με τις απελευθερώσεις θα έχουμε υγιή ανταγωνισμό και ότι θα επιτευχθεί ανταγωνιστικότητα στην Ευρώπη. Το ερώτημα που τίθεται είναι αν αυτή είναι η απελευθέρωση και ποιον θα ωφελήσει αυτού του είδους η ανταγωνιστικότητα.

Επανερχομαι, λοιπόν, σ' αυτό, δηλαδή ότι σε συνθήκες καπιταλισμού, όπως είμαστε τώρα, η κάθε απελευθέρωση, η κατάργηση δηλαδή κάθε προστασίας του μικρού και του μεσαίου, διευκολύνει και ενισχύει τον ισχυρό. Πέρα από τις ρυθμίσεις και τα συγκεκριμένα μέτρα που φέρνει η κάθε κυβέρνηση, ενισχύει ακόμα και τώρα με νομοθετικά μέτρα τον ισχυρό.

Και θα σας φέρω ένα παράδειγμα. Ήμουν στους μηχανικούς της Λάρισας, οι οποίοι κάλεσαν τους Βουλευτές του Νομού για να μας εξηγήσουν τους λόγους για τους οποίους διαφωνούν με το σχέδιο νόμου. Μας έπιασαν, λοιπόν, ορισμένοι οι οποίοι είναι πολιτικοί μηχανικοί ή μηχανικοί και εργολάβοι και μας εξήγησαν ότι με τη λογική των ΣΔΙΤ προκηρύσσονται έργα –μιλάμε για απελευθέρωση- που προτείνει το κράτος. Για παράδειγμα, προτείνεται να χτιστούν είκοσι και τριάντα σχολεία μαζί. Κανένας μικρός και μεσαίος εργολάβος ή μηχανικός δεν μπορεί να πάρει τη δουλειά. Μπορούν μόνο οι ισχυροί. Μάλιστα, μιλούσαν για τις «έξι αδερφές».

Όταν στα δημόσια έργα κυριαρχούν οι λεγόμενες «έξι αδερφές», αυτά είναι όλα αποτελέσματα της απελευθέρωσης και της συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Δηλαδή αυτή καθ' αυτή η απελευθέρωση, αλλά και οι διάφορες συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις ενισχύουν με κάθε τρόπο το κεφάλαιο.

Όσοι υποστηρίζουν, λοιπόν, τη λογική της απελευθέρωσης, είναι υποχρεωμένοι να υποστηρίξουν και το άνοιγμα των επαγγελμάτων πάνω στην ίδια λογική. Πρόκειται για την ίδια λογική.

Και δεν θα πρέπει να φωνάζουν τώρα κάποιοι ότι θίγονται, όπως συμβαίνει με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Για παράδειγμα, η Νέα Δημοκρατία θέλει και να τα έχει καλά με την ιδεολογία της υπέρ της απελευθέρωσης και με την ανάπτυξη του καπιταλισμού, όπως επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οδηγίες, αλλά θέλει να μην έρθει σε αντίθεση με το δικό της κόμμα. Διότι υπάρχουν πολλές κόσμος, και από όλα τα κόμματα –ιδιαίτερα από τα δύο μεγάλα- που ανήκει σ' αυτά τα στρώματα, όπως για

παράδειγμα στους δικηγόρους, στους γιατρούς, δηλαδή σ' αυτά τα τριακόσια επαγγέλματα. Προσπαθεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να ισορροπήσει ανάμεσα στο ένα και στο άλλο, προκειμένου να μην υποστεί το πολιτικό κόστος. Λέει, λοιπόν, στο ΠΑΣΟΚ να «βγάλει το φίδι από την τρύπα» και ότι αυτό έχει την ευθύνη και ότι αυτοί κρατούν αποστάσεις. Όμως, υπάρχει συνευθύνη για όσους υποστηρίζουν τις απελευθερώσεις και όχι την προστασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με την εξής παρατήρηση. Ενώ μιλάμε για νομιμότητα και για συντάγματα κ.λπ., έχουμε το γεγονός ότι με προεδρικά διατάγματα θα καταργηθεί η όποια «προστασία». Και βάζω τη λέξη «προστασία» σε εισαγωγικά, διότι όταν κάποιος έχει ένα πτυχίο και μόνο με βάση το πτυχίο θα μπορεί να ασκεί το επάγγελμα και πάει ο άλλος να καταργήσει αυτό το πτυχίο, αυτό δεν είναι απελευθέρωση. Μάλιστα, μ' αυτόν τον τρόπο δεν θα οδηγηθούμε και σε φθηνότερες υπηρεσίες. Υπηρεσίες φθηνότερες θα υπάρξουν μόνο απέναντι σε τράπεζες και σε μεγάλες επιχειρηματικές μονάδες. Εκεί τα διάφορα γραφεία και οι εταιρείες που θα ανοίξουν θα δίνουν φθηνότερες υπηρεσίες. Θα είναι, όμως, για τον απλό πολίτη καλύτερες οι υπηρεσίες που θα παρέχονται;

Οι μηχανικοί μού έλεγαν –επανερχομαι πάλι στο ίδιο θέμα– ότι όταν θα είναι πολύ χαμηλή η αμοιβή, ο μηχανικός δεν θα δώσει τη σημασία και δεν θα κάνει τη μελέτη που χρειάζεται. Το ίδιο και ο γιατρός και ο δικηγόρος. Το ίδιο και σε κάθε επάγγελμα.

Άρα, οδηγούμαστε σε χειρότερες υπηρεσίες, φθηνότερες για τους ισχυρούς και ακριβότερες για τους άλλους. Θα είναι και ακριβότερες, διότι, όταν μονοπωληθούν οι κλάδοι, γίνεται συνεννόηση ανάμεσα στις εταιρείες. Γίνεται το καρτέλ. Οπότε τότε θα ανέβουν και οι τιμές στις υπηρεσίες. Είμαστε εντελώς αντίθετοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηλείας κ. Μιχαήλ Κατρίνης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο το οποίο εντάσσεται στη συνολική προσπάθεια που πραγματοποιεί αυτή η Κυβέρνηση για τη σωτηρία της χώρας και την αποφυγή των χειρότερων συνεπειών από την οικονομική κατάσταση, που μας κληροδότησε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Βεβαίως, χαιρετίζω αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία είναι πλήρως ταυτισμένη σε φιλοσοφία και σε ήθος με τη γενικότερη στρατηγική και τις αποφάσεις που παίρνει αυτή η Κυβέρνηση. Γιατί με αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτυγχάνονται τρεις στόχοι:

Πρώτον, επιτυγχάνεται η μείωση των τιμών των παρεχόμενων υπηρεσιών, η οποία προκαλείται από το μεγαλύτερο ανταγωνισμό με προφανές όφελος για τη μεγάλη μάζα των καταναλωτών.

Δεύτερον, εμπεδώνεται το αίσθημα δικαιοσύνης προς όλους τους Έλληνες πολίτες. Την ίδια στιγμή που γίνεται εξορθολογισμός και μειώσεις απολαβών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα σε μία ενιαία βάση, δεν μπορεί κάποιος με κρατικό προστατευτισμό, με αποφάσεις που λαμβάνονται σε αυτόν εδώ το χώρο, να απολαμβάνουν αποδοχές πολύ μεγαλύτερες απ' αυτές που απολαμβάνουν άνθρωποι με το ίδιο επίπεδο σπουδών και την ίδια ένταση εργασίας. Βεβαίως, δεν μπορεί, την ίδια στιγμή που ζητάμε και νομοθετούμε επώδυνες μειώσεις σε συνταξιούχους και χαμηλόμισθους, να «κλείνουμε το μάτι» σε συγκεκριμένες επαγγελματικές ομάδες, οι οποίες, ως διά μαγείας, καταφέρνουν να έχουν απολαβές πολύ υψηλότερες από το μέσο όρο.

Τρίτον, με αυτό το νομοσχέδιο δίνουμε μια τελευταία –ίσως και τη μοναδική– ευκαιρία στη νέα γενιά, που σήμερα σε ποσοστό πάνω από 20% βρίσκεται στην ανεργία, που σε ποσοστό που υπερβαίνει το 50% ετεροαπασχολείται –μιλάμε για πτυχιούχους, αποφοίτους πανεπιστημίων– και, βεβαίως, σε μια νέα γενιά που σε αυτό το περιβάλλον επιλέγει ως μονόδρομο τη μετανάστευση για την επαγγελματική αποκατάσταση.

Άρα, με αυτό το νομοσχέδιο, ουσιαστικά βάζουμε τέλος σε μια συντηχιακή αντίληψη, η οποία σε συνεργασία με το πολιτικό κατεστημένο και την πολιτική νοοτροπία, από τη Μεταπολίτευση

μέχρι και σήμερα κατόρθωνε διαρκώς να αποκομίζει προνόμια, να επαιξάνει αυτά τα προνόμια και, βεβαίως, την ίδια στιγμή φρόντιζε να κλείνει τις πόρτες προς νέους επαγγελματίες και να στρεβλώνει την αγορά, αυξάνοντας προκλητικά το κόστος για το μέσο πολίτη. Αυτή η κατάσταση βόλεψε και συνεισέφερε στη συνεχιζόμενη πελατειακή αντίληψη μεταξύ συγκεκριμένων ομάδων συμφερόντων, συγκεκριμένων επαγγελματικών συλλόγων και συνδικάτων και του πολιτικού συστήματος.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο από τη μία διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον και από την άλλη επιχειρεί να προασπίσει και να διασφαλίσει αξιοπρεπείς και ποιτικές υπηρεσίες. Είναι, όμως, ξεκάθαρο;

Φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι σε πολλά σημεία υπάρχουν ασάφειες. Το νομοσχέδιο παραπέμπει σε πάρα πολλές υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα για θέματα, τα οποία θα μπορούσαν κάλλιστα να ρυθμιστούν με το παρόν σχέδιο νόμου, όπως το ύψος των αμοιβών σε πολλές παρεχόμενες υπηρεσίες. Αυτό είναι θέμα πολιτικής επιλογής και πολιτικής απόφασης. Όταν εμείς λέμε ότι νομοθετούμε υπέρ του μέσου πολίτη και διασφαλίζουμε το εισόδημα του μέσου νοικοκυριού, το οποίο συνεχώς πλήττεται, δεν μπορεί να κρατάμε υποχρεωτικές αμοιβές στα ακίνητα χαμηλής αξίας, που αφορούν χαμηλά εισοδήματα και να αφήνουμε ελεύθερες αμοιβές στα μεγάλα εισοδήματα.

Επίσης, πολλά επαγγέλματα εξαιρούνται εξ αρχής από το σχέδιο νόμου για λόγους, όπως λέει η αιτιολογική έκθεση, ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Όμως, ακόμη και σε αυτά τα επαγγέλματα βλέπουμε να υπάρχουν διαφορετικά μέτρα και σταθμά. Φερ' ειπείν νομικές συμβουλές σήμερα μπορούν να παρέχονται μόνο από εταιρείες δικηγόρων που συστήνονται αποκλειστικά από δικηγόρους, σύμφωνα με το π.δ. 81/2005. Φαρμακευτικές υπηρεσίες, όπως πρόσφατα επιβεβαιώσαμε με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας, μπορούν να παρέχονται μόνο από έχοντες άδεια ασκήσεως επαγγέλματος φαρμακοποιού, σύμφωνα με το νόμο του 1932. Την ίδια στιγμή, υπηρεσίες μηχανικών μπορεί να παρέχονται από εταιρείες, που οι ιδιοκτήτες δεν είναι μηχανικοί, όπως επίσης –και αυτό διαφαίνεται και από το νομοσχέδιο– υπηρεσίες υγείας μπορούν πλέον να παρέχονται ελεύθερα από εταιρείες στις οποίες πλέον δεν υπάρχει κανένας περιορισμός στη μετοχική σύνθεση.

Επίσης, βλέπουμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο μπορούν οι δικηγόροι να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερους νομούς. Στα άλλα επαγγέλματα υπάρχουν απαγορεύσεις.

Παίρνοντας αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, με την οποία, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ προσωπικά είμαι απόλυτα σύμφωνος επί της αρχής και της φιλοσοφίας, θα πρέπει να εφαρμόζουμε τις ίδιες ακριβώς αρχές σε όλα τα επαγγέλματα και σε όλες τις περιπτώσεις.

Αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία έρχεται σε συνέχεια του ν. 3844/2010 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 123/2006, όπου προσδιορίζονται οι επιτακτικοί λόγοι του δημοσίου συμφέροντος, στους οποίους αναφέρω ενδεικτικά ότι περιλαμβάνεται η δημόσια τάξη, η δημόσια ασφάλεια, η δημόσια υγεία και η προστασία των καταναλωτών. Βεβαίως, σαφώς εξαιρεί τις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης. Αυτή, λοιπόν, ήταν μια οριζόντια νομοθετική πρωτοβουλία που άνοιξε και προέβλεπε το έδαφος για το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

Όσον αφορά τα θέματα υγείας, ευτυχώς ο Υπουργός Υγείας κ. Λοβέρδος πρόλαβε την οποιαδήποτε συζήτηση στην προχθεσινή του συνέντευξη στα ΝΕΑ, όπου στην ερώτησή αν με το νόμο περί κλειστών επαγγελμάτων θα επιτραπεί σε οποιονδήποτε επιχειρηματία να ανοίγει ιατρικά κέντρα, χωρίς να είναι απαραίτητο να κατέχουν ιατροί το 51% των μετοχών, απαντά «σε καμία περίπτωση, ο νόμος της κ. Ξενογιαννακοπούλου δεν πρόκειται να αλλάξει». Φαντάζομαι πως αναφέρεται στην πολιτική απόφαση της προηγούμενης Υπουργού Υγείας να αποσύρει το προεδρικό διάταγμα, το οποίο επέτρεπε να έχουν το 51% των διαγνωστικών κέντρων μη γιατροί. Θα ήταν σκόπιμο να αποτυπωθεί αυτή η πολιτική βούληση του Υπουργού Υγείας, όσο και της προκατόχου του στο ίδιο Υπουργείο και στο παρόν σχέδιο νόμου, για να μην υπάρχει οποιαδήποτε παρερμηνεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να σας διαβάσω το υπόμνημα που μας κατέθεσε ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου στο νομοσχέδιο που συζητήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Λέει, λοιπόν, ο κύριος Πρόεδρος, ότι ο νέος φαρμακοποιός έχει πολλές άλλες διεξόδους πλην της ίδρυσης φαρμακείου και κακώς παραβλέπουν τις πολιτικές αυτές.

Περιγράφει, λοιπόν, μέσα σε αυτές τις προοπτικές ότι μπορεί να είναι υπάλληλος στο ΙΚΑ, μπορεί να είναι υπάλληλος σε νοσοκομείο, μπορεί να δουλέψει σε κάποια φαρμακοβιομηχανία και τέλος πάντων λέει ότι υπάρχει μια στρεβλή κατεύθυνση επί πολλά χρόνια πτυχιούχων φαρμακευτικής αποκλειστικά και μόνο προς το φαρμακείο.

Νομίζω ότι το ίδιο κείμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε να το υπογράψει ο Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου, του Οδοντιατρικού Συλλόγου, του Δικηγορικού και οποιουδήποτε άλλου επιστημονικού συλλόγου. Είναι ενδεικτικό μιας νοοτροπίας και μίας αντίληψης που θεωρεί σήμερα ότι υπάρχει το δικαίωμα του αίματος, που θεωρεί σήμερα ότι τα προνόμια τα οποία κατοχύρωσε μαζί με την πολιτική ηγεσία από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα μπορεί να τα διατηρεί, που θεωρεί ότι μόνο ορισμένοι μπορούν να έχουν πρόσβαση στην αξιοπρεπή αγορά εργασίας. Θέλει, βεβαίως, με αγώνα να κρατήσει αυτά τα προνόμια και να στείλει τη νέα γενιά στον καιάδα της ανεργίας, στον καιάδα της υποαασχολήσης, στον καιάδα της υπαλληλοποίησης. Βεβαίως, αυτή η νέα γενιά δεν περιλαμβάνει τη νέα γενιά των γόνων τους.

Αυτή τη λογική, ως Κυβέρνηση και ως παράταξη, πρέπει να την υπερασπιστούμε. Θα πρέπει να νομοθετούμε με γνώμονα τη νέα γενιά. Αυτή είναι η πραγματική δημοσία περιουσία που σήμερα απειλείται, που σήμερα αναγκάζεται να μεταναστεύσει, που σήμερα, ενώ επενδύει στη γνώση, δεν βρίσκει καμμία τύχη.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο υπερψηφίζω επί της αρχής για τη φιλοσοφία του, κάνει ένα βήμα λιγότερο τολμηρό απ' αυτό που θα έπρεπε και απαιτούν οι περιστάσεις. Όμως, νομίζω ότι είναι μια καλή αφετηρία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη.

Καλείται τώρα να λάβει το λόγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Αττικής κ. Αθανάσιος Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σημαντικό, τουλάχιστον στον τίτλο του, νομοσχέδιο.

Το μεσημέρι, όμως, κύριε Υπουργέ, αναλώσατε τα 4/5 του χρόνου σας σε μια απέλπιδα προσπάθεια να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα, ενώ για το συζητούμενο σχέδιο νόμου μιλήσατε για δύο-τρία λεπτά. Βέβαια, προσπαθήσατε να υποτιμήσετε όχι μόνο τη μνήμη μας, αλλά και τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού, προκειμένου να πείσετε ότι αξιοποίηση και εκποίηση είναι το ίδιο πράγμα. Ίσως στην προκειμένη περίπτωση, «το σιγάν είναι κρείττον του λαλείν».

Δεν ξέρω εάν υπάρχει συνάδελφος, που να μη θυμάται τι έγινε την περασμένη Παρασκευή σε εκείνο το οκτάωρο που μεσολάβησε από τη συνέντευξη της τρόικας και τα μετέπειτα. Γι' αυτό είπα και ξαναλέω, «το σιγάν είναι κρείττον του λαλείν».

Η Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ, και ο Πρόεδρος μας, κ. Αντώνης Σαμαράς έχουν μιλήσει εδώ και καιρό –και πριν λίγες μέρες μάλιστα, όπου ήμουν και εγώ εκ των ομιλούντων- για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας, χωρίς όμως να χάνεται η κυριότητά της. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία μιλάμε για μετατροπή μέρους του δυναμικού μας πλούτου, σε ενεργητικό.

Η στάση, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του ΠΑΣΟΚ αποδεικνύει περίτρανα την παταγωδή αποτυχία της μνημονιακής πολιτικής και την απόλυτη ανακολουθία λόγων και έργων του ΠΑΣΟΚ. Αυτή την ανακολουθία την πληρώνει σήμερα η χώρα.

Αλήθεια, δεν θυμάστε τον κ. Παπανδρέου να ηγείται της πορείας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, όταν η Νέα Δημοκρατία ως κυ-

βέρνηση προσπαθούσε με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο να κάνει τα εκατόν δεκατρία ταμεία σε δεκατρία; Ο κ. Παπανδρέου ήταν μπροστά και κράταγε ένα μεγάλο πανό που έλεγε, «δεν θα περάσει!». Ήταν μάλιστα μαζί με τους Προέδρους της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ. Τους έχετε ξαναδεί τον τελευταίο καιρό; Έχουν εξαφανιστεί. Δεν υπάρχει η ΑΔΕΔΥ; Δεν υπάρχει η ΓΣΕΕ;

Για να κλείσω αυτήν την εισαγωγή θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ. Θυμάμαι απ' όλους σας και από εσάς τη δαιμονιοποίηση των 28 δισ. -προκειμένου να ενισχυθεί η ρευστότητα των τραπεζών και να σταθεί στα πόδια της η οικονομία- για την οποία είχατε «κινήσει γη και ουρανό». Θυμάστε τι είχατε κάνει! Σήμερα αυτές οι εγγυήσεις κοντεύουν να φθάσουν τα 100 δισ. ευρώ και κανείς δεν μιλάει. Θυμάμαι ακόμα το «όχι» σας στην εγγύηση των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών. Ήταν 100.000 ανά καταθέτη και ανά τράπεζα. Αυτά όσον αφορά τα γενικότερα πολιτικά θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γενικά αποδεκτό ότι η χώρα μας διαθέτει μία οικονομία, που σύμφωνα με τις εκθέσεις για την οικονομική απελευθέρωση, αλλά και τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία, παρουσιάζει σημαντικές ακαμψίες, στρεβλώσεις, εμπόδια, περιορισμούς και στην εύρυθμη λειτουργία των αγορών, αλλά και στην ελεύθερη πρόσβαση και άσκηση των επαγγελματιών.

Συνεπώς, καθίσταται αναγκαία, από οικονομικής και κοινωνικής πλευράς, η κατάργηση των αδικαιολογητών περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγελματιών, έτσι ώστε οι δραστηριότητες των νομικών και των φυσικών προσώπων να διέπονται από τις αρχές ελεύθερης εγκατάστασης, ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και ελεύθερου ανταγωνισμού. Όλοι οι πολίτες θα πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες στην αφετηρία τους.

Με αυτήν τη λογική η Νέα Δημοκρατία τάσσεται θετικά ως προς την κατάργηση περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματιών, αφού κάτι τέτοιο δυνητικά μπορεί να τυνώσει την ανάπτυξη, να ενισχύσει την απασχόληση και να ενδυναμώσει την κοινωνική συνοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, η Κυβέρνηση, υπό το βάρος και σ' αυτό το νομοσχέδιο των συμβατικών δεσμεύσεων της απέναντι στην τρόικα, προχωρά με συνοπτικές διαδικασίες, βεβαισμένα και αλόγιστα στην παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία. Η Κυβέρνηση προσεγγίζει τα επαγγέλματα με δύο ταχύτητες. Η μία είναι των τεσσάρων επαγγελματιών και η άλλη όλων των υπολοίπων, για τα οποία ζητάτε να πάρετε εξουσιοδότηση, με υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα, προκειμένου να τα ρυθμίσετε. Η σχετική διάταξη του σχεδίου νόμου είναι πολύ αόριστη.

Το ζητούμενο είναι αυτή η μεταρρύθμιση να προχωρήσει, αλλά, πρέπει να είναι συγκεκριμένη, τεκμηριωμένη, με μετρήσιμα αποτελέσματα στο κοινωνικό σύνολο, στους επαγγελματίες, τους οποίους αφορούν οι ρυθμίσεις, αλλά και στους δείκτες της οικονομίας.

Αντ' αυτού, όμως, κύριε Υπουργέ, αυτή η μεταρρύθμιση, πρώτον, περικλείει οριζόντιες και ισοπεδωτικές ρυθμίσεις για πλήθος άγνωστων, αόριστων επαγγελματιών. Δεύτερον, δεν περιλαμβάνει μελέτη επιπτώσεων που να τεκμηριώνει την επίτευξη του δημοσίου συμφέροντος. Τρίτον, εδράζεται σε αυθαίρετες παραδοχές και άγνωστες μελέτες. Υπάρχουν, μάλιστα, και εκθέσεις που δεν τις έχετε μέσα στο νομοσχέδιο, όπως του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, οι οποίες δεν επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις του IOBE, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί του Ιδρύματος είναι αβάσιμοι και δεν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα για δύο λεπτά την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Τέταρτον, παραπέμπει σε προεδρικά διατάγματα, με τα οποία μπορεί να τεθούν περιορισμοί ή να θεσπιστούν εξαιρέσεις από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Ουσιαστικά, δηλαδή, η Κυβέρνηση ζητά λευκή επιταγή και γενικές ευρύτερες εξουσιοδοτήσεις. Και τέλος, έρχεται σε αντίθεση με αρχικές κυβερνητικές επιλογές, εκτός και αν τις ξεχάσατε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι ενεργειακοί επιθεωρητές, οι οποίοι εδώ και λίγες μέρες είναι επιφορτισμένοι με

τον έλεγχο ακινήτων για την έκδοση πιστοποιητικών ενεργειακής απόδοσης.

Τέλος, στηρίζεται στις δημοσκοπήσεις. Εάν η Κυβέρνηση θεωρεί ότι το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου εδράζεται στο πρόγραμμα του και στην πολιτική του φιλοσοφία, τότε προφανώς δεν υπάρχει η ανάγκη να δαπανά δημόσιους πόρους για δημοσκοπήσεις. Εάν, όμως, έτσι αντιλαμβάνεται την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής, τότε γιατί δεν έκανε ανάλογες δημοσκοπήσεις, όταν αποφάσιζε οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων και πρωτοφανή διόγκωση άμεσης και έμμεσης φορολογικής επιβάρυνσης των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων;

Επομένως, κύριε Υπουργέ, για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς δεν θεωρούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι το κατάλληλο γι' αυτήν τη μεγάλη τομή. Γι' αυτό, όπως με πολλά επιχειρήματα, τόσο ο εισηγητής μας κ. Σαλμάς, όσο και αρκετοί συνάδελφοί μου που έλαβαν το λόγο και τεκμηρίωσαν την άποψη της Νέας Δημοκρατίας, καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούρα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη Παναρίτη.

Ορίστε, κυρία Παναρίτη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΑ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση της Κυβέρνησης να ανοίξει τα κλειστά επαγγέλματα έχει ξεσηκώσει κύμα αντιδράσεων από τους ενδιαφερόμενους. Η σκόνη που σηκώνεται από τη σύγκρουση αυτή εμποδίζει την ψύχραιμη και ρεαλιστική προσέγγιση του προβλήματος. Ας την επιχειρήσουμε όμως, σε πείσμα των άναρθρων κραυγών που δεν αποκαλύπτουν, αλλά καλύπτουν την ουσία.

Τα κλειστά επαγγέλματα είναι αποτέλεσμα μιας μακράς ιστορικής παράδοσης. Για παράδειγμα, οι συμβολαιογράφοι, οι δικηγόροι, οι μηχανικοί εγγυώνται την νομιμότητα, την εγκυρότητα και την τεχνική αρτιότητα των συμβολαίων ή έργων με την παρουσία τους. Αυτή η λειτουργία τους ήταν ασφαλώς χρήσιμη όταν θεσπίστηκε μερικούς αιώνες πριν, με αφετηρία τη Γαλλία. Τότε όμως, οι συναλλαγές ήταν ελάχιστες, αφορούσαν πολύ λίγους και φυσικά ήταν ευκολότερη η διασφάλισή τους.

Στην πορεία του χρόνου τα πράγματα άλλαξαν ριζικά. Σιγά-σιγά οι αγορές άνοιξαν, οι συναλλαγές πολλαπλασιάστηκαν και μάλιστα, με ένα πολύ μεγάλο θεματικό τρόπο. Το αποτέλεσμα ήταν να διαμορφωθεί μια εντελώς καινούρια κατάσταση με τελείως διαφορετικές απαιτήσεις. Ήταν πια εξαιρετικά δύσκολο και ακραία αντιπαραγωγικό να επιβαρύνεται συνεχώς η κάθε συναλλαγή με το κόστος των αμοιβών αυτών και της συνακόλουθης γραφειοκρατίας. Έτσι, όλη η διαδικασία της εποπτείας γίνεται εκ των πραγμάτων αναποτελεσματική και πολύ ακριβή, δηλαδή, στο τέλος της ημέρας αυτοεξουδετερώνεται.

Αυτό είναι το κεντρικό επιχείρημα εκείνων που αντιμάχονται το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, δηλαδή κυρίως των άμεσα ενδιαφερόμενων και θιγόμενων συντεχνιών. Τι ακριβώς; Προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι έτσι θα χαλάσει η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, επειδή, δήθεν, οι αθρόα νεοεισερχόμενοι στο επάγγελμα κυνηγώντας πελατεία, θα ρίξουν δραστικά τις τιμές και μαζί με τις τιμές αυτές το επίπεδο του έργου που παράγεται, συμπαρασύροντας ολόκληρο τον κλάδο σε έναν ανελέητο ανταγωνισμό προς τα κάτω.

Δυστυχώς γι' αυτούς, το επιχειρήμα τους δεν είναι καθόλου νέο και θα έλεγα και καθόλου πρωτότυπο. Ακούγεται παντού στον κόσμο τα τελευταία είκοσι χρόνια περίπου, όπου η διαδικασία της απελευθέρωσης προχωρεί και δεν επιβεβαιώθηκε ποτέ και πουθενά. Αλλά και αν ακόμη υποθέσουμε ότι αυτός ο κίνδυνος είναι πράγματι υπαρκτός, η λύση ασφαλώς δεν είναι να αφήσουμε την κατάσταση ως έχει με όλη αυτήν τη δαιδαλώδη γραφειοκρατία και αντιπαραγωγικότητα που υπάρχει. Η λύση δεν είναι να αρνηθούμε τις αλλαγές, υποκίπτοντας στον αβάσιμο και παράλογο φόβο. Άλλο δρόμο πρέπει να πάρουμε. Πρέπει να προχωρήσουμε αποφασιστικά στη μεταρρύθμιση, να ανοίξουμε τα κλειστά επαγγέλματα, θεσπίζοντας όμως, ταυτόχρονα ένα

πολύ αυστηρό, ρυθμιστικό πλαίσιο και εγκαθιστώντας ισχυρούς μηχανισμούς ελέγχου, που θα διασφαλίζουν την ποιότητα των υπηρεσιών.

Η χώρα χρειάζεται σήμερα νέους κανόνες που θα επιτρέπουν, σε όποιον το θελήσει, να μπαίνει και να βγαίνει από την αγορά της εργασίας αυτής και του κλάδου αυτού, με χαμηλό κόστος και με διαδικασίες απλές και γρήγορες. Τα κλειστά και προστατευμένα επαγγέλματα πρέπει επιτέλους να γίνουν παρελθόν. Στη δεύτερη δεκαετία του 21ου αιώνα είναι αδιανόητο να υπάρχουν υποχρεωτικές παραστάσεις κλάδων σε συναλλαγές. Είναι πλέον αδιανόητο να υπάρχουν για κάποιους επαγγελματίες ποσοστά κέρδους εγγυημένα και προκαθορισμένα με νόμους και υπουργικές αποφάσεις, όπως και καθορισμένες από το κράτος τιμές υπηρεσιών που παρέχονται ιδιωτικά.

Μπορεί, αλήθεια, κανείς να φανταστεί στα σοβαρά υπουργικές επιτροπές να αποφασίζουν, πόσα πρέπει ο καθένας μας να πληρώσει στον οδοντίατρό του για ένα σφράγισμα; Και αν αυτό καθορίζεται ελεύθερα από μια συμφωνία του γιατρού με τον πελάτη; Γιατί δεν θα πρέπει να γίνεται το ίδιο με άλλους και με τους υπόλοιπους, δηλαδή, με τους μηχανικούς, τους δικηγόρους, τους συμβολαιογράφους;

Είναι καιρός πια για την επανάσταση του αυτονόητου. Οι αγκυλώσεις του παρελθόντος πρέπει να σπάσουν, τα τείχη που προστατεύουν συμφέροντα βολεμένων συντεχνιών πρέπει να γκρεμιστούν και οι δρόμοι που οδηγούν σε αυτούς τους επαγγελματικούς χώρους να ανοίξουν για τους νέους ανθρώπους, γιατί αυτοί είναι που πλήττονται πρώτοι από τον αναχρονιστικό αυτό θεσμό των κλειστών επαγγελμάτων και αυτούς είναι που κρατάμε έξω από την αγορά και μακριά από την παραγωγική δράση. Και αυτό είναι που χρειάζεται ακριβώς η χώρα μας σήμερα, τους νέους αυτούς επαγγελματίες. Οι νέοι θα δώσουν στην οικονομία μας την αναπτυξιακή ορμή και το δυναμισμό που θα μας βγάλει από αυτό το αδιέξοδο και θα βοηθήσει την πατρίδα μας.

Για τους λόγους αυτούς υπερψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ελένη Παναρίτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί σε αυτήν την Αίθουσα συμφωνούν ότι στις σημερινές συνθήκες η απελευθέρωση των επαγγελμάτων είναι αναγκαία. Προβάλλεται το επιχείρημα ότι με αυτόν τον τρόπο θα παύσουν στρεβλώσεις δεκαετιών, θα αρθούν τα σχετικά εμπόδια και τελικά θα επωφεληθεί το ευρύτερο σύνολο της κοινωνίας.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι η έννοια της επαγγελματικής ελευθερίας πρέπει να γίνει πράξη. Υπάρχουν, όμως, πολλά ιδιαίτερα αρνητικά σημεία στο παρόν νομοσχέδιο που δεν μας επιτρέπουν να το ψηφίσουμε, όπως το γεγονός ότι η Κυβέρνηση για ακόμα μία φορά προτίμησε να νομοθετήσει *la carte*, δηλαδή για τέσσερα μόλις επαγγέλματα, αφήνοντας τα υπόλοιπα στο έλεος των μελλοντικών διαθέσεων της.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 αναφέρεται γενικά και αόριστα ότι οι προβλεπόμενοι στην ισχύουσα νομοθεσία περιορισμοί, που αφορούν την άσκηση επαγγελμάτων καταργούνται μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών. Στη δε, επόμενη παράγραφο 2 περισεύονται οι ασάφειες στην προσπάθεια προσδιορισμού αυτών των περιορισμών. Συμπτωματικά, τα επαγγέλματα που δε ρυθμίζονται αφορούν τις πιο αδύναμες κοινωνικές ομάδες και ανέρχονται σε δεκάδες ή και εκατοντάδες, αφού στο νομοσχέδιο έντεχνα αποφεύγονται οι συγκεκριμένες αναφορές. Δεν κατονομάζονται τα επαγγέλματα, δεν περιγράφονται οι επιπτώσεις σε καθένα από αυτά και δεν γίνεται η παραμικρή μνεία για την τύχη τυχόν υφιστάμενων αδειών.

Οι συντάκτες του νομοσχεδίου δεν έκαναν ούτε τον ελάχιστο κόπο άποψης να καταγράψουν τα επαγγέλματα, που κατά τη δική τους άποψη είναι τα λεγόμενα «κλειστά» και να εντοπίσουν τους αντίστοιχους περιορισμούς στην ισχύουσα νομοθεσία. Αυτό θα

αποτελούσε πραγματικά μία σοβαρή, επιστημονική δουλειά και θα ήταν μια ένδειξη σεβασμού προς κάθε ενδιαφερόμενο, που θα γνώριζε τουλάχιστον, τι τον περιμένει.

Στη δε, παράγραφο 3, του άρθρου 2, προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα μπορούν να αρθούν και άλλοι περιορισμοί, έτσι γενικά και απλά. Αυτός ο τρόπος που εσείς επιλέξατε, αποτελεί πραγματικό καψόνι για εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματιών, που θα αγωνιούν για το μέλλον τους. Τους υποχρεώνει να παραμείνουν για μεγάλο χρονικό διάστημα εγκλωβισμένοι και όμηροι των προθέσεων της Κυβέρνησης, αναμένοντας καρτερικά τη δική τους σειρά για διευκρινήσεις της απελευθέρωσής τους. Με λίγα λόγια, σήμερα, κανείς στην Κυβέρνηση δε γνωρίζει να μας πει ποιους συγκεκριμένα επηρεάζουν οι προτεινόμενες αόριστες καταργήσεις των περιορισμών. Όμως, και οι λοιποί επαγγελματίες είναι πολίτες αυτής της χώρας και αυτοί έχουν δικαιώματα και αξίζουν της προσοχής και του ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης.

Πέρα από αυτό, ακόμη και για τα τέσσερα πρώτα επαγγέλματα, δηλαδή του συμβολαιογράφου, του δικηγόρου, του μηχανικού και του ελεγκτή δεν μας παρέχονται έστω και περιορισμένες εξηγήσεις για την αναγκαιότητα των προτεινόμενων ρυθμίσεων, που παραπλανητικά αποκαλούνται «απελευθέρωση». Δεν μας παρέχονται στοιχεία για τις αλλαγές που θα επιφέρουν τα μέτρα αυτά στην ανεργία που καλπάζει, στα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων που συρρικνώνονται και στην ύφεση που ήδη είναι στο 6,6%.

Το Υπουργείο, φυσικά, επικαλείται τα συμπεράσματα κάποιων μελετών, χωρίς βέβαια να δίνει τα επίμαχα στοιχεία και τις λεπτομέρειες στη δημοσιότητα. Με τις μεθόδους σας εξαναγκάζετε τους ήδη «ημιάνεργους» νέους επαγγελματίες σε μια άνευ προηγουμένου άγρια πελατών, με μοναδικό όπλο τη συνεχή μείωση των αμοιβών τους. Θα είστε ικανοποιημένοι από αυτό το φαινόμενο της διαρκούς συναλλαγής και το επίπεδο αυτό των επιστημόνων που σε αρκετές περιπτώσεις θα είναι και δημόσιοι λειτουργοί; Πώς θα αντιμετωπίσετε τη δυνατότητα συμφωνίας μεταξύ επαγγελματία και πελάτη για εμφάνιση ιδιαίτερα χαμηλής αμοιβής και άρα την απώλεια εσόδων από φόρους και εισφορές;

Και επιπλέον, σας ερωτώ, πώς θα διασφαλιστεί η αρτιότητα του παρεχόμενου επιστημονικού έργου; Στο επάγγελμα του δικηγόρου, για παράδειγμα, τι θα απογίνουν οι εκατοντάδες δικηγόροι που έχουν κάθε χρόνο ελάχιστα παραστατικά παρουσιών σε δικαστήριο; Πιθανότατα θα προσεγγιστούν από τα μεγάλα γραφεία για να τους εκμεταλλευθούν. Τα ίδια γραφεία εξυπηρετεί και η άρση του γεωγραφικού περιορισμού που θα οδηγήσει τους νέους δικηγόρους σε στραγγαλισμό. Άρα, αφήνετε το πεδίο ελεύθερο στις μεγάλες δικηγορικές εταιρείες του εσωτερικού και ίσως αύριο και του εξωτερικού, να δρουν ανεξέλεγκτα και να επεκτείνονται με χαμηλό κόστος.

Τι σοσιαλιστική Κυβέρνηση είστε, όταν ευνοείτε μονίμως τα μεγάλα συμφέροντα και καταρρακώνεται ο χαμηλός ή ο μεσαίος πολίτης είτε είναι πτυχιούχος είτε είναι απλός επαγγελματίας;

Επικαλείται, επίσης, το Υπουργείο και το γεγονός ότι και στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ισχύουν παρόμοιοι περιορισμοί στις αμοιβές. Αυτό, εξ όσων γνωρίζω, είναι αληθές, με τη διαφορά ότι εκεί οι αμοιβές είναι πολλαπλάσιες απ' αυτές που επικρατούν στη χώρα μας. Ζητάτε, λοιπόν, λευκή επιταγή εδώ στο Κοινοβούλιο -κάτι που μειώνει τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ- να σταματήσουμε να λειτουργούμε το Κοινοβούλιο και να δώσουμε λευκή επιταγή, να μπορεί να χρησιμοποιήσει ο Υπουργός στο μέλλον ό,τι θα σκεφθεί. Αυτά είναι πράγματα αδιανόητα. Δεν έχουν γίνει ποτέ.

Και ρωτώ κάτι, κύριε Υπουργέ. Επιστήθιος φίλος μου έχει 80.000 ευρώ -αυτές είναι όλες οι δυνάμεις του- και λέει «ν' αγοράσω ένα πρακτορείο ΠΡΟΠΟ από κάποιον που το πουλάει;». Και σας ρωτώ: θα το ανοίξετε αυτό το επάγγελμα; Τι να του πω; Του λέω «Δεν μπορώ να σου απαντήσω. Γιατί αν δώσεις 80.000 ευρώ και αύριο θα είναι άνευ χρημάτων θα είμαι η αιτία για να χάσεις 80.000 ευρώ. Αν δεν ανοίξει, είναι ευκαιρία για να το πάρεις». Δώστε εσείς την απάντηση, για να μπορούμε όλοι οι συνδελφοί να απαντήσουμε σε συγκεκριμένα ερωτήματα του πολίτη.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το όφελος για την κοινωνία απ' αυτό το νομοσχέδιο θα είναι κάποιο αστρονομικό ποσό πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ, χωρίς να μπορεί να μας εξηγήσει από που θα προέλθουν αυτά τα «νέα» δισεκατομμύρια.

Αν, δηλαδή, για παράδειγμα, απελευθερωθεί το επάγγελμα του αρτοποιού ή του υδραυλικού ή του ταξιτζή ή του δικηγόρου θα εισρεύσουν αυτόματα «νέα» δισεκατομμύρια στην οικονομία μας; Είναι ξεκάθαρο ότι απλώς προσπαθείτε, σε δύσκολους καιρούς, να μοιράσετε την ήδη περιορισμένη πίτα σε περισσότερους, εν δυνάμει, δικαιούχους, θυσιάζοντας κάθε παρεχόμενη ποιότητα. Θα περιμέναμε από μια κυβέρνηση να επιδεικνύει περισσότερη σοβαρότητα όταν καταπιάνεται με θέματα που άπτονται της δουλειάς και της ζωής εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Ιωαννίδη.

Καλείται να λάβει το λόγο η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Η συζήτηση θα ήταν πάρα πολύ σημαντική και ωραία αν έφευγαν από τη μέση οι ψευδεπίγραφοι τίτλοι, τα ψευδεπίγραφα επιχειρήματα και μιλάγαμε ανοιχτά και κανονικά. Να πείτε παραδείγματος χάριν: ακούτε, κύριοι, είναι αναχρονισμός σήμερα ένα σημαντικό τομέα της αγοράς, είτε είναι μελέτες, είτε είναι επιβλεψη έργου, είτε είναι κατασκευή, είτε είναι υπηρεσία, να το καταλαμβάνουν δεκάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, κατά κανόνα ατομικές ή αυτοαπασχολούμενοι, σε μια περίοδο που υπάρχει αναπασχόλητο συσσωρευμένο κεφάλαιο. Γιατί υπάρχει. Δεν υπάρχουν τώρα χρέη και ελλείμματα. Υπάρχουν και αυτά. Αλλά είναι τώρα η άλλη όψη του αναπασχολήτου συσσωρευμένου κεφαλαίου. Οι επιχειρηματίες, παλιοί και νέοι, θέλουν να φτιάξουν μετοχικές εταιρείες καινούριες ή να επεκταθούν σ' αυτούς τους τομείς για ν' αντλήσουν κέρδη. Και επομένως, είναι αναχρονισμός για το καπιταλιστικό σύστημα -και έτσι είναι- να υπάρχει ένας τόσο μεγάλος αριθμός μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Καθίστε να συζητήσουμε κανονικά. Αυτή είναι η ουσία. Τι είναι αναχρονισμός πραγματικά για το καπιταλιστικό σύστημα; Και απ' αυτή την πλευρά λέτε στους μικρομεσαίους: δεν βλέπετε τα πράγματα εκσυγχρονιστικά. Όχι, δεν μπορούν να δουν εκσυγχρονιστικά τα πράγματα. Γιατί όταν αυτός ο εκσυγχρονισμός που κάνετε σημαίνει το βίαιο εκτοπισμό τους, που τους μετατρέπει σε ανθρώπους που θα αναζητήσουν θέση σε μισθωτή εργασία, δηλαδή θα είναι υποψήφιοι άνεργοι, ή στη συγκαλυμμένη μισθωτή εργασία με τα μπλοκάκια, πολύ καλά κάνουν και αντιδρούν σ' αυτό που λέτε εσείς και θα πούμε παρακάτω, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων.

Και δεν είναι συντεχνίες ή κλάδοι. Είναι άλλο πράγμα να υιοθετεί η συνδικαλιστική ηγεσία ενός κλάδου αμυντικά ή, αν θέλετε, αναχρονιστικά, για τα πλαίσια του καπιταλισμού, συνθήματα και άλλο πράγμα να θεωρείται συντεχνία ένας κλάδος. Σε κάθε κλάδο εργαζόμενοι είναι και δικαίωμά τους είναι να μη θέλουν να χειροτερέψει το βιοτικό τους επίπεδο. Εμείς τουλάχιστον, κανένα κλάδο δεν τον θεωρούμε συντεχνία. Πολύ περισσότερο που κατείχε ένα μέρος της αγοράς εκεί που το κεφάλαιο δεν είχε ενδιαφέρον να επενδυθεί. Και ήταν πολύ φυσικό αυτό να γίνεται.

Η δική μας θέση όμως είναι η εξής και αυτό τους λέμε. Με το να προσπαθήσετε να συντηρήσετε τη σημερινή κατάσταση, όταν τα μονοπώλια επέρχονται ακάθεκτα, δεν έχετε μέλλον, οι περισσότεροι. Βεβαίως, οριζόντια καταστρέφονται αυτοί. Ένα κομμάτι θα μπορέσει να ενταχθεί σε μετοχικές εταιρείες. Κάποιοι θα επιβιώσουν. Θα υπάρχουν μεσαίοι επιχειρηματίες. Άλλωστε είναι και το μαξιλάρι των μονοπωλίων. Αλλοίμονο. Έχετε και εσείς πολιτική συμμαχιών. Αλλά η μεγάλη πλειοψηφία θα είναι οι άνθρωποι εκείνοι οι οποίοι θα είναι άνεργοι. Και μάλιστα άνεργοι οι οποίοι δεν θα μπορούν να ενταχθούν στον ΟΑΕΔ, δεν θα μπορούν ούτε να πάρουν αυτό το πενιχρό επίδομα ανεργίας.

Θα είναι αυτό που εμείς λέγαμε προλεταριοποίηση. Σε πορεία προλεταριοποίησης θα μπούνε. Άλλο πράγμα ότι δεν σώζονται

με το να υπερασπίζονται στην υπάρχουσα κατάσταση. Αλλά η πραγματικότητα είναι αυτή. Οι μεγάλες εταιρείες θα καταλάβουν εκείνο το μέρος της οικονομίας και των υπηρεσιών των οποίων το έδαφος καλλιέργησαν οι μικρομεσαίοι αυτοαπασχολούμενοι. Ένα ζήτημα αυτό.

Δεύτερο. Τι είναι αυτή η απάτη με τα κλειστά επαγγέλματα; Είναι εκατόν σαράντα πέντε κλειστά επαγγέλματα; Γιατί λέτε κλειστά επαγγέλματα; Υπάρχουν κλειστά. Είναι πολύ λιγότερα. Πόσα είναι; Έξι, επτά; Τα περισσότερα είναι επαγγέλματα που αν τα πούμε με το σωστό όρο, ρυθμίζεται νομοθετικά η επαγγελματική δραστηριότητα σε ορισμένα ζητήματα. Είτε η κατώτατη αμοιβή είτε η γεωγραφική διάσταση του επαγγέλματος ρυθμίζεται με κρατικούς νόμους και κρατικούς κανόνες. Όπως υπάρχουν μη νομοθετικά ρυθμιζόμενα επαγγέλματα. Η μεγάλη πλειοψηφία είναι νομοθετικά ρυθμιζόμενα επαγγέλματα. Δεν είναι όμως κλειστά.

Και μάλιστα λέτε και ξαναλέτε και εσείς και οι στατιστικολόγοι και οι διάφοροι ότι έχουμε πληθωρισμό, παραδείγματος χάριν, δικηγόρων, έχουμε πληθωρισμό γιατρών, έχουμε πληθωρισμό οδοντιάτρων και ταυτόχρονα λέτε ότι είναι κλειστά επαγγέλματα; Τι κλειστά επαγγέλματα; Όλη η καπιταλιστική ανεργία είναι ανταγμένη εδώ.

Η προηγούμενη ομιλήτρια, βεβαίως έχοντας «διατρίψει» στις κατευθύνσεις της παγκόσμιας τράπεζας, μας ανέλυσε ότι αν ανοιχθούν τα επαγγέλματα αυτά αλλάζει η σχέση οδοντιάτρου και πελάτη. Μα, τώρα κοροϊδεύομαστε; Αλλάζει η σχέση οδοντιάτρου, του αυτοαπασχολούμενου, με την ιατρική εταιρεία, με το διαγνωστικό κέντρο, τους μεγαλομετόχους. Εκεί αλλάζει.

Και δεν μου λέτε; Η κυριαρχία της μεγάλης επιχειρηματικής ιδιοκτησίας έχει γίνει σε πάρα πολλούς χώρους, για παραδείγματα στα πολυκαταστήματα. Έπεσαν οι τιμές των προϊόντων. Άλλο πράγμα ότι αντικειμενικά υπάρχει ανάγκη μεγάλης οργάνωσης, παραγωγικής διαδικασίας κ.λπ.. Αυτό είναι άλλο πράγμα. Αλλά έπεσαν οι τιμές των προϊόντων; Απελευθερώθηκε η αγορά της ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών. Έπεσαν οι τιμές; Δηλαδή, η ζωή μας βελτιώθηκε; Θα γίνει πολύ χειρότερη.

Εμείς τουλάχιστον έχουμε πει καθαρά σ' αυτούς τους κλάδους ότι η δική μας πρόταση υπερβαίνει τις δοσοληψίες και τις μικρορυθμίσεις ανάμεσα στον κλάδο και την Κυβέρνηση, το αστικό κράτος κ.λπ.. Παραδείγματος χάριν, μεταφορές. Δημόσια μέσα μεταφοράς και οι εργαζόμενοι υπάλληλοι σ' αυτά τα μέσα μεταφοράς με ωράριο, με ελεύθερο χρόνο, με καλούς μισθούς κ.λπ. συν δωρεάν παιδεία, υγεία και όλα αυτά.

Δεύτερον, φαρμακοποιοί: μέσα στο δημόσιο σύστημα υγείας. Βεβαίως, πάρα πολλοί αυτοαπασχολούμενοι έχουν την απάτη ότι κάποια στιγμή θα γίνουν πιο μεγάλοι, ότι είναι αφεντικά στη δουλειά τους. Μα, δεν είναι αφεντικά. Ο εχθρός των αυτοαπασχολούμενων δεν είναι ο εργαζόμενος ούτε οι θέσεις του ΚΚΕ που μιλάνε γενικευμένα για κοινωνικοποίηση, σοσιαλιστικοποίηση κ.λπ.. Ο εχθρός τους είναι τα μονοπώλια. Από εκεί θα την πάθουν. Δεν κινδυνεύουν ούτε από τις θέσεις του ΚΚΕ ούτε από τις θέσεις των εργαζομένων που ζητούν φθηνές και σύγχρονες υπηρεσίες.

Θα έχουμε, λέει, καλύτερες υπηρεσίες. Θα έχουμε ακριβές υπηρεσίες. Και οι ακριβές υπηρεσίες δεν μπορεί να είναι και καλές. Τι θα πει «φθηνές»; Θα είναι ακριβότερες οι υπηρεσίες. Πολύ ακριβότερες. Και δεν θα είναι και καλύτερες. Ας φύγουμε, όμως, από τη μέση. Οι ακριβές δεν είναι καλές. Πώς να το κάνουμε, δηλαδή; Και τις πληρώνεις και ακριβότερα.

Θα ήθελα να σταθώ σε ένα ζήτημα, το οποίο είναι ήδη πραγματικότητα και συνδέεται με τη λεγόμενη απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων και των επαγγελμάτων που ρυθμίζονται νομοθετικά, στις σοβαρές επιπτώσεις που έχουν υπάρξει και θα υπάρξουν στον τομέα της παιδείας. Η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων, όπως λέτε εσείς, είναι αδύνατον να λειτουργήσει. Οι επιπτώσεις, δηλαδή, που θα υπάρχουν με τις νέες εταιρείες, τα μονοπώλια, τις νέες μετοχικές εταιρείες θα έχουν δραματικές επιπτώσεις στον τομέα της παιδείας.

Βεβαίως, δεν είναι τυχαίο ότι αυτά προχώρησαν παράλληλα. Νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ, η Διά Βίου Μάθηση.

Σήμερα, μάλιστα, η κ. Γεννηματά πρώι - πρώι στο «MEGA» είχε

πάρει φόρα -διότι όταν μιλάς, εδώ που τα λέμε, στην τηλεόραση, δεν βλέπεις τον κόσμο, δεν έβλεπε τα κεφάλια των φοιτητών- κι έλεγε: Κοιτάξτε να δείτε, το μεγάλο γεγονός είναι ότι πια ο φοιτητής, ο σπουδαστής θα είναι σε άμεση σχέση με τον επιχειρηματία, που θα τον κατευθύνει που πρέπει να στρέψει την προσοχή του στις σπουδές και πού πρέπει να κατευθύνει την ειδικότητά του. Δηλαδή τι; Ο καθηγητής είναι ο επιχειρηματίας. Και τι φαντάζεται; Ότι μπορεί να πιστέψουν σήμερα οι φοιτητές και οι σπουδαστές ότι αν υπάρχουν, ας πούμε, δέκα χιλιάδες σπουδαστές σε έναν κλάδο, ο επιχειρηματίας, που θα τους κατευθύνει στην ειδικότητα, θα τους πάρει όλους στη δουλειά του; Μα, αυτά είναι αστεία. Όπως είχαμε πενήντα χιλιάδες στο διαγωνισμό για πεντακόσιες θέσεις σε μία τράπεζα ή στο δημόσιο, θα έχουμε τώρα πενήντα χιλιάδες για δέκα θέσεις σε ένα εργοστάσιο, σε μία επιχείρηση, σε έναν ακόμη μεγαλύτερο όμιλο.

Η επικράτηση, όμως, των εταιρειών σε αυτούς τους τομείς σημαίνει το εξής πράγμα: Χρειάζεται λιγότερο επιστημονικό δυναμικό. Αντικειμενικά χρειάζεται λιγότερο. Δεν χρειάζεται αυτό που χρειαζόταν. Δεν χρειάζονται, παραδείγματος χάριν, τόσο χιλιάδες δικηγόροι με αυξημένες γνώσεις και με αυξημένα προσόντα. Θα υπάρχουν οι δικηγόροι που θα «κάνουν τη λάντζα» και οι λίγοι, μία χούφτα, μέσα σε μία εταιρεία, που θα ξεχωρίζουν, θα διακρίνονται και θα κάνουν την πιο επιτελική δουλειά.

Από αυτή την άποψη, βεβαίως η Κυβέρνηση πρέπει να ανακόψει τη ροή προς τα πανεπιστήμια. Και το κυριότερο; Πρέπει να κάνει ισοτίμηση του ακαδημαϊκού τίτλου, δηλαδή του διπλώματος των ΑΕΙ με των ΤΕΙ και των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών. Εκεί πάμε. Στην ισοτίμηση των πτυχίων. Και πρέπει να γίνει κι ένα άλλο πράγμα: Να αποσπαστεί η απόκτηση του πτυχίου, όχι από το δικαίωμα να βρεις δουλειά -γιατί σε συνθήκες ανεργίας δεν βρίσκεις δουλειά, τουλάχιστον, όμως, έχεις το δικαίωμα να ζητήσεις- αλλά από το αν είσαι έτοιμος να ζητήσεις δουλειά με βάση το πτυχίο.

Πάμε τώρα στην πιστοποίηση των επαγγελμάτων: Έχεις, ας πούμε, το πτυχίο φιλολόγου, το πτυχίο χημικού, το πτυχίο φυσικού. Μπορεί να έχεις το πτυχίο και να έχεις και «10» και «9». Δεν είσαι έτοιμος ακόμα. Πρέπει να πιστοποιηθείς είτε από το ΤΕΕ είτε από διάφορα επαγγελματικά επιμελητήρια είτε απευθείας από το Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων, ανάλογα σε ποιο κλάδο πρέπει να πας. Θα πάμε για κάθετη και οριζόντια διάσπαση της ενότητας των ακαδημαϊκών σπουδών. Θα πάμε στο τρία, δύο, τρία σε λίγα χρόνια -σίγουρα- και σε αυτό που λέμε, στην ισοτίμηση των ελληνικών πανεπιστημίων, των ΤΕΙ και των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών της Ευρώπης παραδείγματος χάριν. Δεν είναι δυνατόν, όταν θα κυριαρχήσουν αυτές οι επιχειρήσεις σε αυτούς τους τομείς, να ανέχονται έναν τόσο μεγάλο αριθμό πτυχιούχων, που μάλιστα ζητούν να αναγνωρίζονται ως άνθρωποι με ένα επιστημονικό αντικείμενο και μάλιστα με συγκεκριμένη ειδικότητα.

Η λύση είναι αυτή. Σήμερα τα πανεπιστήμια αποφάσισαν ότι δεν χωράνε οι φοιτητές και θα δέχονται λιγότερους. Θα πάμε στην επιλογή και βεβαίως στην ένταση των ταξικών φραγμών από πανεπιστήμιο σε πανεπιστήμιο. Και θα έχουμε σοβαρές επιπτώσεις, σε μία περίοδο που η Ευρωπαϊκή Ένωση μιλάει για την ανάγκη της καινοτομίας. Βεβαίως, τη θέλει την καινοτομία. Τι θέλει; Το λένε καθαρά: Κυνήγι εγκεφάλων, κυνήγι ατόμων με ειδικές, αν θέλετε, ικανότητες -υπάρχουν και τέτοιοι- που θα τους απορροφήσουν σε δουλειές με πολύ υψηλούς μισθούς, για να καινοτομήσουν σε εκείνα τα προϊόντα, τα οποία μετατρέπονται σε εμπορεύματα για την αγορά κι έχουν μεγάλο κέρδος.

Από αυτή την άποψη, πείτε το καθαρά: Θεωρούμε αναχρονισμό το να υπάρχουν μικρομεσαίοι επιχειρηματίες στην Ελλάδα. Θέλουμε ένα μέρος από αυτούς να τους καταργήσουμε και γι' αυτό το κάνουμε. Αφήστε τώρα τι είναι αναχρονισμός για το καπιταλιστικό σύστημα.

Η απάντηση για εμάς -κι αν θέλετε γι' αυτό- όσο κι αν θέλουμε να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα αυτών των ανθρώπων -και θέλουμε- στα θέματα της επιβίωσης, στα θέματα της παιδείας, της υγείας, της φορολογικής ελάφρυνσης, αν βρεθούν έξω από τη δουλειά να έχουν τη δυνατότητα να βρουν δουλειά; Δεν μπορούμε αυτή τη στιγμή να αφεθούμε από το κύριο. Και το κύριο

είναι ότι η καπιταλιστική ιδιοκτησία δεν έχει όρια. Όντως, πρέπει να είναι πλήρως ελεύθερη. Δεν είναι δυνατόν να βάλεις φραγμούς. Με νόμους; Είναι σαν το νόμο που θα φέρει ο κ. Παπανδρέου στη Βουλή ότι δεν θα πωλείται γη.

Κατ' αρχάς, γη έχει ήδη πουληθεί. Με νόμο, όμως, και με την πλειοψηφία της Βουλής θα το αποφασίζει. Σιγά οι νόμοι, αν θέλετε, κι εμείς -γι' αυτό παίρνουμε το δικαίωμα και λέμε ότι δεν σεβόμαστε την αστική νομιμότητα- μην είναι εμπόδιο.

Το αεροδρόμιο των Σπάτων, είναι ή δεν είναι ιδιωτικό; Όταν δώσετε βουά, δάση και δεν ξέρω τι, από σαράντα έως ενενήντα εννέα χρόνια, αυτό είναι ελληνική ιδιοκτησία; Ύστερα από ενενήντα εννέα χρόνια, ποιος ζει, ποιος πεθαίνει.

Με την ευκαιρία: Θα πουλάμε, λέει, με διαφάνεια. Και τι έγινε επειδή θα πουλάτε με διαφάνεια; Με την πλειοψηφία, με το συγκεκριμένο συσχετισμό δύναμης θα πουλάτε. Η διαφάνεια καθορίζεται και από το συσχετισμό δύναμης. Θα πουλάτε με διαφάνεια. Και τι έγινε; Δεν θα έχουμε, λέει, φαινόμενα τύπου Βατοπέδι. Θα πουλάτε, όμως, τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας. Το χρυσό θα το παίρνουν ιδιώτες. Τον ορυκτό πλούτο θα τον λυμαίνονται οι ξένοι και οι εγχώριοι.

Και να δούμε και το εξής πράγμα: Όπου παραχωρείται ένας τομέας, μία χρυσοφόρα επιχείρηση που αποδίδει η δραστηριότητά της, αυτό σημαίνει βελτίωση της ζωής των εργαζομένων; Γιατί μας το λέτε; Εμείς δεν αρνούμαστε ότι η Ελλάδα έχει δυνατότητες ανάπτυξης. Βεβαίως, κι έχει. Εδώ πριν πενήντα χρόνια είπαμε ότι δεν είναι Ψωροκώσταινα. Σήμερα θα το πούμε, που, αν θέλετε, η επιστήμη και η τεχνική δίνει τη δυνατότητα να μελετήσει καλύτερα το υπέδαφος, κάτω από τη θάλασσα τι υπάρχει; Η παράδοση, όμως, το μένος στους κεφαλαιοκράτες, σημαίνει βελτίωση της ζωής των εργαζομένων άμεσα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα; Το αντίθετο.

Επομένως, ναι, εμείς δεχόμαστε ότι θα τα πουλήσετε σε καλή τιμή. Θα προσπαθήσετε να τα πουλήσετε σε καλή τιμή. Λοιπόν; Αυτό τι συνεπάγεται για τους εργαζόμενους; Δηλαδή, τι πουλάτε; Την ιδιοκτησία του λαού την πουλάτε σε καλή τιμή στους ιδιώτες. Και τι θέλετε; Βραβείο;

Επομένως, πείτε το καθαρά: Για εμάς εκσυγχρονισμός είναι τώρα που ωρίμασε το πράγμα, να καταλάβουν την αγορά οι μεγάλοι ιδιοκτήτες. Αυτό δεν το κάνουμε.

Άλλωστε ο IOBE το λέει καθαρά: Αν ανοίξουν τα λεγόμενα «κλειστά» επαγγέλματα -γιατί δεν είναι όλα- θα κερδίσουμε εμείς 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η εκτίμηση του IOBE.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Βεβαίως, το «εμείς» πάντα μπαίνει κάτω από τον τίτλο «Εθνική Οικονομία». Και οι άνθρωποι έχουν δίκιο σ' αυτό. Σου λέει είμαστε έτοιμοι τώρα να αρπάξουμε, αυτό το κομμάτι. Δεν είναι όπως παλιά, που δεν θέλαμε, τώρα θέλουμε. Δυόμισι δισεκατομμύρια, αυτό θα είναι το κέρδος λέει το Επιστημονικό Ινστιτούτο του ΣΕΒ. Και έχουν δίκιο, αυτή είναι η Εθνική Οικονομία. Εμείς, με αυτή την Εθνική Οικονομία, δεν είμαστε σύμφωνοι. Επομένως, προβλέπουμε μαζική προλεταριοποίηση αυτοαπασχολούμενων -αν αυτό εσείς βεβαίως το θεωρείτε εκσυγχρονισμό, μπορεί να τον θεωρείτε, με γεια σας, με χαρά σας- αλλά οι άνθρωποι αυτοί θα έχουν πολύ λιγότερες εναλλακτικές λύσεις απ' ό,τι θα είχαν πριν είκοσι, τριάντα ή σαράντα χρόνια. Επομένως, από τα ίδια τα πράγματα, μακάρι να υπήρχαν ενδιάμεσες λύσεις -και τα μονοπώλια να βαδίζουν καλά και ο λαός να μην πηγαίνει πολύ άσχημα- αλλά υπάρχουν ζητήματα στο πεδίο της οικονομίας, που δε προσφέρονται για ενδιάμεσες λύσεις.

Και αν θέλετε, αυτή η είναι η διαφορά μας από την κριτική που κάνει η Νέα Δημοκρατία, που πάει τώρα να εξασφαλίσει δόσοληψίες ενός κλάδου, έναν άλλο κλάδο να διασώσει με διάφορες δόσοληψίες, οι οποίες το πολύ-πολύ να διασώσουν ένα μεγαλύτερο τμήμα μεσαίων επιχειρηματιών, οι μικροί ή οι αυτοαπασχολούμενοι θα είναι πολύ κοντά στις συνθήκες ζωής και στα προβλήματα του εργάτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας, κ. Νικόλαος Τσοούκαλης, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Είμαι αναγκασμένος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκι-

νήσω σχολιάζοντας την πρωινή τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, σε σχέση με το ζήτημα, το οποίο έχει κατακυριεύσει την επικαιρότητα, όσον αφορά, τα έσοδα των 50 δισεκατομμυρίων από τη διαχείριση, από την αξιοποίηση κ.ο.κ. της δημόσιας περιουσίας.

Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι με τις εξηγήσεις σας περιπλέξατε ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Εκεί που περιμέναμε σαφείς εξηγήσεις από εσάς, ήλθατε εδώ, λίγο πολύ απολογούμενος και λέγοντας ότι ουσιαστικά το μεγάλο πρόβλημα από την τρόικα ήταν ότι «σαν πήραν την μπουκιά από το στόμα», ότι δηλαδή προηγήθηκαν στην ανακοίνωση των 50 δισεκατομμυρίων και δεν σας έδωσαν τη δυνατότητα, όπως είπατε πριν επί λέξει, να διαπραγματευθείτε, να εξηγήσετε και στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα και στη Βουλή, ποια είναι η αντίθεση και η φιλοσοφία σας γύρω από αυτά τα 50 δισεκατομμύρια. Φροντίσατε όλο αυτό το διάστημα, ουσιαστικά, να σκοτώσετε τον αγγελιαφόρο που φέρνει το μήνυμα, ενώ γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, ότι αλλού είναι το πρόβλημα. Οι απορίες όμως παραμένουν. Και καλό θα είναι μέχρι το πέρας της συζήτησης και όσο είστε εδώ, να τις εξηγήσετε.

Η πρώτη απορία είναι η εξής: Ποιος εισηγήθηκε, ποιος είχε αυτή την ιδέα για να ενταχθεί στο επικαιροποιημένο μνημόνιο ή οπουδήποτε αλλού, να γίνει συμφωνία μέχρι το 2015 να εισπραχθούν τα 50 δισεκατομμύρια; Ήλθαν οι εκπρόσωποι της τρόικας αυτόβουλα και το έθεσαν στο τραπέζι ή υπήρξε συνεννόηση ή το εισηγήθηκε εσείς; Αυτή η απορία έχει παραμείνει.

Δεύτερον, είπατε ότι θέλατε να εξηγήσετε, να διαπραγματευθείτε αυτό το θέμα των 50 δισεκατομμυρίων. Η απορία που υπάρχει σε όλους είναι, γιατί δεν το κάνατε σήμερα εδώ; Για ποιο λόγο δεν εξηγήσατε στη Βουλή, δεν καταθέσατε πλήρη ανάλυση του σχεδιασμού σας, από πού θα βρούμε; Σας άκουσα με πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και σας ακούσαμε όλοι, να εγκალείτε τη Νέα Δημοκρατία και σωστά, ότι από το καλοκαίρι που πρότεινε τα 50 δισεκατομμύρια, δεν έχει καταθέσει ολοκληρωμένη την ιδέα της σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ούτως ώστε να την αξιολογήσουμε. Την εγκαλέσατε και σωστά. Εσείς γιατί δεν το κάνατε; Δεν το κάνατε!

Δεν το κάνατε, γιατί απλούστατα δεν έχετε τον σχεδιασμό, δεν έχετε τα στοιχεία, δεν έχετε τις λεπτομέρειες. Δεν μπορείτε να εξηγήσετε. Δεν μπορείτε να διαπραγματευθείτε με τα κόμματα, το Κοινοβούλιο και την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα.

Ακούσαμε το εκπληκτικό -και τελειώνω με αυτό ότι ο κύριος Πρωθυπουργός -προκειμένου να αμβλύνει τις εντυπώσεις και να διαβεβαιώσει ότι δεν πρόκειται να εκποίηση δημόσιας περιουσίας- θα φέρει νόμο.

Ως εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς και ως Δημοκρατική Αριστερά σας το λέμε καθαρά: Τη διαβεβαίωση του κυρίου Πρωθυπουργού την πιστεύουμε. Δεν θα εκποιήσει, δεν θα πουλήσει. Και πιστεύουμε και τη διαβεβαίωση της Νέας Δημοκρατίας. Πείτε μου όμως: θα περιλαμβάνονται τα 50 δισεκατομμύρια στο επικαιροποιημένο μνημόνιο, στο τέταρτο μνημόνιο; Αυτή είναι η σαφής απάντηση. Γιατί αν περιλαμβάνονται, τότε οποιοσδήποτε νόμος, ό,τι και να κάνετε σίγουρα θα ανατραπεί. Θα το απαιτήσει η τρόικα.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο. Ο Φώτης ο Κουβέλης το πρωί, κύριε Υπουργέ, σας είπε το αυτονόητο: Αφαιρέστε το άρθρο 1. Το άρθρο 1, κύριοι συνάδελφοι, αξίζει να το διαβάσετε όλοι. Και όσοι είστε νομικοί θα το καταλάβετε, ανατρέχει στη διατύπωση της παραγράφου 1 του άρθρου 5, λέει ότι έρχεται ένας νόμος, που λέει ότι άρθρο του Συντάγματος πρέπει να εφαρμοστεί. Πρωτοφανές στα νομοθετικά χρονικά. Όλες οι οδηγίες, οι κανονισμοί της Ευρώπης, όλοι οι νόμοι -όσους έχουμε ψηφίσει μέχρι τώρα- αναφέρονται στα άρθρα του Συντάγματος ή στην αιτιολογική έκθεση ή στο προοίμιο, πουθενά αλλού. Και είπατε ότι το περιλάβατε για τα αυτονόητα. Ότι στην Ελλάδα πρέπει να ισχύουν τα αυτονόητα. Ότι χρειαζόμαστε την επανάσταση του αυτονοήτου. Δεν καταλαβαίνετε όμως, το ότι να το αναγράφετε αυτό στο πρώτο άρθρο, ουσιαστικά, είναι σαν να δηλώνετε ότι δεν έχουμε εμπιστοσύνη στο ότι θα υλοποιήσουμε και ότι κάθε φορά θα ανατρέχουμε στο άρθρο 1 και στο άρθρο 5 του Συντάγματος, στο άρθρο 1 του νόμου, για να είμαστε πεπεισμένοι ότι

πρέπει να προχωρήσουμε. Αφαιρέστε το για την αξιοπρέπεια της νομοθετικής διαδικασίας και της Βουλής, την αξιοπρέπεια της Κυβέρνησης και αν θέλετε και την προσωπική σας αξιοπρέπεια.

Υπάρχουν, σύμφωνα με το νομοσχέδιό σας, δύο κατηγορίες πολιτών, επαγγελματιών, επιτηδευματιών, τις οποίες ρυθμίζετε. Υπάρχουν τρεις, τις οποίες ρυθμίζετε λεπτομερώς: Συμβολαιογράφοι, μηχανικοί και δικηγόροι. Αυτές οι τρεις κατηγορίες διαπραγματεύθηκαν σοβαρά με το Υπουργείο, με τον Υπουργό αναφοράς τους. Διαπραγματεύθηκαν με σοβαρότητα. Διαπραγματεύτηκαν έχοντας τη συναίσθηση των συνθηκών και πέτυχαν ορισμένα πράγματα.

Υπάρχει και η δεύτερη κατηγορία, τα εκατοντάδες εκείνα επαγγέλματα, οι επιτηδευματίες τους οποίους τους βάζετε «στο σωρό». Και η αιτιολογική έκθεση, που με εξέπληξε, λέει το εξής: Ότι υπάρχουν και εκείνες οι κατηγορίες, που προκαλούν μεν διόγκωση τιμών, αγαθών και υπηρεσιών, που δεν επιβαρύνουν όμως ουσιαστικά την οικονομία, γιατί αφορούν επαγγέλματα που απασχολούν μικρό αριθμό ατόμων. Ουσιαστικά δηλαδή, λέτε ότι επειδή απασχολούν μικρό αριθμό ατόμων -αυτή είναι η αιτιολογική σας έκθεση- δεν αξίζει και πολύ τον κόπο να διαπραγματευτούμε μαζί τους, αλλά διαπραγματευόμαστε με αυτούς, που είναι μεγάλος ο αριθμός. Δεν καταλαβαίνετε όμως ότι αυτό είναι το άκρο άκρων της κοινωνικής αναληψίας, όταν διαπραγματεύεστε με κάποιον ανάλογα με τον αριθμό του;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κάνοντας μια μικρή αναφορά για τους δικηγόρους, γιατί αύριο να μιλήσουμε λεπτομερώς επί των άρθρων. Οι δικηγόροι, λοιπόν, έκαναν μια σοβαρή διαπραγμάτευση. Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα πω μόνο το εξής και δεν θα αναφερθώ λεπτομερώς, αύριο θα είμαι πιο αναλυτικός. Κάνετε αυτή την ρύθμιση, όλο αυτό το πλαίσιο, λέγοντας ότι σκοπός σας είναι να γίνει πιο ανταγωνιστική η λειτουργία στο χώρο αυτό και να μειωθεί ουσιαστικά, το κόστος παροχής απονομής της δικαιοσύνης.

Κύριε Υπουργέ, δεν είστε αρμόδιος εσείς γι' αυτό το θέμα. Μπορείτε, όμως, να μου εξηγήσετε πώς συνάδει αυτή η προσπάθειά σας για ανταγωνιστικότητα στο χώρο της απονομής της δικαιοσύνης, όταν μόλις πρόσφατα πήρατε την ανεκδιήγητη και ανήκουστη απόφαση να αυξήσετε το τέλος μηνύσεως από 10 σε 100 ευρώ και το τέλος πολιτικής αγωγής σε 50 ευρώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γνωρίζετε ότι ουσιαστικά αυτήν τη στιγμή –επειδή είστε του επαγγέλματος, κύριε Υπουργέ- υπάρχουν πάρα πολλοί συμπολίτες –κυρίως όσον αφορά μηνύσεις για διατροφές και άλλα τέτοια αδικήματα- που δεν προσφεύγουν στη δικαιοσύνη, αρνούνται ή δεν έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν στη δικαιοσύνη; Γνωρίζετε ότι αυτή η ρύθμιση έχει τινάξει στην κυριολεξία στον αέρα τον τομέα αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα τα πούμε επί των άρθρων, κύριε Τσοούκαλη, τα υπόλοιπα για τους δικηγόρους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Όλα αυτά που σας ανέφερα είναι κάποιιοι από τους λόγους, για τους οποίους καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καρδίτσας κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν με αυτό το νομοσχέδιο –που το θεωρώ ένα από τα πολύ κρίσιμα και από τα πολλά που συμβάλλουν στην πλήρη αναδιοργάνωση και αναδιάρθρωση του κράτους, όπως το εννοούσαμε μέχρι τώρα- σκοπός είναι να βελτιώσουμε το κόστος παροχής υπηρεσιών στους πολίτες, να βοηθήσουμε την ανάπτυξη, διατηρώντας την ποιότητα και την ασφάλεια των υπηρεσιών, τότε λέω «ναι» στο σχέδιο νόμου.

Προσέξτε, όμως, να δείτε πώς όλα αυτά που συζητάμε τώρα υπονομεύονται, αν δεν επιχειρήσουμε να ανοίξουμε όλες τις ουσιαστικές πλευρές της πολιτικής, που αφορούν τα επαγγέλματα αυτά. Θα φέρω ως παράδειγμα ένα επάγγελμα μόνο, αυτό των

μηχανικών. Είμαι μηχανικός και θέλω να μιλήσω πρακτικά, όχι ως συντεχνίτης, αλλά ως παράδειγμα για να δούμε πώς μπορούμε να δώσουμε τη δυνατότητα στους νέους ανθρώπους να μπουν στο παιγνίδι της δημιουργίας και της απασχόλησης και πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τον ανταγωνισμό και την ανάπτυξη.

Πρώτον, δεν φθάνει το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, αγαπητοί συνάδελφοι. Χρειάζεται και το άνοιγμα των κλειστών μισθών. Παράδειγμα: εδώ και δυόμισι χρόνια έχουν εκπονηθεί οι τριάντα έξι μελέτες του Κτηματολογίου. Εδώ και ενάμισι χρόνο έχουν συνέλθει επιτροπές και έχουν βγάλει τα πορίσματα. Υπάρχουν τα λεφτά από τους πολίτες στον μπεζαχτά και δεν μπορούμε ενάμισι χρόνο τώρα να πάρουμε τελικές αποφάσεις για να αναθέσουμε τις μελέτες.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Τέσσερις χιλιάδες επιστήμονες, νέοι άνθρωποι όλων των κλάδων, επί πέντε χρόνια απασχόλησης, με τα χρήματα να υπάρχουν και εμείς δεν παίρνουμε αποφάσεις! Και μετά λέμε ότι δεν υπάρχει ανάπτυξη και ότι δεν μπαίνουν νέα παιδιά στην παραγωγή.

Δεύτερον, τα κλειστά επαγγέλματα να ανοίξουν, όμως δεν πρέπει να παραμείνουν κλειστές οι αγορές. Λέμε ότι θέλουμε να μειώσουμε το κόστος παροχής υπηρεσιών των μηχανικών προς τους πολίτες και κατεβάζουμε τις χαμηλότερες αμοιβές και αφήνουμε τις επιχειρήσεις που διαθέτουν χάλυβα στην αγορά σε δύο-τρεις μήνες να αυξάνουν κάθε μήνα από 3% τις τιμές και μέσα σε λίγο διάστημα για ένα πενταώροφο κτήριο αυτή η αύξηση να προσθέτει κόστος μεγαλύτερο από όσο είναι το κόστος επίβλεψης ενός μηχανικού.

Με κλειστές στρόφιγγες είναι αλήθεια –και το ξέρουν οι Υπουργοί και αυτοί κάνουν ό,τι μπορούν γι' αυτό, αλλά είναι μία πραγματικότητα και πρέπει να δούμε από την αρχή τις προτεραιότητές μας- ότι στα δημόσια έργα, μικρά και μεγάλα, και χωρίς πραγματική επιτάχυνση του ΕΣΠΑ, κυριολεκτικά πεθαίνει ο χώρος των εργοληπτών και μαζί με αυτό δεκάδες χιλιάδες επαγγέλματα. Μαζί με αυτό που λέω τώρα πρέπει και το κράτος να ανοίξει τα ταμεία του εκεί που χρωστά λεφτά τις επιχειρήσεις, γιατί αυτά τα λεφτά θα μπουν πάλι στην αγορά και στη δημιουργία και στην ανάπτυξη.

Τέλος, δεν μπορούν να ανοίξουν επαγγέλματα και να υπάρχουν αποτελέσματα με κλειστά τα συστήματα οικονομικής εξουσίας. Το έχω πει πολλές φορές –το έχω πει και στον κ. Χρυσόχοϊδη, όταν μιλούσαμε για τον αναπτυξιακό νόμο- πως δεν υπάρχει πιθανότητα να βγούμε σε αναπτυξιακή διαδρομή, αν οι τράπεζες δεν αποφασίσουν να χρηματοδοτήσουν τις επιχειρήσεις. Δεν υπάρχει πιθανότητα και ειλικρινά θα ήθελα μία απάντηση, γιατί μπορεί να μην καταλαβαίνω τα τραπεζικά, έχω όμως την απλή λογική.

Μαζί με αυτά που θα δώσουμε τώρα, έχουμε δώσει 98 δισεκατομμύρια σε εγγυήσεις και σε ρευστό στις τράπεζες. Από αυτό δεν υπάρχει ένα μικρό, ένα ελάχιστο μέρος να μπει στην αγορά ως ρευστότητα; Πώς περιμένουμε να μη βουλιάξουμε στην ύφεση του 6,5%;

Πρέπει να πάρουμε κάποιες αποφάσεις, να κάνουμε αποφασιστικές κουβέντες με τις τράπεζες. Πρέπει κάποιος να μου εξηγήσει πώς είναι αυτά τα πράγματα και τι ακριβώς συμβαίνει με τις τράπεζες. Έχω πλήρη ευαισθησία. Ξέρω τι σημαίνει να μην υπονομεύουμε τις τράπεζές μας. Όμως, πώς είναι δυνατόν να μην συνεχιστεί αυτή η ιστορία και πώς μπορούμε να πάμε σε ανάπτυξη;

Να, λοιπόν, οι κινήσεις που θεωρώ ότι πρέπει να μπουν σε νέες προτεραιότητες, γιατί όταν μπαίνουμε με τέτοια επιτάχυνση ύφεσης στη νέα χρονιά θα έχουμε δύσκολη πορεία, εξαιρετικά δύσκολη πορεία, αγαπητοί συνάδελφοι. Γι' αυτό πρέπει πολλά πράγματα να τα ξαναδούμε από την αρχή, να αναθεωρήσουμε κάποιες απόψεις μας, να δούμε πάλι τις προτεραιότητές μας.

Στα λίγα λεπτά που μου μένουν θέλω να εξηγήσω γιατί δεν μπορούμε εύκολα να βγούμε σε διέξοδο, όταν έχουμε κλειστές τις νοοτροπίες και τις άλλες αντιλήψεις μας. Αυτές τις ημέρες και σήμερα εδώ έγινε πάρα πολλή κουβέντα για το θέμα της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Υπάρχει κανείς σοβαρός άνθρωπος που θεωρεί ότι μπορούμε να έχουμε γιγαντιαίο πρόγραμμα ανόρθωσης της χώρας και στή-

ριξής της, χωρίς να αξιοποιηθεί η δημόσια περιουσία; Και όταν λέμε αξιοποίηση, εννοούμε είτε αξιοποιημένη αυτήν την περιουσία αναπτυξιακά, διευρύνοντας και επιταχύνοντας την ανάπτυξη και μέσα από αυτήν την ανάπτυξη ενισχύουμε την οικονομία –άρα ξεπληρώνουμε και το χρέος- ή πουλάμε ένα μέρος αυτής της ακίνητης περιουσίας απευθείας, για να χτυπήσουμε το χρέος.

Απλά πράγματα, λογικά. Όλα τα άλλα είναι παραλογοισμοί. Αφού είναι λογικά, γιατί παραλογοίζομαστε; Γιατί δεν ξεκαθαρίζουμε από την αρχή αυτό το σχέδιο, που κατά την άποψή μου, το έχει ανάγκη η χώρα και είναι σχέδιο ανόρθωσής της και να πούμε ότι είναι αυτό, ότι αυτό έχουμε, αυτά είναι τα δύσκολα και αυτά θα κάνουμε; Και κάθε φορά ας το επικαιροποιούμε, όπου χρειάζεται να το επικαιροποιήσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ δώστε μου ένα λεπτό.

Δεν το έχουμε αυτό. Δεν το έχει η Κυβέρνησή μας. Έχει ένα σωρό δράσεις και μεταρρυθμίσεις και τομές και κινήσεις, αλλά δεν έδωσε σε κανέναν την εντύπωση ότι είναι ένα συγκροτημένο σχέδιο.

Γι' αυτό και πολλοί από εμάς νιώθουμε έκπληξη, όταν ξαφνικά μας λένε ότι θέλουμε 50 δισεκατομμύρια για το χρέος. Διερωτάται, λοιπόν, αυτός που ξέρει λίγο «την πιάτσα» και έχει και μια εμπειρία από την αγορά, το εξής: Πενήντα δισεκατομμύρια για το χρέος! Ξαφνικά ένα βουνό χρέος, πώς θα το αντιμετωπίσουμε;

Εγώ δεν θεωρώ ότι κατέχω την αλήθεια και δεν θέλω να δώσω μάθημα σε κανένα και είμαι και πολύ θεσμικός και σέβομαι τους συντρόφους που δίνουν αγώνα.

Όμως εγώ, αγαπητέ Υπουργέ, νομίζω πως σε αυτό το μεταίχμιο που είμαστε σήμερα –και είμαστε σε ένα πολύ σκληρό, πολύ δύσκολο μεταίχμιο, εγώ είμαι πάρα πολύ ανήσυχος- πρέπει η κυβερνητική ομάδα, στην οποία συμμετέχουν έμπειρα στελέχη μας, που ο Πρωθυπουργός έχει επιλέξει να τα βγάλουν πέρα στη δύσκολη περίοδα, να συνέλθετε, να κάτσετε μέσα χωρίς dnd και χωρίς δημοσιογράφους, μόνοι σας, πολλές φορές και ατελείωτες ώρες να ξαναδείτε τα πράγματα, να τα ξανασχεδιάσετε, πού είμαστε σήμερα, πώς θα πάμε μπροστά, ποια είναι τα σενάρια, ποιες είναι οι εναλλακτικές προτάσεις, τι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε, γιατί τα πράγματα είναι πάρα πολύ κρίσιμα.

Χρειάζεται, λοιπόν, η συλλογική μας απόφαση, με τη συλλογική μας εμπειρία και τη συλλογική μας σοφία, για να τα βγάλουμε πέρα. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να γίνει και αυτό καταθέτω με την ταπεινή μου άποψη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Σερρών του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης, έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για μία ακόμα διαρθρωτική αλλαγή, για μία μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης, που στόχο έχει να παρέμβει στο χώρο της εργασίας, με την κατάργηση όλων των περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση των επαγγελμάτων.

Είναι γεγονός πως το Ελληνικό Σύνταγμα ξεκάθαρα κατοχυρώνει την ελευθερία της επαγγελματικής δραστηριότητας στη χώρα μας. Η Ελλάδα παραμένει, όμως, μία από τις ελάχιστες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση ταυτισμένη, δυστυχώς, με χώρες του Τρίτου Κόσμου, που συνεχίζει να διατηρεί υψηλό βαθμό παρεμβατικότητας στη λειτουργία των αγορών, χωρίς κανένα όφελος για τους πολίτες και για το δημόσιο συμφέρον.

Δυστυχώς, η συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων και των λόγων που επέβαλαν στο παρελθόν αυτούς τους συγκεκριμένους περιορισμούς κατά την άσκηση πολλών επαγγελμάτων σήμερα δεν ισχύουν και δεν υφίστανται. Οι κυριότερες μορφές περιορισμών που ισχύουν σήμερα στη χώρα μας είναι ο περιορισμός σχετικά με τη διαδικασία αδειοδότησης για την άσκηση επαγγέλματος, ο περιορισμός στον αριθμό των διαθέσιμων αδειών, ο περιορισμός ως τώρα στις τιμές των υπηρεσιών και των ελάχιστων αμοιβών και ο γεωγραφικός περιορισμός για την άσκηση επαγγέλματος και μία σειρά από διαφορούς άλλους περιορισμούς.

Όλες αυτές οι στρεβλώσεις και οι αναχρονιστικές αγκυλώσεις των κλειστών επαγγελμάτων δημιουργούν τεράστια προβλήματα στην ελληνική οικονομία και επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο τους Έλληνες πολίτες. Όλα αυτά περιορίζουν τον ανταγωνισμό και τη δυναμική ανάπτυξης συγκεκριμένων κλάδων, αυξάνουν το κόστος για τους καταναλωτές και τους επαγγελματίες, αποτρέπουν και αποκλείουν σε νέα άτομα την άσκηση ενός συγκεκριμένου επαγγέλματος. Οι αδικαιολόγητοι περιορισμοί δημιουργούν την αίσθηση της αδικίας και της προνομιακής μεταχείρισης σε συγκεκριμένες επαγγελματικές ομάδες.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε προβλέπει ότι κανόνας πλέον γίνεται η ελεύθερη άσκηση ενός επαγγέλματος, εκτός βέβαια και αν προβλέπεται ή επιβάλλεται η διατήρηση περιορισμών για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Καταργούνται συγκεκριμένοι περιορισμοί που ισχύουν για τα επαγγέλματα που προβλέπονται στο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, όπως δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, μηχανικοί, αρχιτέκτονες, ορκωτοί λογιστές.

Με το νομοσχέδιο ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το νομικό επάγγελμα, όπου προβλέπεται κατάργηση των μη αναγκαίων περιορισμών για ελάχιστες αμοιβές, κατάργηση της απαγόρευσης της διαφήμισης, κατάργηση του γεωγραφικού περιορισμού στην άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος.

Για τους φαρμακοποιούς -γνwrίζουμε και από το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας- προβλέπεται η προώθηση πιο ευέλικτων ωραρίων λειτουργίας και μείωση του ελάχιστου ποσοστού κέρδους. Για τους συμβολαιογράφους προβλέπεται μείωση των ελάχιστων αμοιβών και αύξηση του αριθμού των συμβολαιογράφων. Για τους αρχιτέκτονες και τους μηχανικούς προβλέπεται μείωση η τις ελάχιστες αμοιβές και το ίδιο για τους ορκωτούς λογιστές, όπου προβλέπεται μείωση για τις ελάχιστες αμοιβές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο στις γενικές του ρυθμίσεις καταργεί τους αδικαιολόγητους περιορισμούς στην άσκηση πολλών επαγγελμάτων. Ειδικότερα, καταργούνται οι περιορισμοί ως προς τον αριθμό των προσώπων που μπορούν να ασκούν ένα επάγγελμα, δηλαδή, το πληθυσμιακό κριτήριο. Καταργείται η εξάρτηση διοικητικών αδειών από την ύπαρξη πραγματικής ανάγκης, κατά την ουσιαστική εκτίμηση της διοικητικής αρχής. Καταργούνται οι γεωγραφικοί περιορισμοί στην άσκηση του επαγγέλματος. Καταργούνται οι ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ των όμοιων επαγγελματικών εγκαταστάσεων. Καταργούνται οι προβλέψεις είτε αποκλειστικής δυνατότητας διάθεσης είτε απαγόρευσης διάθεσης είδους αγαθών από ορισμένες κατηγορίες επαγγελματιών εγκαταστάσεων. Καταργείται η επιβολή ή η απαγόρευση ασκήσεως επαγγέλματος με ορισμένη εταιρική μορφή. Καταργούνται οι περιορισμοί που σχετίζονται με τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο. Καταργείται η απαίτηση χορήγησης προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος. Καταργείται η επιβολή υποχρεωτικών κατώτατων ή ανώτατων τιμών ή αμοιβών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα, δυστυχώς, είναι μία από τις χώρες με τους περισσότερους περιορισμούς στην άσκηση πολλών επαγγελμάτων, περιορισμοί που δημιουργούν αγκυλώσεις στην αγορά εργασίας, στην επιχειρηματικότητα, στη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη. Το νομοσχέδιο που συζητούμε για το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων αντιστρέφει το ισχύον καθεστώς στην άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας και απελευθερώνει την αγορά εργασίας. Πλέον, κάθε επαγγελματική δραστηριότητα μπορεί να ασκηθεί χωρίς περιορισμούς. Περιορισμοί επιβάλλονται αυστηρά, μόνο για λόγους υπεράσπισης του δημοσίου συμφέροντος.

Από την εφαρμογή αυτών των ρυθμίσεων αναμένεται να έχουμε μείωση των τιμών για τους πολίτες, βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, δημιουργία περισσότερων και καλύτερων ευκαιριών απασχόλησης για τους νέους, είσοδο πολλών νέων επαγγελματιών στην αγορά εργασίας και τελικά, ενίσχυση της δυναμικής ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πρώτη φορά γίνεται μία τέτοια θεσμική αλλαγή στο χώρο της εργασίας. Για πρώτη φορά μια Κυβέρνηση τολμά, χωρίς να φοβάται το υποτιθέμενο πολιτικό κόστος. Για πρώτη φορά μία Κυβέρνηση αλλάζει κατεστημένα

και καθεστώς, που δεν τολμήθηκαν στο παρελθόν. Δυστυχώς, όμως, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης δείχνουν σαν να μην αντιλαμβάνονται τι συμβαίνει, σαν να μη γνωρίζουν τίποτε. Δεν άκουσαν, δεν είδαν, δεν ξέρουν τίποτε. Εμμένουν σε μία στεία άρνηση, χωρίς θέσεις, χωρίς προτάσεις.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανοίγουμε τα επαγγέλματα, ανοίγουμε την καρδιά μας, ανοίγουμε τα μυαλά μας και επειδή στην Ελλάδα το αυτονόητο δεν είναι και δεδομένο, χρειάζεται επανάσταση, συνεχίζουμε την επανάσταση για το αυτονόητο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Ηλίας Πολατίδης, έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ, κατ' αρχάς, σε κάτι που είπε η αξιότιμη συνάδελφος κ. Παναρίτη, η οποία δεν είναι παρούσα. Αναρωτήθηκε, λοιπόν, αναλύοντας το φιλελεύθερο μοντέλο της παγκοσμιοποίησης, λέγοντας: «Είναι δυνατόν στη σημερινή εποχή να έρχεται το κράτος και να καθορίζει πόσο θα αμειφθεί κάποιος αγορανομικά, ποιο θα είναι το ποσοστό κέρδους που θα έχει κ.λπ.».

Μα, τι άλλο γίνεται στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας; Αυτό ακριβώς δεν γίνεται; Δεν έρχεται το κράτος και δια νόμου, μάλιστα, υποδεικνύει στην εταιρεία, στο ΔΕΣΜΗΕ, με πόσο θα αγοράζει, ούτως ώστε να πεισθούν οι ιδιώτες εκεί πέρα; Και μάλιστα, έχοντας μοντέλα, όπως μας λέει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπου μέσα υπολογίζει πόσο κέρδος θα βγάλουν οι ιδιώτες, δεν υπολογίζει τις τιμές της κλιματικής ακριβώς μ' αυτόν τον τρόπο; Άρα, δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο.

Μην κάνετε εδώ πέρα εσείς τις «μωρές παρθένες» της Κυβερνήσεως, γιατί έχετε μια πολιτική. Για να πειστεί ο ιδιώτης και ο οποιοσδήποτε να κάνει ένα επάγγελμα, πρέπει να έχει εξασφαλισμένο κάποιο κέρδος, αλλιώς γιατί να το κάνει; Κάθεται στο σπίτι του.

Δεύτερο θέμα: Στην αιτιολογική έκθεση αναφέρετε ειδικά για τους μηχανικούς -για να πείσετε προφανώς τον εαυτό σας, φαντάζομαι, κατ' αρχάς- γιατί είναι περιορισμένο το επάγγελμα του μηχανικού και λέτε: «Διότι εν πολλοίς εγγυάται την καταβολή αμοιβών στους μηχανικούς, αφού δίχως την πιστοποίηση της πραγματοποιήσεώς της, το κράτος αρνείται την έκδοση αδειών για κατασκευές». Δηλαδή, θα πάμε σε μία εποχή που με το μάτι ο καθένας θα κρίνει τη στατική επάρκεια, παραδείγματος χάριν, των κατασκευών;

Δεν θα πρέπει να υπάρχει πρώτα η άδεια, να έχει πληρωθεί αυτός που την έβγαλε και κατόπιν, να ξεκινήσει η κατασκευή; Πώς ακριβώς θα γίνει; Φαντάζομαι ότι εδώ ο συντάκτης μάλλον έκανε λάθος, αλλά πέρασε κι από πολλά μάτια, χωρίς να το δουν.

Ποια είναι, λοιπόν, η αιτία που γίνονται όλα αυτά; Η βασική αιτία, η φιλοσοφική αιτία, είναι η επίθεση της παγκοσμιοποίησης στη μεσαία τάξη. Είναι καθαρά φιλοσοφικό το θέμα. Θεωρείται ότι αυτοί πλέον που έχουν μείνει και εισπράττουν, κακώς, κάποια μεσαία εισοδήματα και επειδή πλέον, έχουν εξαντληθεί όλα τα υπόλοιπα, τώρα πρέπει να στραφούν εκεί πέρα οι μεγάλες εταιρείες, οι μεγάλοι όμιλοι κι έτσι θα δημιουργηθεί μία περαιτέρω συγκέντρωση κεφαλαίου. Εάν σ' αυτό το χρήμα, που οι «κακοί» δικηγόροι, οι μηχανικοί ή οι οποιοδήποτε άλλοι έχουν, μειώσουμε τις τιμές τους, θα τους προλεταριοποιήσουμε, ούτως ώστε να έχουμε πλέον δύο τάξεις ανθρώπων, τους πολύ υψηλούς, τους πάμπλουτους και τους ελάχιστους προλετάριους ή αυτούς που με το ζόρι έχουν να φάνε.

Θα ήθελα να σας κάνω μία ερώτηση: Από το Μάρτιο του 2010, κύριε Υπουργέ, με την τροπολογία Μπολκενστάιν, την οποία υιοθετήσατε, το 60% του ΑΕΠ, που είναι η παροχή υπηρεσιών στους συγκεκριμένους τομείς απελευθερώθηκε. Στην έκθεση τότε των συνεπειών και στη μελέτη την οποία παρήγαγε αυτή η νομοθεσία λέγατε ότι θα έχουμε 2% με 3% αύξηση του ΑΕΠ, εξαιτίας αυτού του ανοίγματος τότε των αγορών. Πού είναι αυτή η αύξηση; Γιατί δεν την είδαμε;

Ισχυρίζομαι, λοιπόν, ότι η συγκεκριμένη αύξηση και το συγκεκρι-

κρίσιμο άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών θα προκαλέσει μείωση των δημοσίων εσόδων. Διότι εδώ ερχόμαστε να λύσουμε τα φιλοσοφικά μας και τα υπαρξιακά μας προβλήματα, είμαστε σε μία κρίσιμη κατάσταση δημοσιονομική, την οποία όλες οι πολιτικές πρέπει αυτό να υλοποιήσουν.

Ως προς το θέμα των δικηγόρων: οι δικηγόροι σήμερα δηλώνουν κάποια ελάχιστη αμοιβή. Αυτή την αμοιβή σπανίως την εισπράττουν πραγματικά. Εισπράττουν παραπάνω ή εισπράττουν αυτό ακριβώς. Εάν καταργήσετε την ελάχιστη αμοιβή, θα δηλώσουν λιγότερα. Άρα, θα τους φορολογήσετε και θα δηλώσουν πλέον λιγότερο εισόδημα, καθώς δεν θα έχουν πλέον αυτόν τον «μπαμπούλα» της ελάχιστης αμοιβής. Άρα, αφού θα δηλώσουν λιγότερο εισόδημα, θα εισπράξει λιγότερα τα δημόσια.

Όσον αφορά στο θέμα των μηχανικών θα ήθελα να πω ότι δεν είναι θέμα όλων των μηχανικών, αλλά όσων ασχολούνται με την οικοδομή στενά, όπως οι πολιτικοί μηχανικοί, οι αρχιτέκτονες και οι τοπογράφοι. Εκεί υπήρχαν αυτές οι ελάχιστες αμοιβές. Εδώ, λοιπόν, τι γίνεται σήμερα; Υπάρχει μία ελάχιστη αμοιβή, την οποία εσείς λέτε ότι την καταργείτε πλέον, αλλά τη χρησιμοποιείτε, βέβαια, ως βάση για να υπολογίζετε τα έσοδα του δημότη. Ενώ, όμως, μέχρι τώρα στην πραγματικότητα σε πάρα πολλές περιπτώσεις ο μηχανικός φορολογείται για την πλήρη αμοιβή, ενώ δεν την εισέπραττε λόγω του ανταγωνισμού, τώρα έρχεστε εσείς και του δίνετε το δικαίωμα να δηλώσει πραγματικά αυτά τα οποία εισπράττει. Άρα, θα χάσει και από εκεί φορολογητέα, θα μειωθεί αυτό το εισόδημα. Αυτό το εικονικό εισόδημα που τώρα δεν το εισέπραττε αλλά το απέδιδε ως φορολογία στο δημόσιο, το χάνει και αυτό.

Αναφέρθηκε ο κ. Σαλαγιάννης, ο προλαλήσας, στο θέμα ότι περίπου σε μία μέση οικοδομή η αμοιβή του μηχανικού είναι 3%. Οι πρώτες ύλες έχουν αυξηθεί ήδη 3%. Άρα, με μηδέν αμοιβή να δουλέψουν οι μηχανικοί, με την αύξηση που έχει προέλθει εν τω μεταξύ, το κόστος της οικοδομής είναι το ίδιο ή μπορεί να έχει αυξηθεί.

Θα σας κάνω και μία άλλη απλή ερώτηση: Το 2007 ή το 2006 έχοντας αυτές τις αμοιβές που υπάρχουν και σήμερα είχαμε οικονομικό οργανισμό στην Ελλάδα. Σήμερα, εσείς ισχυρίζεστε ότι το πρόβλημα που δεν γίνονται σήμερα οικοδομές στην Ελλάδα είναι η αμοιβή του μηχανικού; Δηλαδή, εάν κάποιος σε έναν προϋπολογισμό του 1 εκατομμυρίου έχει 3.000 κέρδος, θα αποφασίσει να προχωρήσει στην υλοποίηση του έργου ενώ δεν θα το έκανε πριν;

Υπάρχουν ορισμένα άλλα πράγματα. Υπάρχουν τα σταθερά έξοδα. Μιλάτε για νέους μηχανικούς. Ο νέος μηχανικός πρέπει να πληρώνει περίπου 3.000 στο ΤΣΜΕΔΕ. Μετά τα πέντε χρόνια, πρέπει να πληρώνει 4.500 ευρώ στο ΤΣΜΕΔΕ. Πώς ακριβώς θα το κάνει αυτό; Δεν θα πρέπει να πληρώσει νοίκια; Δεν έχει κάποια άλλα πάγια έξοδα; Δεν θα πρέπει να ζήσει αυτός; Εάν είναι πάρα πολύ χαμηλές οι απολαβές του, το απλούστερο που έχει να κάνει είναι να εγκαταλείψει το επάγγελμα. Απλά. Αυτό θέλετε; Αυτό θέλετε αν και δεν το ομολογείτε.

Το σκεπτικό που υπήρχε μέχρι τώρα στη νομοθεσία ήταν ότι ο συναγωνισμός υπήρχε και ήταν πάρα πολύ έντονος, αλλά έπρεπε να γίνεται στην ποιότητα όχι στην τιμή. Εσείς έρχεστε τώρα, έχοντας υπ' όψιν σας το αγγλοσαξονικό νεοφιλελεύθερο μοντέλο, και λέτε ότι τα πάντα είναι τιμή, θα τα πάμε όλα εκεί, χωρίς όμως να λαμβάνετε υπ' όψιν ότι υπάρχει και κάτι άλλο.

Όσον αφορά το θέμα των δικηγορικών εταιρειών -έχουμε την Αμερική ως πρότυπο- θα έχουμε κι εδώ διαφήμιση. Δεν μας αρκεί που κάθε πρωί βλέπουμε διαφήμιση δικηγόρων από τα πρωινάδικα του τάδε ειδικού του Εργατικού Δικαίου ή του άλφα ή του βήτα και το βράδυ άλλη σειρά διαφημίσεων δικηγόρων, αλλά τώρα τους δίνετε τη δυνατότητα να πάνε να νοικιάσουν στην ουσία τις υπηρεσίες κάποιου προλετάριου, τον οποίο να τον εκμεταλλεύονται βάζοντας και τη φήμη του εκεί πέρα.

Για το θέμα των ακινήτων, το οποίο αναφέρθηκε, θα κάνω μόνο ένα σχόλιο: Στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης σας είχα πει τότε, κύριε Υφυπουργέ, ότι τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ είναι αδύνατον να τα εισπράξετε από τις αποκρατικοποιήσεις. Εάν πάτε να εισπράξετε τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ και βγουν τόσα πολλά ακίνητα στην αγορά, αυτομάτως η αξία αυτή, ακόμη

και αν υπάρχει, θα πέσει. Άρα, είναι αδύνατον σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα αυτό να γίνει.

Αυτό που θα έπρεπε να κάνετε -και θα το περιμένα από εσάς- ήταν τουλάχιστον μετά από ενάμιση χρόνο να μη μιλάμε ακόμη για καταγραφή. Επί ενάμιση χρόνο, εφόσον θέλετε να αξιοποιήσετε την ακίνητη περιουσία -και σας το προτείναμε κι εμείς- τουλάχιστον κάντε την καταγραφή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κλείνοντας, θέλω να πω ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πέρα από κάποια νεοφιλελεύθερα φετίχ που θέλει να ικανοποιήσει, όφελος στην οικονομία δεν θα φέρει, αύξηση στα έσοδα δεν θα φέρει, αλλά θα καταστρέψει απ' ευθείας ολόκληρους οικονομικούς τομείς, ολόκληρους κλάδους της οικονομίας και ειδικά των επιστημόνων, οι οποίοι πολλά προσέφεραν και πολλά μπορούν να προσφέρουν στην οικονομία.

Ευχαριστώ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γίνεται στη σκιά της μεγαλύτερης συζήτησης που έχει αναπτυχθεί τις τελευταίες ημέρες στον τόπο μας μέσα από ένα πρωτοφανές ντελίριο υποκρισίας μεταξύ των κομμάτων σε ό,τι αφορά στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Το λέω αυτό, γιατί μου προκαλεί τεράστια εντύπωση το γεγονός ότι ξαφνικά συνενώθηκαν μεταξύ τους διαφορετικές φωνές από διαφορετικούς κομματικούς σχηματισμούς, που προσπαθούν να πείσουν ότι η Κυβέρνηση έχει σκοπό να εκποιήσει τη δημόσια περιουσία, ότι έχει σκοπό να ξεπουλήσει τη δημόσια γη για να μειώσει το δημόσιο χρέος της χώρας.

Είναι προφανές ότι όλη αυτή η συζήτηση το μόνο που κάνει είναι να αποπροσανατολίζει τον πολίτη από τα πραγματικά του προβλήματα και να δίνει την εντύπωση ότι η κεντρική διοίκηση, η Κυβέρνηση, έχει σκοπό να καλύψει μέρος του δημόσιου χρέους της χώρας αξιοποιώντας ή μάλλον εκποιώντας τη δημόσια γη.

Εδώ θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, γιατί θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι υπάρχουν τμήματα της δημόσιας γης, τα οποία δεν αξιοποιούνται, ακόμη και αν το θέλουμε. Πρέπει να συμφωνήσουν ότι υπάρχουν κανόνες, διαδικασίες και χρονοδιαγράμματα, που πολλές φορές είναι πολύ αυστηρότερα από τα δύο και τα τρία χρόνια, που μας επαρκούν και έχουμε μέχρι το 2015.

Η δημόσια γη χρειάζεται να καταγραφεί, χρειάζεται να αποσφηνιστούν οι χρήσεις γης, οι όροι δόμησης, το χωροταξικό σχέδιο, για να μπορέσουμε να μιλήσουμε με ακρίβεια για το τι μπορεί να αξιοποιηθεί, πώς μπορεί να αξιοποιηθεί και γιατί πρέπει να αξιοποιηθεί.

Ο στόχος των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ είναι φιλόδοξος. Αυτό που κρατώ εγώ από αυτό το στόχο, είναι ότι πρέπει γρήγορα να στραφούμε στην ανάγκη ανακούφισης του δημοσίου χρέους, να μιλήσουμε, δηλαδή, πραγματικά για την κρίση δημοσίου χρέους στη χώρα μας, ενώ μέχρι σήμερα μιλάμε κυρίως για την κρίση του δημοσίου ελλείμματος.

Πρέπει να μιλήσουμε, δηλαδή, για τρόπους, κύριε Υφυπουργέ, με τους οποίους θα μπορέσουμε να δαμάσουμε το δημόσιο χρέος, να περιορίσουμε την αύξησή του, να μπούμε σε μία διαδικασία που θα μας επιτρέψει να φθάσουμε κάποια στιγμή σε ένα ποσοστό του δημοσίου χρέους ως προς το ΑΕΠ, που θα είναι λογικό και διαχειρίσιμο, 80%, 90%, 100%.

Αυτό δεν θα συμβεί πριν από το 2020 ή το 2022, αν οι στόχοι μας και οι προσπάθειές μας είναι πετυχημένες. Και το λέω αυτό, γιατί έχει πολύ μεγάλη σημασία να βρούμε και τρόπους να σπείρουμε τις προσπάθειες για θετικό ρυθμό ανάπτυξης, για πρωτογενές πλεόνασμα, να έχουμε περισσότερη ανάπτυξη στη χώρα, να έχουμε τη δυνατότητα να κινήσουμε το Κοινωνικό Πλαί-

σιο Στήριξης με ταχύτερες διαδικασίες, περισσότερο εμπροσθοβαρώς, διεκδικώντας μέσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή τη δυνατότητα απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων, χωρίς να χρειαστεί να καταβάλουμε από τώρα την εθνική συμμετοχή, αλλά να τη μετακυλίσουμε στο μέλλον με πολύ μεγάλη προσοχή, ώστε να διαλέξουμε έργα που παράγουν πραγματικά ανάπτυξη και δεν συσσωρεύουν απλώς την ανάγκη να καταβάλουμε την εθνική συμμετοχή στα επόμενα χρόνια.

Το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε σήμερα, έχει σκοπό να βοηθήσει τον ανταγωνισμό στη χώρα, να απελευθερώσει δυνάμεις, να μειώσει το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών. Δεν είναι ένα νομοσχέδιο για κλειστά επαγγέλματα, όπως κακώς αναφέρουν πολλοί. Είναι ένα νομοσχέδιο για ρυθμισμένα επαγγέλματα, επαγγέλματα που έχουν ρυθμίσεις γεωγραφικές, οικονομικές ή ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με την αδειοδότηση. Είναι ένας τρόπος, δηλαδή, με τον οποίο τακτοποιούνται οι διάφορες επαγγελματικές ομάδες στην άσκηση των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων.

Το παράδοξο είναι ότι στη συζήτηση που κάνουμε, ξεχνάμε το υπόλοιπο κομμάτι της κοινωνίας και το υπόλοιπο κομμάτι, αν θέλετε, μίας οργανωμένης κοινωνίας. Μιλάμε για τα δικαιώματα που έχουν οι επαγγελματικές ομάδες, αλλά δεν μιλάμε για τον τρόπο με τον οποίο αναγνωρίζονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των πανεπιστημίων. Δεν μιλάμε για το γεγονός ότι προκύπτει αθέμιτος ανταγωνισμός, κατά την άποψή μου, όταν το ίδιο επαγγελματικό προσόν έχει δικαίωμα να το ασκήσει ένας απόφοιτος ελληνικού πανεπιστημίου και ένας απόφοιτος πανεπιστημίου που λειτουργεί με franchise, στην Ελλάδα. Και αυτό, βεβαίως, δεν μπορεί να είναι το περιεχόμενο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, αλλά είναι προφανές ότι συναρτάται με τον τρόπο με τον οποίο ρυθμίζουμε τα επαγγέλματα και τον τρόπο με τον οποίο ασκούνται μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Αυτό που επίσης πρέπει να προσέξουμε είναι να διασφαλίσουμε μέσα από το νομοσχέδιο συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού, να φροντίσουμε δηλαδή ώστε να υπάρχουν εκείνες οι ασφαλιστικές δικλίδες που δεν οδηγούν σε αθέμιτο ανταγωνισμό, ο οποίος μπορεί εύκολα να δημιουργηθεί σε μία κοινωνία που αλλάζει, σε μία παραγωγική διαδικασία που δέχεται πολλές και μεγάλες αλλαγές.

Και η δεύτερη προϋπόθεση που πρέπει να καλύψουμε με το νομοσχέδιο είναι ότι θα πρέπει να υπάρχει η άμεση, η πλήρης και η ποιοτική κάλυψη των αναγκών του κοινωνικού συνόλου, έτσι ώστε να παρέχεται η υπηρεσία προς τον πολίτη με έναν τρόπο που να κατοχυρώνει και τα δικαιώματά του. Και αναφέρομαι ειδικότερα στο επάγγελμα του δικηγόρου, όπου εκεί δεν έχουμε απλώς την άσκηση ενός εμπορικού αγαθού, αλλά έχουμε την παροχή του δημοσίου αγαθού της απονομής της δικαιοσύνης. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στον τρόπο με τον οποίο ρυθμίζουμε το συγκεκριμένο επάγγελμα, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι η απονομή της δικαιοσύνης παρέχεται με έναν τρόπο άρτιο, ισόρροπο, συμμετρικό για όλη την επιφάνεια και την επικράτεια της χώρας.

Και, βεβαίως, έχουμε την υποχρέωση να δούμε τον τρόπο με τον οποίο επιτρέπουμε στη νέα γενιά, στους νέους επαγγελματίες, να μπουν στην αγορά εργασίας. Έγινε πολλή συζήτηση γι' αυτό από πολλούς συναδέλφους και νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να βρούμε τα αντικίνητρα μέσα από τα οποία ένας νέος επαγγελματίας σήμερα διαπιστώνει ότι δεν μπορεί να μπει στην αγορά εργασίας και αυτά να τα άρουμε.

Αυτές είναι οι ρυθμίσεις που πρέπει να σταματήσουμε με μία γενναιότητα, έτσι ώστε να δώσουμε την ευκαιρία στους νεότερους ανθρώπους να συμμετέχουν στην παραγωγική διαδικασία, να συνεισφέρουν -αν θέλετε- στην τοπική ανάπτυξη και στην κοινωνική συνοχή.

Και για να το κάνουμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί ως προς τις διαδικασίες που εφαρμόζονται. Πρέπει να δούμε αν, για παράδειγμα, η απελευθέρωση στις ρυθμίσεις στο επάγγελμα του δικηγόρου -επανέρχομαι σ' αυτό, αν και θα επανέλθω ακόμα περισσότερο στην κατ' άρθρο συζήτηση- μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία καρτέλ σε

ό,τι αφορά στη λειτουργία εταιρειών στην ελληνική περιφέρεια, γιατί είναι προφανές ότι είναι τελειώς διαφορετική η κλίμακα της άσκησης ενός επαγγέλματος στα μεγάλα αστικά κέντρα –και κυρίως στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη- απ' ό,τι στην ελληνική περιφέρεια.

Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε πολύ προσεκτικοί στον τρόπο με τον οποίο επαναρυθμίζουμε τα επαγγέλματα –γιατί στην ουσία δημιουργούμε νέες συνθήκες ρύθμισης για τα ρυθμισμένα επαγγέλματα- έτσι ώστε να εξασφαλίσουμε αυτούς τους δύο βασικούς περιορισμούς που είπα προηγουμένως, δηλαδή τον υγιή ανταγωνισμό από τη μία μεριά και την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών από την άλλη. Και, βεβαίως, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στον τρόπο με τον οποίο παρακολουθούμε την όλη διαδικασία εφαρμογής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμφανίζει την ίδια παθολογία που εμφανίζουν τα περισσότερα νομοσχέδια που ψηφίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων. Έχουν πολλές υπουργικές αποφάσεις προς έκδοση και πολλά προεδρικά διατάγματα. Είναι προφανές ότι όταν ψηφίζουμε, δίνουμε την εξουσιοδότησή μας στη διοίκηση να εφαρμόσει το πνεύμα του νομοθέτη στις παράγωγες αποφάσεις, στις κοινές υπουργικές αποφάσεις και στα προεδρικά διατάγματα. Όμως, είναι προφανές, επίσης, ότι όταν ένα νομοσχέδιο έχει δέκα, δεκαπέντε, είκοσι, τριάντα, σαράντα κοινές υπουργικές αποφάσεις προς έκδοση ή προεδρικά διατάγματα, είναι πολύ εύκολο να χαθεί η συνέχεια του νομοθετικού έργου και αυτή η εξουσιοδότηση να μην έχει τα αποτελέσματα τα οποία θα θέλαμε.

Είχα προτείνει στην αλλαγή του Κανονισμού της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι θα έπρεπε να υπάρχει υποχρέωση από τη Βουλή των Ελλήνων να παρακολουθεί την εφαρμογή των νομοθετημάτων ως προς την έκδοση των κοινών υπουργικών αποφάσεων και των προεδρικών διαταγμάτων, προκειμένου να υπάρχει η αντίληψη στο Βουλευτή ότι συμπληρώθηκε το νομοθέτημα για το οποίο ψήφισε και ότι οι εξουσιοδοτήσεις, τις οποίες έδωσε, πρακτικά έγιναν αποτέλεσμα μέσα από τις ενέργειες της διοίκησης σε εύλογο χρονικό διάστημα και με περιεχόμενο που ταιριάζει με το πνεύμα του νομοθέτη, όταν ψήφισε υπέρ του συγκεκριμένου νομοθετήματος.

Αυτό ακόμα δεν το έχουμε κάνει και όσο δεν το κάνουμε, θα έχουμε πάντα αμφιβολία για το αν η προς έκδοση κοινή υπουργική απόφαση –παρά το γεγονός ότι είναι προφανές ότι εμπιστεύομαι τη σημερινή Κυβέρνηση- ή το προς έκδοση προεδρικό διάταγμα, ακόμα περισσότερο αυτό το οποίο τυγχάνει και του προληπτικού ελέγχου του Συμβουλίου της Επικρατείας, θα εκδοθεί έγκαιρα, με την πληρότητα που επιθυμούμε και θα συμπληρώσει τη νομοθεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι με αλλαγές που μπορούν να γίνουν κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου κατ' άρθρον, το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι μία τομή για την ελληνική κοινωνία, καθώς απελευθερώνει δυνάμεις και δημιουργεί νέες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε τούτες τις μέρες τον παραλογισμό και τη σχιζοφρένεια ενός δημόσιου διαλόγου, ο οποίος στην ουσία αμφισβητεί και τα αυτονόητα σ' αυτήν τη χώρα, αλλά και την παγκόσμια εμπειρία που έχουν οι οργανισμοί, οι τράπεζες, οι επιχειρήσεις, για την αξιοποίηση της ακίνητης, νεκρής, περιουσίας των οργανισμών και εν προκειμένω του δημόσιου.

Είναι δυνατόν αυτή η χώρα, κυρίες και κύριοι, τρεις μέρες τώρα να συνταράσσεται συθέμελα και να διαγκωνίζονται τα πο-

λιτικά στελέχη, όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί, γύρω από μία ανούσια συζήτηση; Υπάρχει επιχείρηση στον κόσμο, υπάρχει οργανισμός, που έχει περιουσιακά στοιχεία νεκρά και δεν καταφεύγει στην αξιοποίηση αυτών ή και στην πώλησή τους, αλλά προτιμά να πηγαίνει και να δανείζεται και με επώδυνους όρους; Τι είναι αυτά τα πράγματα που γίνονται και λέγονται σ' αυτήν τη χώρα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι λέει το απαύγασμα της εμπειρίας από τα real estate, από δημόσιους οργανισμούς; Ναι, αξιοποιείς όλα τα περιουσιακά στοιχεία, αλλά αποφεύγεις να πουλήσεις μεγάλης αξίας περιουσιακά στοιχεία, όπως για παράδειγμα μεγάλες παραλιακές εκτάσεις και καταφεύγεις στη μακροχρόνια μίσθωση, στη διαχρονική αξιοποίηση! Δεν πουλάς, δηλαδή, δυναμικά και μεγάλης αξίας περιουσιακά στοιχεία, αλλά τα αξιοποιείς! Αυτό είναι το απαύγασμα της εμπειρίας, που έχουν όλα τα κράτη από τη διαδρομή τους, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια!

Και όλα αυτά γίνονται και λέγονται, αντί η συζήτηση να στραφεί σε πραγματικά προβλήματα που έχουμε γύρω από την αξιοποίηση. Η κεφαλαιοποίηση στις εισηγμένες μετοχές είναι 5 δεκατομμύρια ευρώ. Αν πει ο κύριος Υπουργός ότι θα πουλήσει τις εισηγμένες αυτήν τη στιγμή, δεν πιάνει τίποτα! Θα τα ξεπουλήσει στην ουσία! Οι μεγάλες ελληνικές τράπεζες κάθε μέρα βγάζουν τεράστια «φιλέτα» προς πώληση και δεν πάει να τα αγοράσει κανένας! Βγαίνουν μεγάλες περιουσίες, μεγάλης αξίας ακίνητα και δεν τα αγοράζει κανένας, διότι η αγορά είναι λειωμένη! Δεν υπάρχει ρευστότητα! Ποιος μπορεί να πει ότι πρέπει να πείσουμε την Κυβέρνηση να πουλήσει σήμερα ακίνητα ή να πουλήσει μετοχές; Στην ουσία θα τα έχει ξεπουλήσει! Και μου κάνει εντύπωση που αυτοί οι άνθρωποι της τρόικας που σπούδασαν στα Χάρβαρντ –ή δεν ξέρω πού αλλού- έρχονται εδώ με περισπούδαστο ύφος και λένε «πουλήστε τα»! Τι λέτε, κύριοι; Να ξεπουλήσουμε δηλαδή;

Και, βέβαια, πρέπει να αξιοποιήσει τα ακίνητα η ελληνική Κυβέρνηση και η ελληνική πολιτεία! Και, βέβαια, κύριε Υπουργέ, να πάτε στη λύση του leasing, να μισθώσετε για εξήντα χρόνια και μετά από εξήντα χρόνια, αν γίνει ξενοδοχειακή μονάδα ή σιδηροδρομική, τότε να σκεφτεί το δημόσιο αν θα τα επαναγοράσει ή αν θα τα πουλήσει οριστικά. Να χρησιμοποιήσετε σύγχρονα χρηματοδοτικά εργαλεία για την αξιοποίηση της περιουσίας.

Και, βέβαια, κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι έχετε αποδυναμωθεί απ' αυτή τη δημόσια συζήτηση στην προσπάθεια που κάνετε για να διαπραγματευτείτε το χρέος; Διότι, κύριε Υπουργέ, μία ρύθμιση σε μεγάλο χρόνο, μία ρύθμιση με καλό επιτόκιο, είναι ισοδύναμο ενός «κουρέματος», όπως λένε.

Εγώ από την εμπειρία μου στις τράπεζες ξέρετε τι έκανα; Αντί να διαγράψω ευθέως και να μου χτυπήσει τα αποτελέσματα ένα χρέος, το πήγαινα σε βάθος και ήταν ισοδύναμη η ανάπτυξη του δανείου με ένα haircut, όπως λένε.

Άρα, λοιπόν, ξέρετε τι θα μας πουν σαν χώρα οι πιστωτές αύριο μεθαύριο; Θα μας πουν: «Μα εσείς λέτε για το δημόσιο διάλογο στην Ελλάδα ή όλοι λέτε ότι έχετε τεράστια περιουσία και θέλετε εδώ να σας διαγράψουμε και θέλετε να κάνουμε ανάπτυξη του δανείου επωφελή για την ελληνική κοινωνία;». Υπονοεύτηκε η προσπάθεια που κάνει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση με το δημόσιο διάλογο αυτές τις ημέρες. Αυτή είναι η αίσθησή μου, κύριε Υπουργέ.

Και βέβαια θα ήταν ανήθικο να πούμε εμείς στους πιστωτές μας, «διαγράψτε μας κι εμείς δεν αξιοποιούμε τίποτα από την περιουσία». Και τα δύο πρέπει να γίνουν, αλλά με φειδώ τα μέτρα και αίσθηση του πότε πουλάς, τι πουλάς, σε τι τιμές και με τι διαδικασίες. Αυτά είναι τα μεγάλα ζητήματα που πρέπει να συζητήσουμε κι όχι το πρωτόλειο ερώτημα: «Θα αξιοποιήσουμε, θα ξεπουλήσουμε;». Αυτή είναι μία γενική και αφηρημένη κουβέντα χωρίς ουσία.

Εγώ σήμερα συγκλονίστηκα, κύριε Υπουργέ. Το τρίτο τρίμηνο του 2010 η οικονομία βυθίστηκε και είχε απώλεια του ΑΕΠ 6,6%. Το ακούτε σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι; Μιλάμε για 6,6%, που μας βγάζει μέσο όρο 4,5% πτώση του ΑΕΠ το 2010. Και αντί να εγερθούμε όλοι, όλες οι πολιτικές παρατάξεις με πρώτη την Κυβέρνηση, να δούμε τι θα κάνουμε, να κάνουμε πιο εμπροσθοβαρή τα μέτρα, να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις και συνθήκες

ανάπτυξης ώστε να γυρίσει η οικονομία γρήγορα, καθόμασθε με μία μίζερη λογική γύρω από το πρόβλημα χωρίς να συζητάμε την ουσία των πραγμάτων. Αυτό είναι η θλίψη σ' αυτήν τη χώρα και όχι έγερση γύρω από τα πραγματικά προβλήματα.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, δεν σας κρύβω ότι φοβάμαι. Έχω ελπίδες από τον τουρισμό και τη ναυτιλία, που αρχίζουν και ανακάμπτουν, ότι θα γυρίσει η οικονομία. Δεν μπορεί, όμως, πέρσι η μείωση να πηγαίνει στο 2,7%, φέτος να είναι 4,5% και του χρόνου απ' ό,τι λέμε 3,5%, δηλαδή 11% μέσα σε τρία χρόνια και προσδοκούμε του χρόνου θετικούς ρυθμούς.

Βέβαια θέλω να σημειώσετε την άποψη που λέει ότι η μείωση του ΑΕΠ και η βύθιση της οικονομίας, αυτό το τρίμηνο οφείλεται στην έλλειψη του δώρου των Χριστουγέννων, που αποτελούσε κινητήρια δύναμη στην αγορά το τελευταίο τρίμηνο του 2010. Είναι αλήθεια αυτό. Κι ήταν υπερβολές της τρόικας όταν μας έλεγε: «Κουρέψτε τα πάντα, μειώστε την ενεργό ζήτηση». Μα είναι αδιέξοδη αυτή η κατάσταση.

Πρέπει τώρα η Κυβέρνηση να συζητήσει σοβαρά εμπροσθοβαρή μέτρα για τη δημιουργία συνθηκών και προϋποθέσεων ρευστότητας και ανάπτυξης στη χώρα.

Τελειώνω με μία τελευταία παρατήρηση: Κανένας δεν διαφωνεί σε αυτήν τη χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και έπρεπε να περάσουν τόσα χρόνια για να συζητήσουμε για τη δυνατότητα προσπέλασης των νέων στα επαγγέλματα, να συζητήσουμε για την εύκολη πρόσβαση των εργαζόμενων, των νέων ανθρώπων στα επαγγέλματα τους. Το μοντέλο που αναπτύχθηκε ήταν: Σαράντα δύο επαγγέλματα, κατώτατο τιμολόγιο, αδυναμία να μπει ο νέος στο επάγγελμα και αγοραπωλησία της άδειας που έδινε το κράτος. Αυτό ήταν το μοντέλο. Ένα 10% της ελληνικής κοινωνίας έτρωγε τα λεφτά του ελληνικού λαού, έπαιρνε κότσα, βίλες, δεν πλήρωνε ποτέ και ένα 30% ήταν υπό την προστασία του ελληνικού δημοσίου στα κλειστά επαγγέλματα. Αυτά πρέπει να σπάσουν, δεν τα συζητάμε.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, κύριε Υπουργέ, έχουμε μαρτυρία όλων των διεθνών οργανισμών. Ο ΟΟΣΑ λέει ότι έχει τα ακριβότερα τιμολόγια, έχει το μεγαλύτερο βαθμό δυσκολίας και προσπέλασης. Μας τα λένε όλοι και η Επιτροπή Ανταγωνισμού και όλοι οι οργανισμοί. Δηλαδή, εμείς εδώ θα συζητάμε πάλι τα αυτονόητα; Βέβαια αυτό το νομοσχέδιο είναι γενικό πλαίσιο και έχει γενικές αρχές. Εκεί που θα κριθεί το γχηγίρημα είναι στα προεδρικά διατάγματα.

Ακούω τους δικηγόρους, για παράδειγμα, οι οποίοι λένε: Ωραία, να δούμε, να είναι πιο ευέλικτος ο ενδεικτικός κατάλογος, αφού καταργείται η ελάχιστη τιμή. Να το δούμε. Να δούμε για τις πολυτοπικές εταιρείες, όπως τις λένε. Να ανοίξει το επάγγελμα, να υπάρχει εύκολη προσπέλαση, χαμηλά τιμολόγια, ανταγωνισμός, αλλά να δούμε πώς θα στηρίζουμε και μεγάλες κοινωνικές δυνάμεις, για να τις ικανοποιήσουμε κι αυτές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Μιχάλης Τζελέπης, Βουλευτής Σερρών του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο υπήρξε εξαγγελία στις προγραμματικές δηλώσεις όλων σχεδόν των κυβερνήσεων των τελευταίων ετών.

Παρ' όλα αυτά, σήμερα, το 2011, έχουμε στη χώρα μας πάνω από εκατόν εξήντα κλειστά επαγγέλματα και σαν να μην έφτανε αυτό, συνεχώς μέσα κι έξω απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα λέγονται και ξαναλέγονται τα περί δεινών των προβλημάτων, που διαχρονικά συσσωρεύονται και παραμένουν άλυτα, ταλανίζοντας τη χώρα περί πολιτικής αβουλίας, περί πολιτικής δειλίας, αναποφασιστικότητας, πελατειακής πολιτικής και ένα σωρό άλλα.

Το οξύμωρο της υπόθεσης είναι πως όταν υπάρχει η πολιτική βούληση, η πολιτική τόλμη αν θέλετε, για την επίλυση αυτών των χρόνιων στρεβλώσεων σείεται ένας στείρος αντιπολιτευτικός λόγος, μιλώντας για διάλυση του κοινωνικού ιστού, την είσοδο των ξένων καρτέλ, το ξεπούλημα εργασιακών κατακτήσεων και μύρια πόσα καταστροφολογικά σενάρια.

Ακούστηκε, επίσης, σήμερα πως λάθος στιγμή διάλεξε η Κυβέρνηση λόγω της κακής οικονομικής συγκυρίας να καταθέσει

το παρόν νομοσχέδιο. Μα ακόμα κι αν το έφερνε σε εποχή ανάπτυξης της οικονομίας, τότε θα μας λέγατε πως είναι λάθος στιγμή γιατί χαλάμε το καλό κλίμα. Επιτέλους ας σταματήσει αυτή η υποκρισία.

Μπορώ να καταλάβω τις αντιδράσεις των διαφόρων συντεχνιών που πλήττονται, όλων αυτών που μέχρι και σήμερα νέμονται ειδικά προνόμια, αλλά μέχρι εκεί. Δεν γίνεται σε μία τέτοια δεινή οικονομική συγκυρία, με ύφεση της τάξης πλέον του 4% να μιλάμε για κλειστές οικονομικές ομάδες επαγγελματιών, για οικονομία του αέρα και για οικονομία από την κληρονομικότητα. Δεν γίνεται να μιλάμε σήμερα για Ελλάδα ευκαιριών σε νέους δύο ταχυτήτων. Δεν γίνεται η Ελλάδα να παραμένει μία από τις ελάχιστες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση που διατηρεί υψηλό βαθμό παρεμβατικότητας στη λειτουργία των αγορών χωρίς προφανές όφελος στις περισσότερες περιπτώσεις για τους πολίτες και για το δημόσιο συμφέρον συνολικά.

Άλλωστε από τη μοναδική, επίσημη και την πλέον εμπειριστωμένη μελέτη του IOBE δημοσιευμένη στους «FINANCIAL TIMES» προκύπτει πως η γενικευμένη απελευθέρωση των επαγγελματιών και υπηρεσιών θα οδηγήσει σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα τεσσάρων ετών, σε ενίσχυση του ΑΕΠ κατά 13,5 ποσοστιαίες μονάδες, το οποίο μεταφραζόμενο αναλογεί σε 30 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, θα είχε σαν αποτέλεσμα την αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων κατά 12,4% και της κατανάλωσης κατά 15,5%. Αν υπάρχει κάτι άλλο, αν υπάρχει κάποια μελέτη, θα παρακαλούσα να την καταθέσουμε.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να αδιαφορήσουμε γι' αυτά τα οικονομικά μεγέθη και να παραμείνουμε προσκολλημένοι σε καθεστώτα εκατονταετίας από συνήθεια, πόσω μάλλον μην τυχόν γίνουμε δυσάρεστοι σε ευνοούμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορία των κλειστών επαγγελματιών, για όσους ξέρουν, είναι πολύ παλιά. Το πρόβλημα, όμως, εντοπίστηκε πρώτη φορά στην Ελλάδα, όταν η χώρα μας έκλεισε αίτηση για την είσοδό της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή εδώ και πέντε δεκαετίες περίπου.

Μπορεί το πρόβλημα να εντοπίστηκε πριν πέντε δεκαετίες, η αρχή του όμως βρίσκεται σχεδόν στην ίδρυση του Νεότερου Ελληνικού Κράτους και στην εποχή του Μεσοπολέμου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα επαγγέλματα των μηχανικών και των αρχιτεκτόνων, τα οποία κατοχυρώνονται νομοθετικά με νόμο της Κυβέρνησης του Βενιζέλου το 1930. Τα ελάχιστα όρια αμοιβών που εισπράττουν ως ποσοστό επί της αξίας των έργων που μελετούν και επιβλέπουν, καθορίζονται για πρώτη φορά από ένα βασικό διάταγμα της 19ης Φεβρουαρίου του 1938, δηλαδή επί Μεταξά.

Αρχαιότερη όλων πάντως είναι η προστασία του επαγγελματιού του συμβολαιογράφου, έργο του Βαυαρού Αντιβασιλέα Λούντβιγκ Μάουερ. Ο Οργανισμός Δικαστηρίων και Συμβολαιογραφικών τήθηκε σε ισχύ το Φεβρουάριο του 1835 και ίσχυσε για σχεδόν εκατόν σαράντα χρόνια. Η υποχρεωτική σύνταξη συμβολαιογραφικών εγγράφων ως συστατικών όρων για την κατάκτηση των συμβάσεων επιβλήθηκε για πρώτη φορά με νόμο της 14ης Αυγούστου 1836 περί χαρτοσήμου.

Κι ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι νόημα έχει ο ορισμός των κλειστών επαγγελμάτων σε περιβάλλον Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας; Ποιος απειλείται από ποιόν; Ποιος προφυλάσσεται από ποιόν; Εμείς εδώ δεν είναι που μιλούμε συνεχώς για ισονομία και ισοπολιτεία, για κοινωνική δικαιοσύνη; Άλλωστε η κατάργηση των αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση των επαγγελμάτων έχει πέρα από οικονομικά οφέλη και προφανή στοιχεία κοινωνικής δικαιοσύνης, αφού η διατήρησή τους δημιουργεί την εντύπωση ότι ικανοποιούνται συμφέροντα συγκεκριμένων ομάδων και προσώπων.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να διατηρήσουμε τις δεσμεύσεις μας έναντι του συνόλου των Ελλήνων πολιτών, θα πρέπει ή να κλείσουν όλα τα επαγγέλματα ή να ανοίξουν όλα.

Και αν υποθέσουμε πως εμείς τώρα εδώ αποφασίσουμε, παρ' όλη την αντιανταγματικότητά του, να προφυλάξουμε, κλείνοντας κάποια επαγγέλματα, αυτά θα ήταν σίγουρα του δικηγόρου, του φαρμακοποιού και του συμβολαιογράφου, αλλά όχι πάντως

του οικοδόμου.

Κατά τα άλλα, κατανοώ τις επιφυλάξεις -και καλώς προβλέπεται στο νομοσχέδιο- για μια μικρή μερίδα εξ αυτών να παραμείνουν κλειστά, λόγω δημοσίου συμφέροντος. Τα υπόλοιπα είναι πλεονασμός. Τέτοια φοβικά σύνδρομα, σε κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν ταιριάζουν.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι προσφορά στην άρση των συντεχνιακών αγκυλώσεων, στηρίζοντας την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και την αύξηση της παραγωγικότητας των αγορών, διευκολύνοντας τους νέους και νεοεισερχόμενους επαγγελματίες στην πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας. Μόνο που αυτό θα πρέπει να συντελεστεί με όλες εκείνες τις δικλίδες ασφαλείας με μία ενισχυμένη και ισχυρή Επιτροπή Ανταγωνισμού, ώστε να υπάρξει ομαλή μετάβαση προς όφελος του ελληνικού λαού.

Πιστεύοντας πως το παρόν σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση, το ψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυριδών Γαληνός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε ορισμένα νομοσχέδια, κύριοι συνάδελφοι, το σημαντικό είναι ό,τι περιέχεται σε αυτά. Σε ορισμένα άλλα, σημαντικότερο απ' αυτό που περιέχεται, είναι αυτό που παραλείπεται, που αποκρύπτεται, που παραπέμπεται στο μέλλον.

Το παρόν σχέδιο νόμου σαφώς ανήκει στη δεύτερη κατηγορία και μάλιστα λειτουργεί με έναν τρόπο ιδιαίτερα ενοχλητικό, θα έλεγα προσβλητικό, για το Κοινοβουλευτικό Σώμα.

Ουσιαστικά, η Κυβέρνηση μας λέει: εμπιστευθείτε μας, δώστε μας μια γενική εξουσιοδότηση, μια λευκή επιταγή και εμείς της εκτελεστικής εξουσίας θα έρθουμε σε τέσσερις μήνες και με ένα προεδρικό διάταγμα θα καθορίσουμε τι θα καταργηθεί, τι θα μείνει ως εξαίρεση και περιορισμός. Άραγε, τι θα περιλαμβάνει αυτό το προεδρικό διάταγμα; Είμαι Βουλευτής. Δεν δικαιούμαι να γνωρίζω; «Ω, ποιά αφέλει» μοιάζει να απαντάει η Κυβέρνηση. Αυτά είναι σοβαρά πράγματα. Δεν είναι για το Κοινοβούλιο.

Η Κυβέρνηση μ' αυτό το νόμο λέει στην κοινωνία ότι εάν κάποιος εμπίπτει σ' ένα από τα τετρακόσια θεωρούμενα ως κλειστά επαγγέλματα -που εκτός των δικηγόρων, των ορκωτών λογιστών, μηχανικών και αρχιτεκτόνων δεν κατονομάζονται- θα αλλάξει η ζωή του, θα αλλάξουν οι όροι άσκησης του επαγγέλματός του. Όσον αφορά το πώς, τότε και με ποιους όρους, αυτό θα το αποφασίσει η Κυβέρνηση, όπως το θέλει και όποτε το θέλει.

Με προεδρικά διατάγματα κατά το δοκούν, αποφασίζουμε και διατάσσουμε. Μα, αυτό δεν είναι σχέδιο νόμου, αλλά «γουρούνη στο σακί». Και εγώ «γουρούνη στο σακί», ευχαριστώ, αλλά δεν θα πάρω. Ούτε και δίνω λευκή επιταγή και σίγουρα όχι στον κ. Παπακωνσταντίνου.

Υφαρπάξατε, κύριε Υπουργέ, μία φορά τη λευκή επιταγή με το μνημόνιο και είδαμε τα χαιρία μας! Είναι τουλάχιστον εμφανές ότι δεν νομοθετείτε μετά λόγου γνώσεως, αλλά ότι παίζετε παιχνίδια «Στου κασίδι το κεφάλι», το οποίο έχει υποστεί πολλά εσχάτως και δεν νομίζω να αντέχει και πολλά περισσότερα.

Παρατηρώ τη ρητορική του κυβερνώντος κόμματος που περιλαμβάνει λέξεις βλαίες, όπως ελευθερία και απελευθέρωση. Ούτε ντοκιμαντέρ για το 1821 να ήταν! Μέσα από τη χειραγώγηση των λέξεων, μέσα από την ιδεολογική τους φόρτιση, προσπαθείτε να χειραγωγήσετε τις καταστάσεις και να τις ελέγξετε. Πολύ «Οργουελιανό» και συχνά αποτελεσματικό.

Όμως, από την παρούσα Κυβέρνηση, όχι μόνο πάθαμε, αλλά και μάθαμε. Μάθαμε να προσέχουμε τις όμορφες λέξεις, να τις προσέχουμε, αλλά να μην τις πιστεύουμε και να αναζητούμε τις άσχημες καταστάσεις και τις ύποπτες προθέσεις που κρύβονται πίσω απ' αυτές.

Επίσης, μάθαμε να μην επιτρέπουμε στις όμορφες λέξεις και στις φαλκιδευμένες δημοσκοπήσεις να λειτουργούν ως υποκατάστατα σε πραγματικά επιχειρήματα και σε τεκμηριωμένες μελέτες.

Νομοθετείτε, αλλά σας διαφεύγει ότι στα ρυθμιζόμενα επαγγέλματα, οι ρυθμίσεις έχουν προκύψει σε βάθος χρόνου για λόγους δημοσίου συμφέροντος και έχουν μορφοποιηθεί προσδο-

κίες και τρόπους λειτουργίας, έχουν διαμορφώσει επαγγελματικούς κλάδους και αγορές.

Πρέπει να ξέρετε ότι η Κυβέρνηση δεν έρχεται να νομοθετήσει στο κενό. Δεν έρχεται να διαμορφώσει μία νέα κατάσταση εκ του μηδενός. Με το να άρει γενικώς, αορίστως και οριζοντίως όλους τους περιορισμούς και μάλιστα με μία σχεδόν επιδεικτική προβολή της έλλειψης προετοιμασίας της, απλά αποδεικνύει αφροσύνη.

Και βέβαια, είμαστε υπέρ της οικονομικής ανάπτυξης, υπέρ της αύξησης της απασχόλησης και της μείωσης της τιμές. Το αναφέρετε ως στόχο, αλλά πρέπει και να το αποδείξετε. Αποδείξτε το! Αποδείξτε ότι αυτό το σχέδιο νόμου θα έχει αυτά τα αποτελέσματα. Τεκμηριώστε το, αλλά με σοβαρές έρευνες και όχι με ευχολόγια και μαγικές εικόνες. Πού είναι οι έρευνες; Πού είναι οι μελέτες που δείχνουν την επιβάρυνση που θα υποστεί ο κάθε επαγγελματικός κλάδος χωριστά από την οριζόντια κατάργηση των περιορισμών; Τι θα υποστεί το βιοτικό επίπεδο των επαγγελματιών της χώρας μας απ' αυτές τις αλλαγές και ποιο τελικά θα είναι το συνολικό αποτέλεσμα για την οικονομία; Διότι, ασφαλώς, με το να τσακίσετε τη ραχοκοκαλιά της μεσοκλάσης στην Ελλάδα για να κάνετε λίγα ευρώ οικονομία για την τρόικα, πιστέψτε με, αλλά δεν είναι καθόλου καλή ιδέα.

Πώς εξασφαλίζετε ότι ο ανταγωνισμός στις τιμές -που σύμφωνα με τη λογική σας προκύπτει με την κατάργηση του κατώτατου ορίου στις αμοιβές, για παράδειγμα των δικηγόρων- δεν θα υποβιβάσει και υποβαθμίσει την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών;

Προσωπικά, κύριε Υπουργέ, δεν είμαι καθόλου έτοιμος να χειροκροτήσω μια διαδικασία που στην ουσία προετοιμάζει το έδαφος, ώστε μεγάλες διεπαγγελματικές εταιρείες να μπουν σε όλους τους κλάδους, ισοπεδώνοντας κάθε μικρό αυτοαπασχολούμενο επαγγελματία.

Κύριε Υπουργέ, θα σας ρωτήσω και κάτι ακόμη που έχει σχέση με το Νομό μου, τη Λέσβο, τη Λήμνο και τα υπόλοιπα νησιά του Αιγαίου. Απαντήστε μας ευθέως για το αν σχεδιάζετε να καταργήσετε το μειωμένο ΦΠΑ που ισχύει στα νησιά μας. Απαντήστε ευθέως για το αν σχεδιάζετε να καταργήσετε το ν. 3377/2005 που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, προκειμένου να προστατεύσει τις κλειστές ευαίσθητες νησιωτικές οικονομίες.

Σας ερωτώ μετ' επιτάσεως, κύριε Υπουργέ, το εξής: Ανοίγεται την κερκόπορτα; Με τον παρόντα νόμο και μετά την πάροδο τετραμήνου μπορεί να ανοίξει κάποιος πολυκατάστημα άνω των πεντακοσίων τετραγωνικών μέτρων στα νησιά μας; Ναι ή όχι;

Σας προϊδεάζω, όμως, ότι στην παρούσα οικονομική συγκυρία, με την οικονομική κρίση που έχει φέρει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο χείλος της καταστροφής, κάτι τέτοιο θα είχε καταστροφικές συνέπειες για τις τοπικές οικονομίες των νησιών μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τα μαγαζιά κλείνουν, ενώ γνωρίζετε ότι οι τοπικές αγορές που άλλοτε έσφυζαν από ζωή, θα ερημώσουν οριστικά. Δεν το βλέπετε; Φοβάμαι ότι νομοθετείτε στο γόνατο, κατόπιν οδηγιών, βέβαια, αλλά πάντα στο γόνατο! Λυπάμαι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει κατ' εξαίρεση ο Βουλευτής Άρτας κ. Δημήτριος Τσιρώνης. Παραχωρεί τη θέση της η κ. Κυριακοπούλου, δεδομένου ότι έχουμε επισκέψει από την Άρτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Είμαι έτοιμος να μιλήσει ο Βουλευτής Άρτας κ. Τσιρώνης, όπως και οι άλλοι δύο συνάδελφοι από την Άρτα, ο κ. Στασινός και ο κ. Παπασιωζός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Λόγω αυτής της επικείμενης ομιλίας μου, δεν μπόρεσα να πάω στην Αίθουσα που παρέστησαν οι μαθητές και ελπίζω ότι θα μπορέσω να τους δω στη συνέχεια.

Ευχαριστώ πάρα πολύ την κ. Κυριακοπούλου για την παραχώρηση της σειράς της, ώστε να μιλήσω ενώπιον των μαθητών του 2ου Δημοτικού Σχολείου της Άρτας. Είναι τιμή για μένα να με παρακολουθούν νέα παιδιά από το δημοτικό σχολείο από το οποίο ξεκίνησα και εγώ τα πρώτα μου βήματα στην Άρτα και σήμερα βρίσκομαι εδώ στη Βουλή. Είναι πολύ συγκινητικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο για το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών υπό τη σκιά μιας παράλληλης συζήτησης που διεξάγεται αυτές τις ημέρες για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Ανεξάρτητα, όμως, από την ατυχή συνέντευξη, κύριε Υπουργέ, της τρόικας, που πλήγωσε το φιλότιμο ολόκληρου του ελληνικού λαού που τον τελευταίο χρόνο με το μεγαλείο που τον διακρίνει έχει δεχθεί με υπευθυνότητα και υπομονετικά μια σειρά επώδυνων μέτρων, προκειμένου να σωθεί η πατρίδα μας από την κατάρρευση, ανεξάρτητα, λοιπόν, απ' όλα αυτά η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας αποτελεί το ζητούμενο.

Τόσα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν λέμε όλοι ότι έχουμε μια τεράστια δημόσια περιουσία, μια τεράστια ακίνητη περιουσία που θέλει αξιοποίηση; Αξιοποιούμε μέχρι σήμερα την ακίνητη περιουσία μας; Αυτό δεν είναι το ζητούμενο; Η μομφή προς όλους τις κυβερνήσεις ποια ήταν; «Δεν προχωρούμε στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.»

Μας χρειαζόταν σήμερα κάποιο μνημόνιο και κάποια τρόικα, για να μας υποδείξει και να μας επιβάλει το αυτονόητο, δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε σχετικά με τη δική μας δημόσια περιουσία, αν δηλαδή πρέπει να την αξιοποιήσουμε; Φυσικά όχι. Πρέπει να προχωρήσουμε.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Πολλοί λένε ότι αυτός ο στόχος των 50 δισεκατομμυρίων είναι υπερβολικά υψηλός. Εγώ λέω: Δεν πρέπει να τεθεί ένας στόχος; Δεν πρέπει να βάλουμε ένα στόχο; Να τον προσπαθήσουμε και να τον επιδιώξουμε σε κάθε περίπτωση. Μπορεί να είναι μαξιμαλιστικός. Μπορεί να είναι υπερβολικός ο στόχος των 50 δισεκατομμυρίων. Όμως, δεν έχουμε τεράστια ακίνητη περιουσία; Αν προσπαθήσουμε λίγο περισσότερο, αν εντείνουμε λίγο αυτήν να κόβουμε μισθούς, συντάξεις και επιβάλλουμε μέτρα και μπορέσουμε και πιάσουμε εν μέρει –τουλάχιστον– το στόχο, δεν είναι καλό; Πες ότι δεν πιάσουμε τα πενήντα δισεκατομμύρια, αλλά λίγο λιγότερα ή πιάσουμε ακόμη και παραπάνω, θα είναι αρνητικό για την ελληνική οικονομία; Δεν πρέπει να επιδιώξουμε αυτόν το στόχο; Μας χρειαζόταν κάποιο μνημόνιο ή κάποια άλλου είδους επιβολή από κάποιον; Δεν ήταν δική μας υπόθεση αυτή η συζήτηση που μας αφορά, παρ' όλη την ατυχή συνέντευξη που έγινε;

Όπως είπα, κύριε Υφυπουργέ, πολύ καλά έκανε ο Υπουργός Οικονομικών που είπε «Τέρμα οι συνεντεύξεις της τρόικας!». Είπε και ο Πρωθυπουργός ότι δεν θα γίνει καμμία εκποίηση δημόσιας γης. Δεν θα πουληθεί ούτε μία σπιθαμή! Είναι ξεκάθαρη η δέσμευση της ελληνικής Κυβέρνησης. Μιλάμε για την αξιοποίηση. Μιλάμε για τα ΣΔΙΤ, για τις συμβάσεις, παραχώρησης και για μια σειρά μέτρα που θα μπορέσουν να αποδώσουν έσοδα για το ελληνικό δημόσιο, έτσι ώστε πραγματικά να μπορέσουμε να ξεφύγουμε πιο γρήγορα από την κρίση και να απαλλαγούμε από το μνημόνιο, το οποίο σίγουρα δεν το φέραμε εμείς. Σίγουρα δεν ευθυνόμαστε, αλλά εμείς έχουμε αναλάβει την τεράστια ευθύνη να το φέρουμε σε πέρας.

Σε ό,τι αφορά το σημερινό νομοσχέδιο, και αυτό αυτονόητο είναι. Έπρεπε κάποιος να μας υποδείξει, να μας επιβάλλει ότι έπρεπε να ανοίξουμε τα κλειστά επαγγέλματα; Έχουμε ορθώσει τείχη. Έχουμε επιβάλει μια σειρά εμπόδια, κυρίως προς τους νέους επαγγελματίες, τους νέους επιστήμονες, ώστε να μην μπορούν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Δεν οφείλουμε να άρουμε αυτά τα εμπόδια; Δεν είναι δέσμευσή μας αυτό; Δεν είναι προεκλογική δέσμευση και της δικής μας Κυβέρνησης, αλλά και όλων των κυβερνήσεων ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα στην άρση των επαγγελματιών;

Το σημερινό νομοσχέδιο αφορά κυρίως την άρση των εμποδίων στα επαγγέλματα του δικηγόρου, του μηχανικού, των ορκωτών ελεγκτών και των συμβολαιογράφων.

Κύριε Υπουργέ, ένα πράγμα θα ήθελα να προσέξετε: το θέμα των δικηγορικών εταιρειών. Πρέπει να είναι από τον ίδιο δικηγορικό σύλλογο τα μέλη της. Διαφορετικά, ενδεχομένως, θα δημιουργήσουμε μονοπωλιακές καταστάσεις σε ολόκληρη τη χώρα, σε σχέση με το δικηγορικό επάγγελμα, που μπορεί να οδηγήσει σε στρεβλώσεις, αντί να λύσουμε το πρόβλημα. Αν το εξετάσουμε, πιστεύω ότι θα μπορέσουμε να βρούμε καλύτερες λύσεις.

Για ποιο λόγο θα πρέπει να το κάνουμε; Σίγουρα νομίζω ότι με το νομοσχέδιο αίρονται μια σειρά εμπόδια, που είναι είτε διοικητικά είτε πληθυσμιακά είτε γεωγραφικά. Αυτά τα εμπόδια θα πρέπει να τα άρουμε, έτσι ώστε, όπως είπαμε να δώσουμε περισσότερες ευκαιρίες στους νέους επιστήμονες και να ανοίξει ο δρόμος στην αγορά εργασίας. Να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις ώστε να μειωθεί δραστικά το κόστος κάποιων απ' αυτές τις δημιουργίες υπηρεσιών.

Κύριε Πρόεδρε, σύμφωνα με μια πρόσφατη έρευνα που έγινε από τη «METRON ANALYSIS» -πριν από είκοσι μέρες περίπου– στο ερώτημα «πιστεύετε ότι πρέπει να ανοίξουν τα λεγόμενα κλειστά επαγγέλματα ή να παραμείνουν ως έχουν» το 78% των ερωτηθέντων που μετείχαν στην έρευνα λέει να ανοίξουν, το 15% λέει να παραμείνουν όπως είναι και το 7% λέει «δεν έχω γνώμη».

Με βάση αυτό, προχωράμε και εμείς.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ρωτήσατε τον υδραυλικό και ο υδραυλικός δεν ήξερε ότι τα ανοίγετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κύριε Τζέκη, αν θέλετε, μπορώ να καταθέσω τα έγγραφα στα Πρακτικά, για να έχετε υπ' όψιν σας την έρευνα. Να δείτε το σύνολο της έρευνας. Να δείτε ότι όσοι μετείχαν σε αυτήν την έρευνα και γνώση είχαν και μπορούσαν να αντιληφθούν τα οφέλη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Σας λέω ότι το έχω διαβάσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Τα οφέλη που θα προκύψουν για τους πολίτες και για την οικονομία είναι η μείωση των τιμών των παρεχόμενων υπηρεσιών, η διευκόλυνση των νέων και των νεοεισερχόμενων επαγγελματιών στην πρόσβαση στην αγορά εργασίας, η διευκόλυνση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, η κατάργηση των επαγγελματικών ρυθμίσεων που δεν εξυπηρετούν το γενικό συμφέρον, έτσι ώστε να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις για την αύξηση και της ανταγωνιστικότητας, αλλά και την ώθηση της ανάπτυξης.

Αν πραγματικά θέλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να άρουμε όλες αυτές τις συνέπειες που δημιουργούνται από τα εμπόδια που υπάρχουν στα κλειστά επαγγέλματα και να δημιουργήσουμε συνθήκες ανάπτυξης των επαγγελματιών, να δημιουργήσουμε συνθήκες μιας οικονομικής ανάπτυξης και μιας εθνικής ανάπτυξης για τη χώρα, τότε νομίζω ότι θα πρέπει να υιοθετήσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που είναι αυτονόητο και που θα έπρεπε να έχουμε κάνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ όλους, απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής, να το ψηφίσουμε. Είναι ένα νομοσχέδιο που κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Εάν το υιοθετήσουμε και το ψηφίσουμε, είναι ένα νομοσχέδιο του οποίου οι ρυθμίσεις είναι το ζητούμενο πολλών ετών. Μη μένουμε σε επιμέρους διατάξεις.

Εγώ αναφέρθηκα στο ζήτημα των δικηγορικών εταιρειών, που είναι μια επιμέρους διάταξη που μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα. Πλην, όμως, η φιλοσοφία και η αρχή του νομοσχεδίου κινείται στη σωστή κατεύθυνση και αυτό πρέπει να κρατήσουμε και να προχωρήσουμε, εάν θέλουμε πραγματικά να αλλάξουμε τη χώρα και να ξεφύγουμε πιο γρήγορα από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Τσιρώνη, Βουλευτή Άρτας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο τώρα έχει η κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κυρία Κυριακοπούλου, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

MARIA KYRIAKOPOYΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος, κα-

θένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας.

Σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 2 του Συντάγματος, ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.

Ακριβώς τις επιταγές του Συντάγματος ακολουθεί το νομοσχέδιο για την απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων. Για το σκοπό αυτό αίρονται όλοι οι περιττοί περιορισμοί που υπάρχουν σήμερα στην άσκηση των λεγόμενων «κλειστών επαγγελμάτων», μεταξύ των οποίων συμβολαιογράφοι, δικηγόροι, αρχιτέκτονες, μηχανικοί, ορκωτοί ελεγκτές, και οι οποίοι δεν δικαιολογούνται από κανένα λόγο δημοσίου συμφέροντος.

Είναι σημαντικό ότι υπάρχει ειδική μέριμνα από κάθε κλάδο και ο ελεύθερος ανταγωνισμός επιτυγχάνεται με κατάλληλες, ανάλογα με τη φύση κάθε επαγγέλματος, διατάξεις. Δηλαδή, σε γενικές γραμμές, καταργούνται οι περιορισμοί στον αριθμό των προσώπων που δικαιούνται να ασκούν κάποιο επάγγελμα. Δίνεται έτσι η ευκαιρία σε νέους επαγγελματίες να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Αυτή είναι ρύθμιση ιδιαίτερα σημαντική σε δύσκολους καιρούς με έντονο το πρόβλημα της ανεργίας.

Καταργούνται οι γεωγραφικοί περιορισμοί στην άσκηση του επαγγέλματος. Καταργούνται οι ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ των επαγγελματιών εγκαταστάσεων όμοιας δραστηριότητας. Καταργούνται οι κατώτατες και ανώτατες αμοιβές, η απαγόρευση ή η επιβολή άσκησης επαγγέλματος με ορισμένη εταιρική μορφή, το μονοπώλιο στην παροχή υπηρεσιών, καθώς και η ανάγκη λήψης διοικητικής άδειας για την άσκηση των επαγγελμάτων εκείνων, στα οποία η λήψη άδειας δεν εξυπηρετεί σκοπό δημοσίου συμφέροντος.

Δεν θα αναφερθώ ειδικότερα στις παραπάνω κατηγορίες. Άλλωστε έχουν μιλήσει τόσο ο Υπουργός, όσο και προηγούμενοι ομιλητές.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται σε συνέχεια του ν. 3844/2010 με τον οποίο ενσωματώθηκε η οδηγία 123/2006, ώστε να επιτευχθεί πλήρως κατά το δυνατόν εναρμόνιση του εθνικού νομοθετικού πλαισίου με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο τομέα παροχής υπηρεσιών. Είναι μία εναρμόνιση που καθίσταται αναγκαία στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο για τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών και την ανάπτυξη ελεύθερης οικονομίας και ανταγωνισμού σύμφωνα και με τα άρθρα 101 και 102 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν είναι άλλωστε λίγες οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις οποίες κρίθηκαν άκυροι οι περιορισμοί, που τίθενται από επαγγελματικές ενώσεις των κρατών-μελών, όπως όροι αμοιβών και κανόνες διαφημιστικής προβολής στο μέτρο που παρεμποδίζουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό εντός του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου, χωρίς να τους επιβάλλουν επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος ή να είναι απολύτως αναγκαίοι για την άρτια άσκηση του συγκεκριμένου επαγγέλματος.

Η Ελλάδα είναι από τις χώρες με τους περισσότερους περιορισμούς στην άσκηση επαγγελμάτων, τους οποίους συχνά το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει κρίνει ως αντισυνταγματικούς. Σε άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα στη Μεγάλη Βρετανία, η διαδικασία απελευθέρωσης έχει αρχίσει εδώ και αρκετά χρόνια και ελάχιστοι έως ανύπαρκτοι είναι πλέον γεωγραφικοί, πληθυσμιακοί ή άλλοι περιορισμοί, όπως διαφημιστικοί ή όρια αμοιβών και έχει διαπιστωθεί ότι ο ελεύθερος ανταγωνισμός έχει βελτιώσει την αποτελεσματικότητα και την εξειδίκευση.

Οι αλλαγές που επιφέρει το παρόν νομοσχέδιο ωφελούν τόσο τους επαγγελματίες που πλέον θα δρουν στο πλαίσιο ελεύθερου ανταγωνισμού με μεγαλύτερες προοπτικές εξέλιξης, όσο και τους πελάτες καταναλωτές που θα επωφεληθούν από τη βελτίωση των παρεχόμενων σε αυτούς υπηρεσιών.

Επίσης, με την κατάργηση των ανώτατων και των κατώτατων ορίων αμοιβών θα υπάρχει πραγματικό αντίκρισμα υπηρεσίας και αμοιβής. Με το ισχύον σήμερα καθεστώς υπάρχουν περιπτώσεις, που είτε η αμοιβή είναι δυσανάλογα μεγάλη σε σχέση με την υπηρεσία που παρέχεται είτε δυσανάλογα μικρή, ζημιώνοντας άλλοτε τον λήπτη και άλλοτε τον πάροχο της υπηρεσίας.

Γι' αυτό άλλωστε και σε πρόσφατη δημοσκόπηση φάνηκε ότι η πλειοψηφία των πολιτών αντιμετωπίζει θετικά τις νέες ρυθμίσεις, οι οποίες λειτουργούν υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Σύμφωνα, μάλιστα με τον ΟΟΣΑ η άρση των περιορισμών στις αγορές θα δημιουργήσει περισσότερα κίνητρα για καινοτομία και υιοθέτηση νέων τεχνολογιών, θα δραστηριοποιήσει περισσότερες επιχειρήσεις και επομένως θα δημιουργηθούν περισσότερες θέσεις εργασίας.

Με αυτές τις σκέψεις στηρίζουμε και ψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, με την πίστη ότι συμβάλλει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Κυριακοπούλου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Τρικάλων της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Λέγκας.

Ορίστε, κύριε Λέγκα, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι εντυπωσιακό ότι στο λόγο των συναδέλφων της Πλειοψηφίας επικρατεί ένα επιχείρημα, που στηρίζεται σε κάποια δημοσκοπικά ευρήματα. Πολύ φοβάμαι ότι στα επόμενα νομοσχέδια, που θα έρθουν στη Βουλή και τα οποία θα εισηγηθεί η Κυβέρνηση, οι εισηγητικές εκθέσεις θα έχουν αντικατασταθεί από τις αντίστοιχες σελίδες δημοσκοπήσεων και ερωτημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, αλλά και η κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων αποτελεί βασική αρχή τόσο των ανοιχτών κοινωνιών, όσο και των ανοιχτών αγορών.

Ως εκ τούτου, η συμφωνία προς αυτήν την κατεύθυνση αποτελεί γονιδιακό συστατικό της πολιτικής της παράταξής μας. Αυτό, όμως, επ' ουδενί μπορεί να σηματοδοτήσει ταύτιση με προστάθειες, οι οποίες δεν έχουν μελετημένη και τεκμηριωμένη αφετηρία, με προστάθειες οι οποίες ούτε κακώς κείμενα διορθώνουν ούτε κανονιστικό πλαίσιο υγιούς ανταγωνισμού θεσπίζουν, με προστάθειες οι οποίες δεν δημιουργούν προϋποθέσεις ανάπτυξης με κοινωνικό μέρισμα, με προστάθειες οι οποίες κινδυνεύουν, παρά τις διαφανόμενες καλές προθέσεις τους και ελπίζει συγκροτημένου σχεδίου, να επιμηκύνουν τις στρεβλώσεις και άρα να μην δικαιολογήσουν τον τίτλο της μεταρρύθμισης που επιδιώκουν.

Αυτό συμβαίνει, γιατί πρόκειται για οριζόντιες ρυθμίσεις στο πρότυπο της εφαρμοζόμενης δημοσιονομικής πολιτικής. Πρόκειται, δηλαδή, για νεφελώδεις παρεμβάσεις υπό τον τίτλο «αλλάζω κάτι, το οποίο ωστόσο δεν ορίζω».

Απόδειξη; Από τη μία οι περισσότεροι εμπλεκόμενοι φορείς αγνοούν -γιατί δεν υπάρχουν- τις τελικές ρυθμίσεις, καθ' όσον η λίστα θα οριστικοποιηθεί μετά την ψήφιση του νόμου. Και από την άλλη η Βουλή καλείται να εκφραστεί, αλλά και να νομοθετήσει επί ενός νομοσχεδίου το οποίο για να εφαρμοστεί, θα χρειαστεί πλήθος προεδρικών διαταγμάτων. Σε αυτά τα προεδρικά διατάγματα, θα μπορούν να προστεθούν περιορισμοί ή και να θεσπιστούν εξαιρέσεις από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Αυτά δεν τα λέμε μόνο εμείς. Τα λέει η ΓΣΕΒΕΕ και η ΟΚΕ. Διαβάζω ενδεικτικά από τη γνωμοδότησή της: «Οι ρυθμίσεις δημιουργούν ένα τοπίο ασάφειας για την αγορά τόσο για τους επαγγελματίες, όσο και για τους χρήστες των συγκεκριμένων υπηρεσιών». Και συνεχίζει: «Στο σχέδιο νόμου σε μεγάλο βαθμό γίνετα επανάληψη γενικών αρχών, παρά το ότι ήδη υφίσταται «οριζόντιος» νόμος, ο ν. 3844/2010 που ενσωματώνει την κοινοτική οδηγία για τις υπηρεσίες».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να σταθώ στο μείζον κατ' εμέ θέμα της τεκμηρίωσης αυτής της κυβερνητικής πρωτοβουλίας και να ρωτήσω, ποια είναι τα στοιχεία πάνω στα οποία στηρίζεται αυτή η προσπάθεια; Ποιες είναι οι μελέτες επιπτώσεων που θα τεκμηριώσουν ότι θα υπάρξουν οφέλη και όχι προσδοκώμενα οφέλη; Και πώς μπορεί ένα νομοθετικό οικοδόμημα να στηρίζεται σε κάποιες εκτιμήσεις, οι οποίες έχουν δημιουργηθεί σε περιβάλλον βεβαίως, πολλαπλών προσεγγίσεων αλλά και προϋποθέσεων, οι οποίες είναι αδύνατον να επιτευχ-

θούν;

Θα προσπεράσω τη συζήτηση του αν και κατά πόσον, παραδείγματος χάριν, οι κατώτατες αμοιβές των μηχανικών, των δικηγόρων καταστρατηγούν την κοινοτική νομοθεσία, το ότι σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες αποδέχονται την ύπαρξη των ελάχιστων αμοιβών, του αν και κατά πόσον μπορεί και πρέπει η Ελλάδα να συγκριθεί με χώρες οι οποίες έχουν τελειώς διαφορετικό επίπεδο ανάπτυξης από αυτό που έχει η χώρα μας, του εάν και σε ποιο σημείο του μνημονίου αναφέρεται η λέξη «κατάργηση», του εάν και κατά πόσον είμαστε βέβαιοι ότι με φθινοτόμες αμοιβές πετυχαίνουμε οικονομικότερα έργα, πιο αποτελεσματικές υπηρεσίες, πιο ποιοτικά προϊόντα, για να σταθώ στην ανάγκη βεβαίως ότι η προσέγγισή μας να μην χαρακτηρίζεται από ιδεοληψίες.

Αυτό το λέω τη στιγμή μάλιστα που δεν είναι λίγοι αυτοί που εκτιμούν -και δεν έχουν άδικο- ότι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν θα είναι το προσδοκώμενο και ότι μόνον απώλειες εσόδων θα έχουν, καθ' όσον ενισχύουμε το δυνητικό κοινό συμφέρον μεταξύ επαγγελματία και πολιτών να έχουμε χαμηλότερες αμοιβές και όταν επιπλέον δεν αντιμετωπίζονται -και αυτό είναι το ουσιαστικό- τα άλλα σημαντικά ποιοτικά ζητήματα.

Μιλώ για την ανυπαρξία -αναφέρομαι παραδείγματος χάριν στο χώρο των μηχανικών- επιστημονικής στελέχωσης εταιρειών, για την ανυπαρξία μηχανισμού τυποποίησης, πιστοποίησης, ελέγχου και επάρκειας γνώσης, για την ανυπαρξία και των υπόλοιπων συντελεστών παραγωγής έργου, για την ανυπαρξία μητρώου συντελεστών κατασκευής ιδιωτικών έργων. Το λέω αυτό, γιατί δίπλα στην ανταγωνιστικότητα πρέπει και έχουμε υποχρέωση να βάζουμε τη λέξη «ποιότητα». Μιλώ -επαναλαμβάνω- για ποιότητα των υπηρεσιών, αλλά και για την ασφάλεια του πολίτη.

Επιπλέον έχουμε υποχρέωση να διασφαλίσουμε ότι η κατάργηση των περιορισμών στην άσκηση επαγγελματιών δεν θα οδηγήσει σε ασυδοσία, δεν θα οδηγήσει σε αθέμιτο ανταγωνισμό, σε γεωγραφικούς αφανισμούς, σε όξυνση των περιφερειακών ανισοτήτων, σε καταργήσεις ελέγχων, σε χαμηλούς πήχεις, σε άνοιγμα θυρών προς την ποιοτική υποβάθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται αντιληπτό ότι μια τέτοια σοβαρή παρέμβαση τόσο στην κοινωνία, όσο και στην οικονομία υποβαθμίζεται με τον τρόπο που αποτυπώνεται νομοτεχνικά, αλλά και αντιμετωπίζει την ουσία αυτής της μεταρρύθμισης. Αυτή η πρόκληση γίνεται μεγαλύτερη καθ' όσον η Κυβέρνηση επέλεξε να επενδύσει επικοινωνιακά αυτή τη πρωτοβουλία με τη δημοσιοποίηση μιας δημοσκοπησης. Οι μελέτες επιπτώσεων αντικαθίστανται πλέον από δημοσκοπήσεις, για να αναζητηθούν οι αυτονόητες απαντήσεις σε αυτονόητα ερωτήματα.

Ωστόσο, ο νέος αυτός τρόπος στήριξης των νομοθετικών πρωτοβουλιών -και εδώ ρωτάμε, με επίμονο τρόπο, αν θα διατηρηθεί και σε άλλα νομοσχέδια- δεν μπορεί να ενδυναμώνει την ασθενή επιχειρηματολογία. Δυστυχώς, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, πλην κάποιων επαγγελματιών το νομοσχέδιο αυτό σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ειπωθεί ότι δίνει μια συνολική και μια οριστική λύση στο πρόβλημα, γιατί στηρίζεται σε έωλες υποθέσεις, οι οποίες πρόδηλα δεν μπορούν να παράξουν μετρήσιμα και ουσιαστικά αποτελέσματα. Διότι, υιοθετώντας και ψηφίζοντας το παρόν νομοσχέδιο κινδυνεύουμε να προκαλέσουμε νέες στρεβλώσεις, ίσως χειρότερες απ' αυτές που πάμε να διορθώσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία πιστεύει στην ανάγκη κατάργησης των περιορισμών. Λέει «να» στην έννοια της επαγγελματικής ελευθερίας, λέει όμως, «όχι» επί της αρχής ενός νομοσχεδίου, το οποίο αντιμετωπίζει με προχειρότητα αυτό το σοβαρό ζήτημα που ακουμπά εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Λέγκα, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Τρικάλων.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Νικολόπουλος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Αχαΐας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκω σε μία παράταξη που επί πολλά χρόνια επισημαίνει τις πολλές στρεβλώσεις που υπάρχουν στην αγορά και έχει ταχθεί κατά αυτών των στρεβλώσεων και των περιορισμών, τόσο στην ελεύθερη διακίνηση προϊόντων και υπηρεσιών, όσο και ως προς τη δυνατότητα ίσων ευκαιριών στην αφετηρία της επαγγελματικής σταδιοδρομίας των νέων.

Ανήκω στην παράταξη, η οποία πολεμήθηκε λυσοσαλέα από το ΠΑΣΟΚ και από την αριστερόστροφη δήθεν προοδευτική ρητορεία του κάθε φορά που επιχειρήσε να εισαγάγει νέους όρους στη λειτουργία της αγοράς, ώστε να απαλειφθούν οι στρεβλώσεις που επί δεκαετίες υπάρχουν. Άρα, ανήκω σε μια παράταξη όπου αυτό που λέγεται «άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών» είναι ένα ζήτημα που το έχει παρακολουθήσει, το έχει μελετήσει χρόνια τώρα κάνοντας μάλιστα, λεπτομερή και αναλυτική προσέγγιση του κάθε επαγγέλματος και των αναγκών αλλαγής που υπάρχουν ανά τομέα.

Το πρώτο που σφείλω να επισημάνω, λοιπόν, είναι η μεταμόρφωση του ΠΑΣΟΚ. Δεν με εκπλήσσει γιατί δεν είναι η πρώτη φορά, άλλωστε, που συμβαίνει. Δεν είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζει τέτοιες οβιδιακές μεταμορφώσεις της σοσιαλιστικής παράταξης, που έχει ξεπεράσει όμως, τα όρια του άκρατου φιλελευθερισμού. Το δεύτερο, η αστεία επικοινωνιακή πολιτική που από τη μία προτάσσει τις αλλαγές ως ανάγκη για τη χώρα και από την άλλη πραγματοποιεί δημοσκοπήσεις για να δικαιολογήσει το άνοιγμα των επαγγελματιών.

Τελικά θα πρέπει να μας πουν οι κυβερνώντες, γιατί δεν κάνουν δημοσκοπήσεις και για το μνημόνιο; Μα, προπαντός γιατί δεν κάνουν δημοσκοπήσεις και για τις μειώσεις των μισθών, των συντάξεων, για το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας; Τελικά θα μας απαντήσει κανείς, αυτές οι πολιτικές είναι στη φιλοσοφία του ΠΑΣΟΚ; Όλα αυτά τα ερωτήματα είναι φυσικά ρητορικά. Διότι όλοι καταλαβαίνουμε πως κινείται η Κυβέρνηση, όχι μόνο εμείς εδώ μέσα, όλος ο λαός αντιλαμβάνεται την ιδεολογική και πολιτική παράκρουση που υφίσταται σήμερα το ΠΑΣΟΚ.

Μέρες τώρα, αλλά και σήμερα από πολλούς ομιλητές, από αυτό εδώ το Βήμα ζητήθηκε να απαντήσει ο μοιραίος Υπουργός Οικονομικών που δρα συστηματικά εν κρυπτώ, όχι μόνο από την ελληνική κοινωνία και το Κοινοβούλιο, αλλά ακόμη και από συναδέλφους του Υπουργούς που εμφανίζονται να εξανίστανται, διότι ο κ. Παπακωνσταντίνου τους αφήνει -λέει- στο σκοτάδι της άγνοιας για κεντρικές επιλογές της Κυβέρνησης. Ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός του, ο Υπουργός των Οικονομικών γνώριζαν ή όχι το περιεχόμενο των δηλώσεων της τριόικας για τη δημόσια περιουσία;

Τι σχέση όμως, έχουν όλα αυτά που ανέφερα με την ουσία του νομοσχεδίου, για το οποίο συζητάμε και με την ουσία αυτού του θέματος; Δείχνουν ξεκάθαρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως δεν μπορούμε να στηριχθούμε πάνω σε αυτό το νομοσχέδιο και να πούμε «με το χέρι στην καρδιά» πως λύνει το γόρδιο δεσμό των κλειστών επαγγελματιών, αφού είναι προφανής η συμπεριφορά συνολικά της Κυβέρνησης.

Με τον τρόπο όμως, που προωθείται η συγκεκριμένη πολιτική από την Κυβέρνηση, χωρίς σχέδιο, φιλοσοφία, χωρίς διάλογο και χωρίς ουσιαστική στόχευση, εγείρονται σοβαρές αμφιβολίες για την επιτυχία του εγχειρήματος. Η απουσία κλαδικών μελετών σκοπιμότητας και επιπτώσεων καθιστά την πρωτοβουλία πρόχειρη και ατεκμηρίωτη. Η οριζόντια λογική κατάργησης των κατωτάτων αμοιβών με αρκετές επί μέρους διαφοροποιήσεις και εξαιρέσεις δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα μειώσει τις τιμές προς όφελος των χρηστών. Υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να αναπτυχθεί μια εκτεταμένη συναλλαγή υποτιμολόγησης, που σαν αποτέλεσμα θα έχει τη μείωση των εσόδων του κράτους σε μία πολύ κρίσιμη δημοσιονομική συγκυρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο πόσο μπορεί να διασφαλίζει τις ικανές, τις αναγκαίες συνθήκες ώστε να αρθούν αυτές οι μόνιμες στρεβλώσεις; Και αυτές οι συνθήκες είναι βασικά τρεις: Πρώτον, η συνολική αντιμετώπιση του ζητήματος για όλους τους εμπλεκόμενους επαγγελματικούς κλάδους με εξειδικευμένα όμως, μέτρα ανά τομέα. Αυτό δεν συμβαίνει. Η Κυβέρνηση έχει επικεντρωθεί σε ένα πολύ μικρό αριθμό επαγ-

γελμάτων, δημιουργώντας παράλληλα ένα νομοσχέδιο που «τσουβαλιάζει» τα πάντα. Δεύτερον, οι εγγυήσεις ότι οι επερχόμενες αλλαγές θα εξορθολογήσουν την αγορά και δεν θα δημιουργήσουν νέες στρεβλώσεις. Ούτε αυτό συμβαίνει. Για παράδειγμα, οι φόβοι, όπως είπα, για τις απώλειες των πολλών εσόδων μέσω υποτιμολογήσεων αλλά και για την ποιότητα των υπηρεσιών μέσω της οριζόντιας κατάργησης των κατωτάτων αμοιβών είναι υπαρκτά ζητήματα.

Στόχος, λοιπόν, δεν είναι φαίνεται της Κυβέρνησης αυτός. Σε κάθε επάγγελμα, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν βεβαίως και τα ρετιρέ, υπάρχουν και τα υπόγεια. Και πάντα τα υπόγεια είναι απείρως περισσότερα από τα ρετιρέ, ιδίως στην Ελλάδα που η προσφορά υπηρεσιών μέσω επιστημονικών κλάδων, όπως οι μηχανικοί, οι συμβολαιογράφοι, οι δικηγόροι, οι φαρμακοποιοί είναι διογκωμένη.

Επιτρέψτε μου να σας αναφέρω ένα παράδειγμα: Πώς είναι δυνατό να πειστούν οι φαρμακοποιοί για την αναγκαιότητα της άρσης περιορισμών και την ορθότητα των αποφάσεων την Κυβέρνησης, όταν βλέπουν πως κινδυνεύουν να αφανιστούν μέσα σε ένα κράτος που τους χρωστάει ανελέητα, σε μια Κυβέρνηση που κινείται κατά του κινήματος «Δεν πληρώνω»;

Συμπερασματικά, το μόνο θετικό που μπορώ να διακρίνω στο νομοσχέδιο είναι η γενική του κατεύθυνση, αυτή που αφορά τη σημασία των αλλαγών σε δεκάδες επαγγέλματα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο διαρθρωτικών αλλαγών. Από εκεί και πέρα όμως, το νομοσχέδιο δείχνει πως δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος αυτών των αλλαγών. Το νομοσχέδιο αυτό είναι βιαστικό, συνοπτικό και ατελέσφορο.

Αυτό που πρέπει να πάρει προτεραιότητα σήμερα στη λειτουργία των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών και των επί μέρους αγορών είναι η κατάργηση των όποιων εμποδίων που παραμένουν για την άσκηση του επαγγέλματος, ο δραστικός περιορισμός του κόστους που προκαλεί η αδειοδότηση και οι άλλες γραφειοκρατικές παρεμποδίσεις, η μείωση της φορολογίας, η εκλογίκευση και η σταδιακή μείωση των ασφαλιστικών εισφορών.

Εν κατακλείδι, πίσω από τη γενική αρχή που η δική μας παράταξη έχει υιοθετήσει προ πολλού σε μία εποχή ύφεσης και ανεργίας η Κυβέρνηση, αντί να διασφαλίζει τη διατήρηση των υπάρχοντων θέσεων εργασίας και τη δημιουργία νέων μέσω ενός πλέγματος μέτρων ανάπτυξης της παραγωγής και προστασίας της κοινωνίας, παρουσιάζει ένα νομοσχέδιο που μάλλον οδηγεί σε βιαστικές ανατροπές και οδηγεί στην περαιτέρω αποσύνθεση του παραγωγικού ιστού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας δεν πρέπει να είναι, ανοίγοντας τα επαγγέλματα να κλείσουμε τα σπίτια των πολιτών. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Νικολόπουλο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Αχαΐας.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Κατσούρας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Θεσπρωτίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγεται συχνά τελευταία – και είναι αλήθεια– ότι οχτώ στους δέκα Έλληνες είναι υπέρ του ανοίγματος των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών. Δεν πρέπει όμως, να ξεχνάμε ότι ενώ η γνώμη της οργανωμένης πλειοψηφίας δίνει το δικαίωμα στο νομοθετήν ούτε η γνώμη αυτή ούτε η κυρίαρχη γνώμη σε διάφορες δημοσκοπήσεις ούτε βέβαια κανενός άλλου δεν είναι εξ ορισμού συνώνυμη με την αλήθεια και το αναγκαίο.

Γι' αυτό έχουμε ανάγκη πάντα να καταφεύγουμε στην ορθή λογική και στο γιατί που πρέπει να προηγείται κάθε μας πράξης.

Είναι κατ' ανάγκη κακό να υφίστανται περιορισμοί σε διάφορα επαγγέλματα; Τι σημαίνει κλειστό επάγγελμα; Για παράδειγμα το να κάνει τον καρδιολόγο ένας γιατρός που ειδικεύτηκε στην καρδιολογία είναι περιορισμός ή αναγκαία προϋπόθεση; Το να είναι ο δικηγόρος απόφοιτος της Νομικής Σχολής, με κάποια εμπειρία ενδεχομένως, προηγουμένως, σε κάποιο δικηγορικό γραφείο, είναι περιορισμός ή αναγκαία προϋπόθεση; Υπάρχουν άπειρα τέτοια παραδείγματα.

Άρα, οι διάφοροι περιορισμοί είναι, όχι απλά υπαρκτοί, αλλά και συχνά αναγκαίοι και κατοχυρώνονται συχνά επίσης από εκπαιδευτικές διαδικασίες. Στοχεύουν σε αυτό που λέγεται προστασία του δημόσιου συμφέροντος, που αν και συχνά δεν ορίζεται, θα λέγαμε ότι τουλάχιστον οφείλει να συντηρεί την έννοια της κοινωνικής συνοχής και τις αρχές της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης.

Υπάρχουν μόνο στην Ελλάδα κλειστά επαγγέλματα; Η παρεμβατικότητα στο επάγγελμα είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Ο βαθμός της ποικίλει από χώρα σε χώρα και από το βαθμό οργάνωσης της εκάστοτε κοινωνίας. Αν συγκρίνουμε το βαθμό παρεμβατικότητας στην Ελλάδα με την πιο εύρωστη οικονομία σήμερα της Ευρώπης θα δούμε κάτι περιέργο. Ο βαθμός αυτός, με βάση μια έκθεση του ΟΑΣΑ προ πενταετίας, είναι ίδιος περίπου με τη Γερμανία στο νομικό επάγγελμα και παρόμοιο στα επαγγέλματα του αρχιτέκτονα και του μηχανικού.

Υπάρχουν υπερβολές στα λεγόμενα κλειστά επαγγέλματα στην Ελλάδα; Ναι, υπάρχουν. Είναι μια παλιά ιστορία γνωστή στο πολιτικό σύστημα, κυρίως από τότε που η Ελλάδα κατέθεσε αίτηση ένταξης. Άδειες με πελατειακές σκοπιμότητες και κυρίως με γραφειοκρατικά εμπόδια.

Θα βοηθήσει την ανάπτυξη η άρση των διαφόρων περιορισμών; Η έννοια της ανάπτυξης δεν είναι πολιτικά ουδέτερη. Αλήθεια, όμως, πιστεύει κανείς πραγματικά ότι οι διάφορες εκθέσεις που μιλούν για αύξηση της ανάπτυξης περίπου 1% σε ετήσια βάση είναι αξιόπιστες; Δημιουργούν προϋποθέσεις μείωσης κόστους υπηρεσιών και αύξησης της ποιότητας; Νομίζω ότι ειλικρινής απάντηση είναι «δεν το ξέρουμε» ειδικά για τις τιμές. Γιατί στη σημερινή οικονομία το κόστος μπορεί να μειωθεί, αλλά οι τιμές συχνά, και ιδιαίτερα σε υπηρεσίες, δεν έχουν καμιά σχέση με το κόστος. Η αγορά δεν είναι ούτε δημοκρατικά ούτε με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης δομημένη.

Ενισχύουμε την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών, βελτιώνουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον; Πιθανό. Το νομοσχέδιο έχει αναγκαίες ρυθμίσεις, δεν νομίζω όμως ότι φτάνει για να αντιστρέψουν την κατάσταση στην αγορά. Οφείλουμε και μια άλλη ειλικρινή απάντηση. Πρόκειται για την ανάγκη δημιουργίας μιας τοπικής συνθήκης για την οικονομία ή για μια αμοιβαιότητα μεταξύ διαφόρων εθνικών αρχών στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ή επίσης για την ανάγκη δημιουργίας μιας ενιαίας αγοράς, όπου τα κεφάλαια θα περιφέρονται ελεύθερα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να μην σκεφτούμε τι ισχύει στην ελληνική πραγματικότητα, όπου υπάρχει μια οικονομία που βασίζεται κυρίως στην ατομική ή οικογενειακή επιχείρηση, μια επιχείρηση που σήμερα υφίσταται πιο έντονα από τον καθένα τις συνέπειες μια βαθιάς κρίσης. Επιχειρήσεις που η πρόσφατη οικονομική ευρωπαϊκή ιστορία -ας δούμε τη δομή της Περιφέρειας Εμίλια-Ρομάνια στην Ιταλία- συνιστούν συνολικά πραγματικά μια πιο υγιή δομή στην αγορά, που δεν εκβιάζουν, που εύκολα ελέγχονται, που είναι κύτταρα καινοτομίας και ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Εύκολα, δηλαδή, αυτές οι μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις μπορούν να γίνουν συστατικά μιας αληθινής αγοράς, όπου θα κυριαρχεί ο καταναλωτής.

Κύριε Υπουργέ, αν είναι με την άρση συγκεκριμένων αποκλεισμών να ενισχυθούν μεγάλες επιχειρήσεις και εταιρείες, θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι αυτές οι επιχειρήσεις, ιδίως στον ελλαδικό χώρο μοιάζουν περισσότερο με κρατικές γραφειοκρατικές δομές, παρά με κύτταρα μιας υγιούς αγοράς. Συχνά, ελέγχουν τις τιμές με τη διασύνδεση που έχουν μεταξύ τους, απειλούν και εκβιάζουν δομές έξω από τη λειτουργία της αγοράς και επιπλέον, αντικαθιστούν μια μικρομεσαία επιχείρηση με ένα εργαζόμενο των 500 ευρώ, αφού έχουν μεγαλύτερα περιθώρια κέρδους ή κερδοσκοπίας και δυνατότητα ως συστατικό κάποιου τραπεζ αντέχουν με ζημιές για κάποιο χρονικό διάστημα.

Κατανόω και σέβομαι τις προσπάθειές σας και τις προσπάθειες της Κυβέρνησης. Σκεφθείτε, όμως, μήπως όλοι μας στο άγχος μιας εφήμερης αλλαγής των πάντων, που μοιάζουν αναγκαία, χτυπήσουμε την κοινωνική συνοχή αν υπάρχουν διατάξεις που μπορούν να οδηγήσουν στο αντίθετο αποτέλεσμα, αν δεν αποσαφηνιστούν. Σήμερα κινδυνεύουμε όλοι μας να βρεθούμε εγκλωβισμένοι σε έννοιες που έχουμε αντιγράψει, χωρίς να το

καταλάβουμε. Επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω μια φράση του Παπανούτσου που ειπώθηκε δεκαετίες πριν. Πρόκειται για τη λεγόμενη «δουλειά του δογματισμού». Η χωρίς όρους επικράτηση της ιδέας της οικονομικής αυτορρύθμισης μπορεί να είναι η άλλη όψη της πολιτικής απορρύθμισης.

Μη στέκεστε μόνο στις δημοσκοπήσεις και στις μικρές, σχετικά, αντιδράσεις για το παρόν νομοσχέδιο. Ο κόσμος είναι σοκαρισμένος, είναι ζαλισμένος και κυριαρχεί μια βαθιά απόρριψη, μια γενική απόρριψη της υπάρχουσας κατάστασης των πραγμάτων. Αυτή η απόρριψη δεν αφήνει συχνά τον κόσμο να εκφραστεί σε σημαντικές επιμέρους αλλαγές. Σταθείτε στα θετικά του παρόντος νομοσχεδίου: στην κατοχύρωση της ελευθερίας της επαγγελματικής δραστηριότητας, στο χρέος προς τις επόμενες γενιές με την αποκατάσταση της ισότητας στην πρόσβαση μιας επαγγελματικής δραστηριότητας. Δεν μπορεί να διατηρήσουμε γραφειοκρατικές δομές, στην απλοποίηση της αδειοδότησης. Προσέξτε, όμως, σε ζητήματα που μπορούν να αποτελέσουν προβλήματα ιδίως σε ομάδες μικρομεσαίων που δεν μπορούν να βρουν συμμαχίες σε οργανωμένες ομάδες και Βουλευτών.

Μίλησαν αρκετοί για τους δικηγόρους και μάλλον έχουν δίκιο. Νομίζω ότι μπορείτε να το λύσετε το θέμα. Όμως υπάρχει μια σειρά από άλλα επαγγέλματα. Υπάρχει η άρση της διοικητικής αδειοδότησης για τα μεγάλα πολυκαταστήματα που θα χτυπήσει τους μικρομεσαίους. Υπάρχει η αγωνία για το τι θα γίνουν οι αρτοποιοί. Στο κάτω-κάτω, κύριε Υπουργέ, μπορεί οι τάσεις της τελευταίας δεκαετίας να προσπαθούν να επιβάλουν την περαιτέρω κυριαρχία και απελευθέρωση της αγοράς ενώ οποιεσδήποτε εξωαγοραίες παρεμβάσεις υποβαθμίζονται συνεχώς στον πολιτικό λόγο, δεν μπορεί όμως να ξεχνάμε ότι η αυτονομία της οικονομίας έναντι της κύριας αγοράς, της πολιτικής δηλαδή, δημιουργεί η ίδια σημαντικές στρεβλώσεις και αδικίες.

Κύριε Υπουργέ, με τα προεδρικά διατάγματα μπορείτε να κατοχυρώσετε ότι η άρση των περιορισμών δεν θα αντικατασταθεί με νέους περιορισμούς που θα προκύπτουν από ιδεολογικά μορφώματα. Μπορείτε να αρνηθείτε σε μια αυτορρυθμιζόμενη αγορά να καθορίσει το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων. Είμαι σίγουρος ότι θα το κάνετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Κατσούρα, Βουλευτή Θεσπρωτίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Βλατή, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας είναι μια εκ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους περισσότερους περιορισμούς στην άσκηση πολλών επαγγελμάτων. Πολλοί ισχυρίζονται ότι αυτό έγινε, προκειμένου να διατηρηθούν υψηλά τα εισοδήματα κάποιων επαγγελματιών ομάδων. Επιπλέον, κάποιιο πιστεύουν ότι οι Βουλευτές στο παρελθόν, όντας στην πλειονότητά τους δικηγόροι και μηχανικοί, θεώρησαν καθήκον τους να στηρίξουν τα συνεχειακά συμφέροντα των συναδέλφων τους. Μπορεί εκ πρώτης όψεως αυτό να φαίνεται αληθές, μπορεί όντως όταν επεβλήθησαν για πρώτη φορά οι περιορισμοί, να υπήρχαν άτυχες συμμαχίες από διάφορες ομάδες. Το πόσο ωστόσο έχουν ωφελήσει και συνεχίζουν να ωφελούν οι συγκεκριμένοι περιορισμοί τους επαγγελματίες, είναι κάτι ανοιχτό προς συζήτηση. Στο παρελθόν οι περιορισμοί αυτοί ίσως είχαν κάποια αξία. Σήμερα όμως; Μπορεί κανείς να πει ότι έχουν εξασφαλισμένο εισόδημα οι περισσότεροι από τους εκατόν επτά χιλιάδες μηχανικούς του πανεπιστημίου, των Πολυτεχνείων και περίπου σαράντα χιλιάδες τεχνολόγοι που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας; Ή μπορεί κάποιος να πει ότι «έχουν πίσει την καλή» και οι σαράντα πέντε χιλιάδες δικηγόροι; Λαμβάνοντας υπ' όψιν τον πληθυσμό της χώρας μας, έχουμε ένα δικηγόρο ανά διακόσιους πενήντα περίπου κατοίκους. Και ένα μηχανικό ανά εκατό περίπου κατοίκους. Νομίζω ότι οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Έχουμε τόσους πολλούς που οι περιορισμοί δεν μπορούν να εξασφαλίσουν πλέον απολύτως τίποτα.

Δεν αδικώ κανέναν από τους εκπροσώπους των συλλόγων

όταν λένε «μα, είναι κλειστά επαγγέλματα αυτά;». Οι ίδιοι οι αριθμοί αποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο. Για την ακρίβεια έχουν απόλυτο δίκιο. Ωστόσο τα εν λόγω επαγγέλματα είναι κατά μια έννοια κλειστά λόγω των διαφόρων υφιστάμενων περιορισμών: γεωγραφικών, σχετικών με τις αμοιβές κ.λπ. Αυτό από μόνο του δεν αναιρεί το γεγονός ότι είναι εξαιρετικά δημοφιλή και κατ' επέκταση ακολουθούνται από πολλούς.

Η γνώμη μου είναι ότι όχι μόνο είναι ορθή, αλλά και απαραίτητη η πλήρης ελευθερία επιλογής και άσκησης ενός επαγγέλματος. Πιστεύω ακράδαντα ότι η αγορά έχει τη δυνατότητα αυτορρύθμισης. Διαφωνώ με όσους λένε ότι η κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών ταυτίζεται με την κακή ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Θεωρώ ότι ο κάθε ελεύθερος επαγγελματίας και δη επιστήμονας, θα κοστολογήσει τη δουλειά του βάσει της αξίας της.

Διαφωνώ, επίσης, και με όσους υποστηρίζουν ότι η κατάργηση των ελαχίστων αμοιβών θα οδηγήσει σε όργιο φοροδιαφυγής. Αρνούμαι να δεχθώ ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες και πολίτες έχουν κάνει μία ανίερη συμμαχία, προκειμένου να κλέβουν το κράτος. Αν η αγορά λειτουργεί σωστά, τότε και τα έσοδα από τη φορολογία των ελεύθερων επαγγελματιών θα αυξηθούν.

Η μόνη μου ένσταση είναι ότι θεωρούν ακόμη πως το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων μπορεί από μόνο του να βοηθήσει τους νέους επιστήμονες, ελεύθερους επαγγελματίες, να τους εξασφαλίσει ένα αξιοπρεπές εισόδημα και να βελτιώσει το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η αλήθεια είναι ότι για την εξαθλίωση, παραδείγματος χάριν, του δικηγορικού επαγγέλματος στη χώρα μας, δεν φταίει ούτε οι ελάχιστες αμοιβές -που είναι όντως ελάχιστες για τα σημερινά δεδομένα και βάσει όποιων σύγκρισης, απ' ό,τι διαβάζω, απ' ό,τι βλέπω, με το εξωτερικό- ούτε οι γεωγραφικοί περιορισμοί ούτε κανένας άλλος περιορισμός. Άρα, η άρση τους δεν θα αποτελέσει σε καμμία περίπτωση πανάκεια. Αυτό που φταίει είναι ότι έχουμε πάρα πολλούς δικηγόρους που κάνουν τα πάντα, ανεξαρτήτως ειδικότητας. Μη ξεχνούμε ότι σήμερα οι περισσότεροι νέοι επιστήμονες έχουν εξειδίκευση ως κάτοχοι μεταπτυχιακών και διδακτορικών. Ανεξαρτήτως ειδικότητας, όμως, αναγκάζονται να κάνουν τα πάντα. Και να ρίχνουν τις τιμές τους. Και όλα αυτά, για να αντιμετωπίσουν τους μεγαλοδικηγόρους που εδραιώθηκαν υπό άλλες συνθήκες, χρόνια πριν, εξαιτίας των περιορισμών που σήμερα ισχύουν.

Θα αναφέρω το παράδειγμα της Γερμανίας που εδώ και κάποια χρόνια κλείνει ανά διαστήματα πανεπιστημιακές σχολές, προκειμένου να μην έχει υπερπληθώρα επιστημόνων, που δεν θα μπορούσαν να ζήσουν από το επάγγελμά τους. Και για να μη μου πει κάποιος ότι αυτό που φέρνω ως παράδειγμα αποτελεί στέριση του δικαιώματος της ελεύθερης επιλογής, σας υπενθυμίζω ότι ούτως ή άλλως τα τελευταία χρόνια πολλοί νέοι επιλέγουν επάγγελμα όχι βάσει της προτίμησής τους σε κάποιο επιστημονικό κλάδο, αλλά βάσει της προβλεπόμενης επαγγελματικής αποκατάστασης. Μέχρι τότε, όμως, θα στρέφονται οι νέοι μας στην Αστυνομία και στο Στρατό για την επαγγελματική τους αποκατάσταση; Και τελικά, αυτό θέλουμε για τη νέα γενιά;

Θα πρέπει, λοιπόν, να εφαρμόσουμε μία συνολική πολιτική προκειμένου να σταματήσει η εξαθλίωση των κάποτε ευγενών επαγγελμάτων.

Και γι' αυτή την εξαθλίωση εμείς ευθυνόμαστε. Τα ρουσφέτια, οι συντεχνίες, η ψηφοθηρία. Γι' αυτό σήμερα στη χώρα μας ο δευτεροβάθμιος εκπαίδευσης, για παράδειγμα κλητήρας σε Υπουργείο πληρώνεται περισσότερο από το γιατρό του ΕΣΥ. Γι' αυτό ο δημόσιος υπάλληλος υποχρεωτικής εκπαίδευσης, με είκοσι πέντε χρόνια προϋπηρεσία, κοιτάει αφ' υψηλού το νέο μηχανικό. Διότι πολύ απλά βγάζει τα διπλάσια. Τώρα, πώς το κατάφεραν τόσο καλά οι σοσιαλιστικές και φιλελεύθερες κυβερνήσεις να δημιουργήσουν ένα πνευματικό προλεταριάτο, είναι άξιο απορίας.

Πέραν, λοιπόν, της άρσης των περιορισμών στην άσκηση του επαγγέλματος, οφείλουμε να αναστρέψουμε άμεσα την απαξίωση που υφίσταται σήμερα στη χώρα μας το πιο ελπιδοφόρο και δημιουργικό κομμάτι της κοινωνίας μας, οι νέοι επιστήμονες, αυτοί που μας κάνουν υπερήφανους με τις επιδόσεις τους στο

εξωτερικό, αλλά μας αφήνουν αδιάφορους με τον κανιβαλισμό που υφίστανται στο εσωτερικό.

Ναι, πιστεύω στην αυτορρύθμιση της αγοράς. Σε ό,τι αφορά τους επιστήμονες και τους πολίτες της χώρας μας, το πιστεύω πραγματικά, γιατί θεωρώ ότι κανένας καλός επαγγελματίας που σέβεται τις σπουδές του, τον κόπο του, την εργασία του δεν την πουλάει για ψίχουλα. Και κανένας πολίτης, όταν διακυβεύεται η ελευθερία του ή το σπίτι του ή η περιουσία του, δεν βάζει το κόστος πάνω από την ποιότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας θυμίσω αυτό που λέει ο κόσμος: «Το φθινό μπορεί να αποδειχθεί πολύ ακριβό.» Αν αυτό ισχύει για τα πλακάκια που θα επιλέξουμε για το σπίτι μας, τότε σίγουρα ισχύει πολύ περισσότερο για το μηχανικό που θα επιλέξουμε για να χτίσει το σπίτι.

Συνεπώς, αν το κράτος –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- θέλει να βοηθήσει στην ανάπτυξη της χώρας, τους νέους επαγγελματίες και να αυξήσει τις ευκαιρίες απασχόλησης, θα πρέπει να άρει τους περιορισμούς που ισχύουν για τα κλειστά επαγγέλματα. Μπορεί η αγορά να αυτορρυθμιστεί.

Αν, όμως, θέλει να βοηθήσει λίγο περισσότερο, θα πρέπει να επιβάλει ρυθμίσεις στα καρτέλ, στις μεγάλες επιχειρήσεις, στις τράπεζες, εκεί που οι στρεβλώσεις είναι κανόνας ακόμα, κύριοι Υπουργοί, και την υπεραξία των επιστημόνων καρπώνονται οι εντολείς τους.

Κι αν το κράτος θέλει να βοηθήσει ακόμα περισσότερο, πρέπει επιτέλους να δώσει την απαραίτητη προσοχή στην παρεχόμενη παιδεία. Δεν αρκούν οι καλοί επιστήμονες. Απαιτούνται και σωστά εκπαιδευμένοι πολίτες, οι οποίοι θα μπορούν να «ξεχωρίσουν την ήρα από το στάρι» κι εν τέλει να επιλέξουν το στάρι.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Βλατή, Βουλευτή Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Αντωνάκοπουλος, Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε συζήτηση για ρύθμιση μεγάλων τομέων της οικονομίας μας –όπως σήμερα το νομοσχέδιο που συζητάμε- νομίζω ότι πρέπει κάποιος να θεμελιώνει τις απόψεις του με βάση ποιο μοντέλο οικονομίας ζούμε. Και τα συστημικά κόμματα, τα οποία με τη δημοκρατική νομιμοποίηση εντέλλονται από το λαό να αποφασίζουν, νομίζω ότι πρέπει να έχουν ξεκαθαρίσει ότι ζούμε στην οικονομία της αγοράς.

Βέβαια, σε μια οικονομία της αγοράς δεν σημαίνει ότι όλα είναι αγοραία. Δεν οδηγεί αυτόματα στην κοινωνία της αγοράς. Υπάρχει οικονομία της αγοράς με κανόνες. Αυτό είναι το μοντέλο το οποίο τα κόμματα τα δημοκρατικά, του δημοκρατικού σοσιαλισμού υπηρετούν αυτό τον καιρό στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Το ζήτημα είναι πόσο μπορεί να ισορροπήσει κάποιος μεταξύ της αντιδημοκρατικά οργανωμένης οικονομίας και της δημοκρατικά οργανωμένης κοινωνίας. Γιατί εκεί είναι το πρόβλημα. Δημοκρατία στην οικονομία δεν υπάρχει εδώ και πολλά χρόνια. Κι εκεί έρχεται το κράτος, να ρυθμίσει τα πράγματα υπέρ των πολιτών και ιδιαίτερα υπέρ των αδυνάτων πολιτών. Διότι αυτοί που είναι οικονομικά ισχυροί μέσα στην κοινωνία, δεν έχουν ανάγκη από το ρυθμιστικό ρόλο του κράτους, με την έννοια του κράτους – πρόνοιας.

Αυτοί που πιστεύουν στην αυτορρύθμιση της οικονομίας, νομίζω ότι δεν μπορούν να συνεισφέρουν σε αυτήν τη συζήτηση. Πιστεύουν στην κοινωνία της αγοράς. Και όλα αυτά, βεβαίως, είναι ιδεολογικά ζητήματα.

Ένα άλλο μεγάλο ζήτημα είναι τι μέγεθος είναι η εργασία. Είναι η εργασία αυστηρά οικονομικό μέγεθος; Είναι ο άνθρωπος παραγωγική μονάδα, οικονομική μονάδα; Μήπως είναι η εργασία κοινωνικό μέγεθος που εμπεριέχει και στοιχεία πολιτιστικού μέγεθους;

Εμείς είμαστε με τη δεύτερη άποψη, ότι η εργασία είναι κοινωνικό μέγεθος. Και αυτό είναι ιδεολογικό ζήτημα. Βεβαίως, σε

μία εποχή ιδεολογικής σύγχυσης, οι πολίτες σαφώς κι έχουν δυσκολία να εντοπίσουν διαφορές. Αυτός, όμως, είναι ο ρόλος μας, να βοηθάμε τους πολίτες να θεμελιώνουν ιδεολογικά τις τοποθετήσεις τους. Και ιστορικά προς τα πίσω να αναφέρονται, αλλά να δίνουν και μία προοπτική με την τοποθέτησή τους.

Σήμερα, λοιπόν, στην οικονομία συνυπάρχει το κράτος, το δημόσιο, με την ιδιωτική πρωτοβουλία. Είμαστε στο πλαίσιο μιας μεικτής οικονομίας. Δεν είμαστε σχεδιασμένη οικονομία, να τα σχεδιάζει όλα το κράτος, ο απόλυτος ρυθμιστικός και αποφασιστικός ρόλος του κράτους στην οικονομία. Αυτό το μοντέλο έχει γράψει τον κύκλο του. Δοκιμάστηκε. Δεν πέτυχε.

Το κράτος, όμως, εκτός από το ρυθμιστικό ρόλο που πρέπει να έχει κι εκτός από κράτος - δικαίου και πρόνοιας πρέπει να είναι και κράτος ανάπτυξης. Και, δυστυχώς, σήμερα, σε κάθε απόπειρα του κράτους για πολιτικές ανάπτυξης, αξιοποίησης, δηλαδή, της περιουσίας του, μπαίνουν φραγμοί, απειλές όχι από τα αριστερότερα, αλλά από τη δεξιά πλευρά. Και αυτό είναι ανιστόρητο, είναι αντιφατικό. Κάτι δεν πάει καλά εδώ σε αυτούς που διατυπώνουν αυτές τις απόψεις.

Κάποτε υπήρχε η αντίληψη ότι το κράτος λειτουργεί σωστά όταν δεν παρενομεί. Σωστή άποψη. Δεν φτάνει, όμως, αυτό. Το κράτος πρέπει να παράγει. Η απειλή σήμερα στη λογική του να παράγει το κράτος, είναι το «θα σε στείλω στο δικαστήριο».

Όλοι θυμούνται, λοιπόν, ότι σε αυτήν τη χώρα, εδώ και πολλές δεκαετίες, κάποιον είχαν ως απειλή για κάθε προοδευτική αναπτυξιακή τοποθέτηση, μία το χωροφύλακα μία το δικαστήριο. Ε, νομίζω ότι πρέπει να φύγουμε από αυτή τη μιξέρια. Το κράτος πρέπει να λειτουργήσει και με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στις μέρες που ζούμε.

Διαφορετικά, αυτοί που θέλουν να κατατάσσονται στα συστημικά κόμματα, πρέπει να αποχωρήσουν. Δεν μπορεί να έχουν ρόλο και λόγο, σε μια τέτοια συγκυρία απειλώντας το κράτος, ότι αν αξιοποιήσεις την περιουσία σου –όχι μόνο με πολιτικές απειλές, αλλά το γνωστό έργο- μέσω της δικαστικής συνδρομής να τιμωρηθούν οι όποιοι υπαίτιοι που θα διαπράξουν μεγάλη παρενομία, αν αξιοποιήσουν την περιουσία του κράτους.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των κλειστών επαγγελμάτων. Νομίζω ότι κυριαρχούν ακραίες τοποθετήσεις. Από την μια μεριά, βεβαίως, η ελληνική οικονομία έχει δομηθεί πάνω στη συντεχνιακή αντίληψη, αλλά όταν έχεις μια συντεχνιακή οικονομία, έχεις μια συντεχνιακή κοινωνία, έχεις και μια συντεχνιαζούσα πολιτική. Και αυτό βεβαίως δεν υλοποιεί το πνεύμα της δημοκρατίας, πουθενά.

Είναι ψέματα ότι στη χώρα υπάρχουν πολλές συντεχνίες, που κάτω από ευκαιριακές πολιτικές εκφράσεις κατοχύρωναν πολλά κεκτημένα –τα λέμε σήμερα- εγώ θα έλεγα πολλές ιδιαίτερες μεταχειρίσεις για τα μέλη της συντεχνίας, τα οποία μέλη ήταν ένας στρατός εκλογικός και αναδεικνυαν εκείνα τα πρόσωπα που ήταν επικεφαλής στη συντεχνία; Δεν το ξέρουμε αυτό, είναι μουσικό; Δεν πρέπει, λοιπόν, να πάμε στην πραγματική δημοκρατία, που φτάνει μέχρι την παραγωγική διαδικασία; Αν δεν υπάρχει δημοκρατία στην παραγωγική βάση, δεν υπάρχει ούτε στην κορυφή της πυραμίδας.

Από την άλλη πλευρά, βεβαίως, η άλλη ακραία περίπτωση, είναι η επέλαση των καρτέλ, όπου εκεί επιτρέπονται να συναφθούν μονοπωλιακές σχέσεις με την αγορά. Βεβαίως, ούτε αυτό είναι δημοκρατία. Για παράδειγμα, εάν όλη η αγορά εκποτιστεί από τα πολυκαταστήματα, τα οποία μπορεί να πωλούν όλα τα προϊόντα και όλες τις υπηρεσίες, αυτό δεν είναι δημοκρατία. Κι εδώ θα πρέπει να ληφθεί η πρόνοια, ούτως ή άλλως και η αυτοδιοίκηση, που είναι σημαντικός εταίρος του ελληνικού διοικητικού συστήματος, να έχει στη δικαιοδοσία της έκδοση πράξης κανονιστικού περιεχομένου, που να κρατήσουν μια άμυνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως, υπάρχουν παραδείγματα, ότι αυτές οι ρυθμίσεις που γίνονται στις μέρες μας, δεν είναι ρυθμίσεις που υλοποιούν έναν άκρατο νεοφιλελευθερισμό.

Ρυθμίσαμε τα ζητήματα με τους φαρμακοποιούς και νομίζω ότι έμειναν ικανοποιημένοι. Υπήρξαν ζητήματα για τις άδειες ταξί, όπου και εκεί υπήρξε μια μέση οδός, υπήρξε ικανοποίηση.

Δεν υπάρχει, δηλαδή, άνοιγμα της αγοράς σε μια λογική ότι όποιος θέλει μπαίνει.

Κι εδώ υπάρχουν και ηθικά ζητήματα. Δεν μπορούν για παράδειγμα, να παρέχουν υπηρεσίες υγείας εταιρείες που οι ιδιοκτήτες τους είναι μη γιατροί, διότι όπως έλεγαν και οι πρόγονοί μας, «επιστήμη χωριζόμενη αρετής πανουργία φαίνεται». Δηλαδή, δεν μπορεί να παρέχουν εξειδικευμένες υπηρεσίες επιστημόνων άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο και το μόνο κριτήριο τους είναι η εμπορικότητα, εμπορευματοποίηση αυτής της υπηρεσίας. Είναι και ζητήματα ηθικής τάξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης υπάρχει ένα μικρό θέμα σε σχέση με τη γενική διάταξη του νομοσχεδίου περί άρσης των περιορισμών, που έχει να κάνει με το επάγγελμα των δικαστικών επιμελητών, όπου και σε αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση σαφώς ρυθμίζει ότι το επάγγελμα αυτό τελεί υπό κάποιο περιορισμό, δηλαδή δεν μπορεί να είναι εντελώς ελεύθερη η αγορά στον αριθμό των δικαστικών επιμελητών. Πάνω σε αυτό, επειδή θα μιλήσω και επί των άρθρων, έχω καταθέσει και τροπολογία.

Νομίζω, λοιπόν, ότι τα πράγματα είναι κάπου στη μέση. Θα υπάρξουν περαιτέρω πρωτοβουλίες, είτε εξειδίκευσης είτε και από την αγορά από μόνη της, γιατί και η αγορά ρυθμίζει πράγματα. Δείτε: Σήμερα στη χώρα υπάρχουν πάνω από εβδομήντα χιλιάδες γιατροί και ερχόμαστε σήμερα και λέμε, ότι η χώρα χρειάζεται τριάντα πέντε χιλιάδες γιατρούς, αλλά επειδή υπάρχουν εβδομήντα χιλιάδες γιατροί, πληρώνουν τα ταμεία την προκλητή ζήτηση. Άρα, πρέπει να υπάρξει μια ισορροπία και σε σχέση με το πώς μπαίνει κάποιος στην αγορά, αλλά και να κάνουμε και μια προσέγγιση πόσους χρειαζόμαστε η αγορά σε κάθε υπηρεσία. Και κάπου εκεί να υπάρξει το μέτρο.

Γενικώς, όμως, η αντίληψη «όποιος θέλει μπαίνει στην αγορά» δεν υπάρχει ούτε στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο ούτε στο Ελληνικό Δίκαιο. Άρα, ακούγονται υπερβολές. Νομίζω, ότι όπως πήγαμε με τους φαρμακοποιούς και με άλλες παραγωγικές τάξεις, έτσι θα πάμε και με στις υπόλοιπες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Αντωνικόπουλο, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ του Νομού Ηλείας.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ από το Νομό Αττικοακαρνανίας για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Κουρουμπλή, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριοι Υπουργοί, επιχειρείτε με το νέο προωθούμενο προς ψήφιση σχέδιο νόμου ανατροπές, για να ανατραπούν πράγματι περιχαρλώσεις, ακυλώσεις, ενδεχομένως και προνομακίες λειτουργίες, από την άσκηση διαφόρων επαγγελματιών.

Από του σημείου αυτού, όμως, μιας μορφής απελευθέρωσης, μέχρι την υπέρβαση του μέτρου -το μέτρο που είναι μια σύλληψη της αρχαίας σκέψης- ώστε να φτάσουμε σε καρτελοποιήσεις ορισμένων επαγγελματιών, απέχει πάρα πολύ. Εάν δεν υπάρξει προσοχή, εάν δεν ακούσετε και τις απόψεις της Επιστημονικής Επιτροπής και της ΟΚΕ, αλλά και των Βουλευτών από όλες τις πτέρυγες, που καταθέτουν απόψεις χρήσιμες, μπορούμε να φτάσουμε σε ένα επικίνδυνο φαινόμενο, όπως αυτή η διάταξη του άρθρου 6, που δίνει τη δυνατότητα σε εταιρείες, κάποια μεγάλα γραφεία της Αθήνας -που δεν είναι περισσότερα από είκοσι, τριάντα ή σαράντα- να γίνουν τα μεγάλα καρτέλ εις βάρος των πολλών δικηγόρων, διότι θα συγκεντρώνουν λόγω ακριβώς αυτής της παρουσίας της ισχυρής που διαθέτουν, το 80% της δικηγορικής ύλης. Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, το οποίο πρέπει να προσέξετε.

Όπως πρέπει να προσέξετε και την διάταξη του άρθρου 5, όπου ουσιαστικά υπάρχει μια αντισυνταγματική λογική στο άρθρο αυτό. Δεν μπορεί να υπάρχει Ταμείο Αλληλοβοήθειας, λογαριασμός αλληλοβοήθειας δικηγόρων Αθηνών και να μην προβλέπεται το ίδιο και για τους δικηγόρους της επαρχίας. Είναι διατάξεις τις οποίες πρέπει να προσέξετε, διότι μπορεί να δημιουργήσουν πάρα πολύ μεγάλη ανισότητα. Γιατί πράγματι είναι

αναγκαία η απελευθέρωση με ένα λογικό επίπεδο, ώστε να μην φτάσουμε σε εκτροπή. Γιατί θα υπάρξει εκτροπή.

Βεβαίως, ως σοσιαλιστική παράταξη θεωρούμε την εργασία ως κοινωνικό αγαθό και όχι ως μονάδα παραγωγής. Γιατί έτσι πραγματικά θα προστατεύσουμε και θα δημιουργήσουμε παραγωγικούς ανθρώπους και όχι μια κοινωνία υποτακτικών σε μεγάλα συμφέροντα και μεγάλα κέντρα, που θα διαχειρίζονται και τη δικηγορική ύλη, κύριοι Υπουργοί. Αλλά επειδή είμαστε στην Ελλάδα, ξέρουμε και τις παρεμβάσεις ορισμένων κύκλων με τα παραδικαστικά κυκλώματα. Αυτά πρέπει να προσεχθούν, αν θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι με την προώθηση του παρόντος σχεδίου νόμου.

Κύριε Πρόεδρε, το παρόν νομοσχέδιο έρχεται σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία. Ένα βαρύτατο κλίμα βυθίζει την κοινωνία στην αδράνεια και την απονεύρωση της απαισιοδοξίας και της απογοήτευσης. Είναι, ότι χειρότερο σε αυτήν την συγκυρία να εμποδωθεί ως αίσθημα στις ψυχές των Ελλήνων και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων.

Μπορεί η κοινωνία να αποδέχεται και να ανέχεται τις δύσκολες στιγμές που σήμερα υπάρχουν. Δεν μπορεί να δεχθεί, όμως, την έλλειψη κοινωνικής δικαιοσύνης. Είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, το οποίο πρέπει να προσέξει ιδιαίτερως η Κυβέρνηση. Κάθε κίνηση, κάθε απόφαση και κάθε επιλογή πρέπει να εμποδώνει το αίσθημα της δικαιοσύνης στην κοινωνία, για να αντέξει αυτή η κοινωνία αυτές τις δυσκολίες, για να μην μετατραπούν αυτές οι δυσκολίες σε κοινωνική πυρίτιδα, ικανή από ένα απρόοπτο γεγονός να δημιουργήσει πολιτική αποσταθεροποίηση.

Δεν είναι κινδυνολογία. Είναι αυτό που εισπράττει ο καθένας μας -όταν πραγματικά δεν είναι κλεισμένος σε ένα γραφείο- συνουσιώντας με την κοινωνία. Το τραπέζικό σύστημα εξακολουθούμε να το χαϊδεύουμε, διότι φέρουν πάρα πολύ μεγάλη ευθύνη και αυτοί οι κύριοι για την κρίση που βιώνει η χώρα. Τους διακατέχει αυτός ο υπερβολικός αυτισμός! Ετοιμαζόμαστε να τους δώσουμε άλλα 30 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου ως εγγυήσεις, να φθάσουμε στα 90 δισεκατομμύρια!

Εγώ ερωτώ, κύριοι Υπουργοί: Πόσα είναι τα χρήματα που έχουν διακινήσει στην πραγματική οικονομία της αγοράς, για να στηρίξουν την οικονομία της αγοράς -στην πραγματική όμως οικονομία- ώστε να δημιουργηθεί μία προοπτική, να χαράξει μία ελπίδα, να δημιουργηθεί ένα καλύτερο ψυχολογικό κλίμα μέσα στην ελληνική κοινωνία;

Κύριοι Υπουργοί, όλοι γνωρίζουμε ότι τους τελευταίους μήνες κάποιοι πήραν τα χρήματά τους από τις τράπεζες και τα πήγαν στο εξωτερικό. Εγώ θέλω να γνωρίζω ως πολίτης και ως Βουλευτής εάν έχει γίνει έλεγχος του «πόθεν έσχες» αυτών των χρημάτων αυτών των κυρίων. Θέλω να ρωτήσω ως Βουλευτής και ως πολίτης -όταν ένα έγκυρο γερμανικό περιοδικό γράφει ότι υπάρχουν καταθέσεις 600 δισεκατομμυρίων στην Ελβετία- εάν γνωρίζει η ελληνική πολιτεία ποιοι είναι οι κάτοχοι αυτών των χρημάτων και αν όλα αυτά τα χρήματα είναι νόμιμα και αν έχουν πάει νόμιμα στην Ελβετία. Είναι ζητήματα για τα οποία η κοινωνία απαιτεί συγκεκριμένες απόψεις από την πλευρά της Κυβέρνησης, για να συνεχίσει να παρέχει εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση. Δεν είναι απλά τα πράγματα, για τα λαμβάνουμε έτσι και να τα αντιπαρερχόμαστε με πολύ εύκολο τρόπο.

Κύριοι Υπουργοί, αυτός ο λαός έζησε πολύ δύσκολες στιγμές. Όμως, όσο δύσκολες στιγμές και αν έζησε, δεν επέτρεψε σε κανέναν να προσβάλει την αξιοπρέπειά του. Αυτός ο λαός -θέλω να θυμίσω σε κάποιους κυρίους που με μεγάλη αυτοθάρρα προχθές μιλούσαν για τα 50 δισεκατομμύρια- έκανε αυτό που δεν έκαναν κάποιοι από τους προγόνους τους, που παρέδωσαν τις χώρες τους με πολύ εύκολο τρόπο στη γερμανική μπότα.

Αυτός ο λαός, λοιπόν, φτωχός, αλλά αξιοπρεπής στήριξε την ελευθερία και τη δημοκρατία στην Ευρώπη -ας μην το ξεχνούν!- και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τον προσβάλλει και μάλιστα να τον προσβάλλει σε ζητήματα, για τα οποία δεν έχει δώσει δικαίωμα!

Μπορεί να δανειστήκαμε από την εποχή της ανεξαρτησίας, αλλά όλα τα χρήματα που δανειστήκαμε τα επιστρέψαμε! Άλλοι μας χρωστούν και γερμανικές αποζημιώσεις και επανορθώσεις και κατοχικά δάνεια! Ας μην τα ξεχνούν, λοιπόν και ας μην προ-

καλούν ούτε την ιστορική μνήμη ούτε την αξιοπρέπεια αυτού του λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, Βουλευτής Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ο φίλτατος συνάδελφος κ. Κουρουμπλής απηύθυνε όλα αυτά τα οποία έλεγε προς την Κυβέρνησή του και όχι προς ξένους, διότι δεν νομίζω ότι είναι οι ξένοι που επιβάλλουν, αλλά η Κυβέρνηση είναι αυτή που κατευθύνει.

Εγώ θα είμαι πολύ σαφής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο για ένα και μοναδικό λόγο, διότι δεν εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση ως προς την ικανότητά της και τη φερεγγυότητά της για την έκδοση των συνοδευτικών προεδρικών διαταγμάτων για τη λειτουργία αυτού του νομοσχεδίου. Σας δίνουμε πάρα πολλές εξουσιοδοτήσεις, οι οποίες είναι παράλογες και θα σας πω γιατί δεν σας εμπιστευόμαστε.

Έρχομαι στο θέμα της ημέρας, στο οποίο τοποθετήθηκε και ο Υπουργός σας, ο Υπουργός των Οικονομικών, στο θέμα της αξιοποίησης των ακινήτων ύψους 50 δισεκατομμυρίων, που εξήγγειλε προχθές η τρώκα, την οποία μετά βρισάτε, στη συνέχεια τα μαζέψατε και σήμερα ομολογήσατε ότι όντως σκοπεύετε να την κάνετε.

Ποια 50 δισεκατομμύρια; Εδώ «δουλεύουμε» τον κόσμο κανονικότητα. Κανονικότητα «δουλεύουμε» τον κόσμο! Στην Κτηματική Εταιρεία του Δήμου, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν έτοιμα προς αξιοποίηση ακίνητα ύψους 80 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτά είναι που μπορούν αύριο να αξιοποιηθούν, άντε σε μια καλή συγκυρία να φθάσουν τα 120 εκατομμύρια.

Υπάρχει υπό αξιοποίηση άλλο ένα 1,5 δισεκατομμύριο περιουσία. Δεν σημαίνει ότι θα φέρει και 1,5 δισεκατομμύριο έσοδα αύριο το πρωί. Υπάρχουν δε πενήντα ακίνητα σημαντικά, αξιοποιήσιμα, τα οποία όμως για να αξιοποιηθούν πρέπει να συγκαταθέσουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε ό,τι αφορά για χρήσεις γης ή οτιδήποτε.

Και βέβαια το Μητρώο των Ακινήτων ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί, ο δε διαγωνισμός, ο οποίος είναι στα χέρια της ΚΕΔ εδώ και δύο χρόνια για να φτιαχτεί αυτό το Μητρώο των Ακινήτων, δεν έχει ακόμα προκηρυχθεί. Και εσείς λέτε ότι μέσα στα επόμενα χρόνια θα μπορέσετε να αξιοποιήσετε ακίνητη περιουσία προσδοκώντας οφέλη 50 δισεκατομμυρίων; Εδώ είναι το μεγάλο σας ψέμα, γιατί είστε συστηματικά ψεύτες.

Εγώ θα σας αναφέρω τη μια περίπτωση της υπόθεσης του Ελληνικού, για το οποίο βγαίνουν τα «παπαγαλάκια» της Κυβέρνησης σε όλα τα μέσα και λένε «θα πάρουμε 5 δισεκατομμύρια από το Ελληνικό, θα κάνουμε έτσι το Ελληνικό» κ.λπ.

Ο κ. Παπανδρέου στις 2 Φεβρουαρίου 2008 μίλησε στους παράλιους δήμους της Αττικής και είπε τις εξής φράσεις: «Το ΠΑΣΟΚ, αναγνωρίζοντας την οριακή κατάσταση που επικρατεί και στο Λεκανοπέδιο, προχώρησε πρόσφατα με θάρρος και ευθύνη στην πρόταση για μετατροπή ολόκληρου του χώρου του Ελληνικού σε ένα από τα μεγαλύτερα μητροπολιτικά πάρκα της Ευρώπης, με πράσινο και υποδομές που θα υποστηρίξουν το πάρκο, θα είναι περιβαλλοντικά και ενεργειακά φιλικές και μόνο, όπως είπαμε, για την εξυπηρέτηση του κοινού συμφέροντος όλων των πολιτών του Λεκανοπεδίου».

Το ΠΑΣΟΚ πιστεύει ότι είναι ανάγκη να διαφυλαχθεί κάθε ελεύθερος χώρος στην Αθήνα, αλλά και στις μεγάλες πόλεις, να αναδειχθούν τα μικρά και τα μεγάλα πάρκα σε χώρους που θα προσελκύουν τους πολίτες, θα βελτιώσουν το υποβαθμισμένο αστικό τοπίο της χώρας μας, θα φτιάξουν χώρους ανθρωπιάς, ψυχαγωγίας, πολιτισμού, συνάθροισης των πολιτών.»

Με αυτά τα λόγια κερδίζατε τις εκλογές. Το καταθέτω στα Πρακτικά, μήπως το έχετε ξεχάσει. Έχει ημερομηνία 2 Φεβρουαρίου πριν από τρία χρόνια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο

βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη συνέχεια τι γίνεται; Έρχεστε και συζητάτε με το Κατάρ, χωρίς διαδικασίες, με ένα σχέδιο αδιευκρίνιστο –ενός βεβαίως πολύ καλού αρχιτέκτονα αλλά όχι του μόνου- όχι για αξιοποίηση προς όφελος του δημοσίου ύψους 5 έως 7 δισεκατομμυρίων, αλλά για επένδυση από την πλευρά του Κατάρ στο Ελληνικό ύψους 5 έως 7 δισεκατομμυρίων.

Όμως, δεν έχετε συζητήσει δύο βασικά πράγματα: Πρώτα από όλα, ποιες είναι οι προϋποθέσεις, με τις οποίες αξιοποιείται αυτό το ακίνητο; Θα γίνει καζίνο, κύριε Υπουργέ; Θα υπάρξει καζίνο στο Ελληνικό; Πραγματικά θέλω μια απάντηση. Θα γίνει καζίνο στο Ελληνικό; Αν είναι να γίνει καζίνο, να μας το πείτε. Γιατί δεν το ανοίγετε στην αγορά;

Πραγματικά, κύριε Σαχινίδη, θέλω από εσάς μία απάντηση-δέσμευση. Θα γίνει καζίνο; Αυτό που συζητάτε με το Κατάρ είναι η ίδρυση ενός καζίνο στο Ελληνικό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Περιμένετε να δείτε το σχέδιο!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν μπορείτε ούτε καν να απαντήσετε σε αυτό, γιατί, γιατί, παρ' ό,τι αρμόδιος για την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου και τη δημόσια περιουσία, δεν είσατε αρμόδιος και δεν ξέρετε, γιατί δεν ξέρετε τι συζητάτε με το Κατάρ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εσείς δεν ξέρετε καν ότι δεν είμαι αρμόδιος για τη ΚΕΔ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μπράβο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να μας πείτε, πεντέμισι χρόνια ως κυβέρνηση, τι κάνατε για το Ελληνικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ελάτε να μας πείτε, λοιπόν, αν αυτό που λέτε ότι θα κάνετε είναι αυτό το οποίο είχατε πει ότι θα κάνατε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πεντέμισι χρόνια για την αξιοποίηση της ΚΕΔ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Γιατί είστε ασυνεπείς και στα λόγια και στα έργα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πεντέμισι χρόνια για την αξιοποίηση της ΚΕΔ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μη διακόπτετε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Πείτε μας, λοιπόν, αν θα γίνει καζίνο στο Ελληνικό ή όχι. Έχετε το δικαίωμα να έχετε τέτοια έκφραση; Έχετε πάρει μία τέτοια δέσμευση;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πεντέμισι χρόνια να μας πείτε τι κάνετε για την αξιοποίηση της ΚΕΔ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, όταν έρθει η ώρα σας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έχετε πάρει μία τέτοια δέσμευση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βαρβιτσιώτη, να μην κάνουμε διάλογο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εγώ να σας πω κάτι, κύριε Πρόεδρε; Παραχωρώ το χρόνο μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν χρειάζεται.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αν είναι να πάρουμε την απάντηση ότι δεν θα γίνει καζίνο στο Ελληνικό, ας μας το πει. Όμως, αν είναι να γίνει καζίνο στο Ελληνικό και αυτό να έρθει μόνο μέσα από μία διακρατική και όχι διαγωνιστική διαδικασία, τότε συζητάμε για πραγματική παραχώρηση.

Και να σας πω και κάτι άλλο; Επειδή τα πράγματα τα οποία λέτε είναι βασισμένα σε κάποιες «μπατανόφλουδες» που ρίχνουν τα δικά σας «παπαγαλάκια», έχω εδώ το policy paper του ΙΣΤΑΜΕ, του Ινστιτούτου του ΠΑΣΟΚ. Διαβάστε ποια ακίνητα λείει προς αξιοποίηση. Στο Δήμο Ελευθερών Καβάλας, παραλία, στο Δήμο Αρταίων, παρόχθια έκταση, στο Δήμο Θεσσαλονίκης, τη Νέα Παραλία της Θεσσαλονίκης, στο Δήμο Γλυφάδας, την παραλία της Γλυφάδας.

Θα σας το καταθέσω, γιατί είναι η παραλία της Ζαχάρως, γιατί είναι η παραλιακή έκταση στη Μηχανιώνα, γιατί είναι η παραλιακή έκταση στη Ναύπακτο, γιατί είναι η παραλιακή έκταση στην

Ασίγη, γιατί είναι η παραλιακή έκταση στην Αμαλιάδα, γιατί είναι η παραλιακή έκταση στο Δήμο Σκιλλούντος, γιατί είναι η παραλιακή έκταση στα Μουδανιά, στην Αρτέμιδα.

Το καταθέτω και αυτό για έναν απλό λόγο, για να δείτε ότι αυτά τα οποία λέτε ότι θα αξιοποιήσετε, τελικά είναι αυτά τα οποία μας λέει ο Πρωθυπουργός ότι δεν θα αξιοποιήσετε. Οι παραλίες είναι και οι αιγιαλοί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα έρθω σε αυτό -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- για να δούμε πόσο ατελέσφορα είναι όλα αυτά. Και πρέπει να είμαστε πολύ συνετοί, όταν αναλαμβάνουμε δεσμεύσεις της τάξεως των 50 δισεκατομμυρίων, γιατί από κάπου αλλού θα έρθουν να εισπραχτούν. Και το λέω και το τονίζω, από κάπου αλλού θα έρθουν να εισπραχθούν.

Θα σας πω μόνο ότι για το Γκολφ της Αφάντου, μία υπόθεση η οποία έχει ξεκινήσει το 1971, το Συμβούλιο της Επικρατείας έβγαλε απόφαση πριν από μερικούς μήνες, το Δεκέμβριο, σύμφωνα με την οποία επιστρέφει στους ιδιοκτήτες των οποίων οι εκτάσεις είχαν απαλλοτριωθεί για να γίνει το γκολφ, το δικαίωμα στις εκτάσεις αυτές, γιατί το ελληνικό δημόσιο, με τέσσερις διαγωνισμούς που κλήθηκαν ατελέσφοροι, δεν μπόρεσε να αξιοποιήσει το Γκολφ της Αφάντου.

Όταν, λοιπόν, αναλαμβάνετε δεσμεύσεις 50 δισεκατομμυρίων, ως ξέρουν οι πολίτες ότι άλλα θα πρέπει να περιμένουν από εσάς και όχι, βέβαια, την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Μαγνησίας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Πάυλος Μαρκάκης για επτά λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα μιλήσω για το νομοσχέδιο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μήπως και για τον αγώνα;

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ό,τι ήταν να πούμε για τον αγώνα, κύριε Υπουργέ, το είπαμε το Σαββατοκύριακο.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το θεωρεί από αυτά που λένε στην πιάτσα «πιασάρικο», γιατί νομίζει ότι θα αποκομίσει εκλογικά οφέλη. Εκμεταλλεύεται, βέβαια, ταυτόχρονα και το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία διακήρυττε ότι θα το φέρει στη Βουλή. Πέρασαν πεντέμισι χρόνια και η Νέα Δημοκρατία ακόμη το σκέφτεται.

Στη βιασύνη του, όμως, το ΠΑΣΟΚ να προλάβει τις προθεσμίες της τέταρτης δόσης, έφερε ένα πρόχειρο νομοσχέδιο, που θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα από αυτά που εννοείται ότι πάει να λύσει. Και για να αποφύγει την ουσία, κατέφυγε σε επικοινωνιακά τερτίπια.

Πρώτα απ' όλα, το κάνει, όταν επικαλείται μία μελέτη του IOBE για υποτιθέμενη αύξηση του ΑΕΠ την επόμενη πενταετία. Πόσο αξιόπιστη είναι αυτή η μελέτη; Κατά την άποψή μου, «παραμύθια της Χαλιμάς». Τρελάθηκαν οι μηχανικοί, διαρρήγνυαν τα ιμάτιά τους, η μελέτη ούτε τους αναφέρει και όμως, η Κυβέρνηση τους συμπεριλαμβάνει στο νομοσχέδιο, επικαλούμενη τη μελέτη του IOBE.

Δεύτερο κόλπο: Επιστράτευσαν την Επιτροπή Ανταγωνισμού και έβαλε μέχρι πρότιμο στο Τεχνικό Επιμελητήριο, γιατί, λέει, καθορίζει τις νόμιμες αποδοχές των μηχανικών, λες και δεν ξέρει το ΠΑΣΟΚ ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο είναι ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτείας. Από το ΠΑΣΟΚ και από το Προεδρείο του πέρασαν τα πιο επίλεκτα στελέχη του και μετέπειτα Βουλευτές του.

Μία ημιθανή, λοιπόν, Επιτροπή Ανταγωνισμού, που συντηρεί το καρτέλ του γάλακτος, δεν μπορεί να δει το καρτέλ του χάλυβα, δεν μπορεί να δει το καρτέλ των αδρανών υλικών και του τσιμέντου, ενός τσιμέντου του οποίου οι τιμές εκτινάσσονται στα ύψη, όταν η παραγωγή είναι 50 ευρώ και πουλιέται στην αγορά 100 ευρώ.

Το τρίτο επικοινωνιακό κόλπο ήταν τα γκάλοπ. Παρήγγειλε η

Κυβέρνηση γκάλοπ για να ρωτήσει το λαό αν θέλει την απελευθέρωση των επαγγελματιών. Και μάλιστα, χάρηκε για τα πολύ υψηλά ποσοστά που πήρε.

Κύριε Υπουργέ και η Νέα Δημοκρατία και ο προηγούμενος Πρωθυπουργός, κυβερνούσε με γκάλοπ και είδατε πού κατάντησε. Να προσέχετε.

Τι τους ρωτήσατε, λοιπόν, τους πολίτες εις το γκάλοπ; Απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών. Ωραία. Και ο απλός κόσμος θα νόμιζε ότι θα μπορούσε να γίνει δικηγόρος, μηχανικός, συμβολαιογράφος, φαρμακοποιός. Πιθανόν μερικοί να νόμιζαν ότι δεν χρειάζεται και να σπουδάσουν. Όταν αυτό αποκλείστηκε, άρχισαν να νομίζουν ότι θα γίνουν ταξιτζήδες, δικαστικοί επιμελητές κ.λπ..

Και αυτή την επιθυμία τους δεν ξέρω αν προλαβαίνετε να τη σταματήσετε, γιατί τα προεδρικά διατάγματα που πρέπει να υπογράψετε σε τέσσερις μήνες δεν προλαβαίνετε σε αυτό το χρονικό διάστημα να τα εκδώσετε.

Και τα επαγγέλματα είναι πάρα πολλά, κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον πάνω από τριακόσια. Και επιπλέον, σε αυτά τα προεδρικά διατάγματα πρέπει να βρείτε και λόγους δημοσίου συμφέροντος για να ξαναβάλετε περιορισμούς. Στο ενδιάμεσο, λοιπόν, διάστημα των τεσσάρων μηνών θα επικρατήσει ένα απόλυτο αλαλούμι σε μία χώρα που ο κρατικός προϋπολογισμός και ο κρατικός μηχανισμός είναι ήδη διαλυμένος και αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα την ταλαιπωρία χιλιάδων πολιτών.

Τότε να πάτε να κάνετε γκάλοπ, κύριε Υπουργέ.

Να πάμε και στο άλλο εφεύρημα, αυτό που έχει το άρθρο 3. Θα καταθέσει -λέει- τα δικαιολογητικά με ταυτόχρονη αναγγελία στη διοικητική αρχή για την άσκηση του επαγγέλματος. Και μετά από τρεις μήνες θα υπάρξει το ενδεχόμενο να μην πάρεις τη διοικητική άδεια λόγω μη νόμιμων δικαιολογητικών. Θεωρητικά θα έχεις υποβληθεί σε έξοδα, θα έχεις αγοράσει τους εξοπλισμούς, θα έχεις δημιουργήσει και κάποια πελατεία, η οποία πιθανόν να είναι και ευχαριστημένη και μετά μπορεί να τα χάσεις όλα αυτά. Θεωρητικά αυτό, γιατί πρακτικά ξέρετε τι θα γίνει στην Ελλάδα; αυτό που συμβαίνει στο πανεπιστήμιο. Όποιος μπαίνει, βγαίνει πτυχιούχος. Δεν κόβεται κανένας. Και εδώ όποιος ανοίγει ένα επάγγελμα, αποκλείεται να ξανακλείσει.

Το «λάδωμα» θα πάει σύννεφο και αυτό δεν λέγεται απελευθέρωση επαγγέλματος, λέγεται απελευθέρωση της διαφθοράς, κύριε Υπουργέ.

Ας έρθουμε τώρα στις επαγγελματικές ομάδες, το επάγγελμα των οποίων θέλει η Κυβέρνηση να απελευθερώσει. Και εδώ στην ουσία η άσκηση των επαγγελματιών είναι απελευθερωμένη και του δικηγόρου και του μηχανικού και των ελεγκτών. Επομένως, είναι ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο που θα μπορούσε να πει: καταργούμε τις ελάχιστες αμοιβές των επαγγελματιών γνώσης. Αν το βάζατε έτσι, πιθανόν να είχατε μεγαλύτερα ποσοστά αποδοχής στα γκάλοπ. Τζάμπα αμοιβές, τζάμπα παροχή υπηρεσιών για όσους νομίζουν ότι και να πληρώσουν λιγότερα, θα πάρουν το ίδιο αποτέλεσμα.

Υπάρχει ένας εισηγητής του ΠΑΣΟΚ που είπε ότι η μείωση τιμών θα οδηγήσει και στη βελτίωση των υπηρεσιών. Αυτή η εξίσωση, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν βγαίνει.

Υπάρχει το ερώτημα: Εάν πληρώσω περισσότερα χρήματα, θα έχω καλύτερη μελέτη; Η απάντηση είναι ότι δεν είναι σίγουρο ότι θα έχεις την καλύτερη μελέτη, όμως, το σίγουρο είναι ότι με λιγότερα χρήματα αποκλείεται να έχεις καλύτερη μελέτη.

Θα δούμε και μερικά σημεία για κάθε επαγγελματική τάξη, όχι με το βλέμμα της συντεχνίας, αλλά με αντικειμενικό τρόπο.

Όσον αφορά τους συμβολαιογράφους, είναι σίγουρο ότι τους εμπαιζέτε τους ανθρώπους, γιατί κάθε φορά που μιλάτε με την τρόικα, αλλάζετε το μνημόνιο και αλλάζετε τα κριτήρια απελευθέρωσης των συμβολαιογράφων. Το σύνθημα είναι σε ένα νομοσχέδιο οι τροπολογίες να βελτιώνουν τις επαγγελματικές ομάδες, ενώ στους συμβολαιογράφους συμβαίνει το αντίθετο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Φέρατε μία τροπολογία και τους βάζετε κριτήριο την αύξηση του αριθμού κατά 30%. Τουλάχιστον, μην τους αιφνιδιάζετε και

ρυθμίστε σε βάθος χρόνου τότε θα πραγματοποιηθεί αυτή η αύξηση.

Όσον αφορά τους δικηγόρους, είναι σίγουρο ότι εκμεταλλεύστε την αντιπαράθεση των Δικηγορικών Συλλόγων Αθήνας και επαρχίας, οι οποίοι κακώς δεν βλέπουν την είσοδο μεγάλων πολυεθνικών δικηγορικών εταιρειών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού επιχειρείτε άρση των γεωγραφικών περιορισμών, ίσως είναι η ώρα να δουν την κατάργηση των πολλών δικηγορικών συλλόγων για τη δημιουργία ενός πανελληνίου συλλόγου με τμήματα τους υπάρχοντες συλλόγους.

Νομίζω, όμως, ότι η ανησυχία τους για τη δημιουργία καρτέλ από τη διατύπωση της διάταξης «να χρησιμοποιούνται για τις δικηγορικές εταιρείες δικηγόροι από διαφορετικούς δικηγορικούς συλλόγους» έχει βάση και πρέπει, κύριε Υπουργέ, να την απαλείψετε.

Θα σας πω τι πιστεύω για τις αμοιβές και τα παζάρια συμφωνιών μεταξύ πελάτη και δικηγόρου, στην προσπάθεια για επίτευξη μικρότερης αμοιβής. Πιστεύω -όπως το πιστεύω και για τους μηχανικούς- ότι στον πολίτη πρυτανεύει πρώτα η σχέση εμπιστοσύνης και της ικανότητας του δικηγόρου ή του μηχανικού να προστατεύσει τα συμφέροντά του και μετά η αμοιβή. Αν συμβεί το αντίθετο, θα επικρατήσει η κατώτερη αμοιβή, αλλά θα το μετανιώσει και τότε θα είναι αργά. Θα έχει πάθει τη ζημιά. Θα χτυπάει το κεφάλι του μέσα από τα σίδερα της φυλακής ή θα χτυπάει το κεφάλι του, αν είναι για μηχανικό, για μια κακή μελέτη που θα έχει πληρώσει μερικούς τόνους σίδερα παραπάνω, χωρίς να χρειάζονται

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα, θα σας πω τι θα πάθει το Υπουργείο σας με αυτές τις χαμηλές αμοιβές, που δεν μπορεί να ελέγξετε ότι είναι πραγματικές, τόσο στους μηχανικούς, όσο και στους δικηγόρους. Θα χάσετε τεράστια ποσά από το ΦΠΑ, τα οποία τώρα τα παίρνετε από τις νόμιμες αμοιβές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, κύριε Μαρκάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω μία ακόμη παρατήρηση για τις αμοιβές των μηχανικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε εξαντλήσει το χρόνο υπερβολικά, κύριε Μαρκάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η διάσταση των μηχανικών έχει και τη διάσταση της ευθύνης και τη διάσταση της ασφάλειας, την οποία δεν λαμβάνετε υπ' όψιν σας. Και το χειρότερο είναι ότι στο νομοσχέδιο αυτό για τους μηχανικούς και τους δικηγόρους ασχολήθηκαν οι οικονομολόγοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παύλο Μαρκάκη, Βουλευτή Μαγνησίας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης, Βουλευτής Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω μια κουβέντα μόνο γι' αυτό που έχει αναπτυχθεί για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Πραγματικά, δεν μπορεί να καταλάβω αν τελικά ζούμε σε μία φιλελεύθερη χώρα ή σε μία χώρα που υπάρχει ο υπαρκτός σοσιαλισμός, διότι ο πανικός που έχει πιάσει και τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ να θέλουν να μας πουν ότι η αξιοποίηση δεν μπορεί να έχει εκποίηση, είναι πραγματικά για τα γέλια. Θα φέρει νόμο εδώ το ΠΑΣΟΚ, που θα λέει να μην πωλείται η δημόσια περιουσία;

Με συγχωρείτε, κύριοι, εκτός του ότι αυτό κάνετε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, σας ρωτώ αν αύριο το πρωί για το Ολυμπιακό Ακίνητο, το οποίο έγινε αντικείμενο ανταλλαγής και έχει εκτιμηθεί γύρω στα 50 εκατομμύρια ευρώ στην καλύτερη των περιπτώσεων, έρθει κάποιος να σας δώσει 100 εκατομμύρια ευρώ, δεν

θα το πουλήσετε; Για ποιο λόγο;

Έρχεστε και μιλάτε για εθνική κυριαρχία. Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι. Αυτήν τη στιγμή σε ένα νησί στη χώρα μας, στη Μύκονο λόγου χάριν, μπορεί να μην υπάρχει ούτε ένα δημόσιο κτήμα. Δεν έχει εθνική κυριαρχία το ελληνικό κράτος; Αντιθέτως, μπορώ να σας πω ότι στα Ίμια, που είναι 100% δημόσια περιουσία, αμφιβάλλω αν υπάρχει εθνική κυριαρχία. Γιατί μπλέκετε το κυρίαρχο κράτος με την περιουσία του; Έχουν δημόσια περιουσία οι Ηνωμένες Πολιτείες; Αμφιβάλλω αν έχουν δημόσια περιουσία. Κυριαρχία, όμως, έχουν.

Εμείς, λοιπόν, αυτό που λέμε -και το ξεκαθαρίζουμε- είναι ότι και εκποίηση μπορεί να γίνει δημόσιας περιουσίας, αλλά θα δούμε κατά πόσο συμφέρει το δημόσιο και κατά προτεραιότητα, αν μπορεί το δημόσιο να την αξιοποιήσει και να έχει πόρους, οπότε οπωσδήποτε είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Εάν μπορώ να πουλήσω κάτι και να εγγυηθώ μία αναπτυξιακή πολιτική, γιατί πρέπει σώνει και καλά να το δαιμονοποιήσω;

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Πραγματικά, κύριοι Υπουργοί, αν αύριο το πρωί ρωτούσατε τον οποιονδήποτε αν θέλει να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα, προφανώς όλοι θα έλεγαν ότι θέλουν να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα. Ας δούμε, όμως, τι κάνετε τώρα. Εγώ θα ασχοληθώ με τις κατηγορίες τις οποίες γνωρίζω, τους δικηγόρους και τους συμβολαιογράφους, αν και από ό,τι καταλαβαίνω τα αυτά περίπου ισχύουν και για τους πολιτικούς μηχανικούς.

Δεν σας κάνει εντύπωση -εσείς που πιστεύετε ότι κάνετε κάτι φοβερό- ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών ουσιαστικά είναι μαζί σας; Εγώ στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών ανήκω. Σας πληροφορώ ότι αν πιστεύετε ότι μ' αυτόν τον τρόπο κάνετε ανταγωνιστικές τις τιμές και θα πέσουν οι τιμές, είστε πολύ γελασμένοι.

Είστε και υποκριτές, κύριοι Υπουργοί, διότι πριν έξι μήνες φέρατε ΦΠΑ στους δικηγόρους. Τότε δεν σας ενδιέφερε το κόστος της δικηγορικής πράξης; Βάλατε, λοιπόν, 23% και τώρα σας έπιασε ο πόνος ότι πρέπει να ανοίξει ο ανταγωνισμός για να είναι καλύτερες οι τιμές.

Στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών η τιμή παράστασης είναι 110 ευρώ. Εάν πιστεύετε εσείς τώρα, επειδή καταργείτε τα 110 ευρώ, ότι θα πάει κάποιος δικηγόρος να δικάσει με 50 ευρώ, πηγαίνετε να τον βρείτε. Αντιθέτως, μας λύνετε ένα μεγάλο πρόβλημα. Ξέρετε ποιο είναι; Ότι τώρα ζητούσαμε μία αμοιβή και έλεγε ο εντολέας «μα, η προείσπραξη γράφει τόσο» -γιατί ήταν πολύ χαμηλές οι προεισπράξεις- «γιατί εσύ μου ζητάς τριπλάσιο και τετραπλάσιο ποσό»; Ενώ, τώρα, καθώς δεν θα υπάρχει μία τιμή αναγωγής για να έχει ο πελάτης στο μυαλό του, ας βγει και στη γύρα να κάνει το στιδήποτε. Πάνω-κάτω θα διαμορφωθούν οι τιμές.

Όσον αφορά τους γεωγραφικούς περιορισμούς, στην ουσία τους θα σας πω ότι δίκιο έχετε. Στην πράξη, όμως, νομίζετε ότι κάνετε τίποτα; Δηλαδή, ακόμη και μια κολοσσιαία δικηγορική εταιρεία, που θέλει να ανοίξει ένα γραφείο στην Αθήνα και να δικάζει σε όλες τις επαρχίες, δεν θα έχει ένα δικηγόρο από την κάθε περιοχή; Δηλαδή, θα πηγαίνει είκοσι μέρες πριν να καταθέτει προτάσεις στο Πολυμελές Πρωτοδικείο και θα φεύγει συνεργάτης από την Αθήνα να πάει να τις καταθέσει; Προφανώς, όχι.

Μη νομίζετε, δηλαδή, ότι γίνεται κάτι δραματικό. Αντιθέτως, τι κάνετε; Θα σας πω ποιοι ευνοούνται στους δικηγόρους. Οπωσδήποτε, ευνοούνται οι τράπεζες. Οπωσδήποτε, ευνοούνται οι εισπρακτικές εταιρείες. Αν ήμουν σε τράπεζα ή σε εισπρακτική εταιρεία, θα σας ευγνωμονούσα, γιατί αν κάνει η Εθνική π.χ. τριάντα προσημειώσεις την ημέρα και πρέπει να πληρώνει προείσπραξη 250 ευρώ, θα έρθει και θα πει «σου δίνω τριάντα προσημειώσεις, να τις κάνεις με 50 ευρώ». Εκεί θα τις πάρει ο άλλος και θα πει 1.500 ευρώ. Η τράπεζα, λοιπόν, πανηγυρίζει.

Θέλετε να μου πείτε ότι ο πολίτης, που στην πρακτική του επαφή με τα δικαστήρια θα βρεθεί μία, δύο, τρεις φορές, θα βγει στη γύρα για να δει ποιος είναι με 300, ποιος είναι με 250, ποιος είναι με 200 ευρώ; Προφανώς, όχι.

Ο Έλληνας πόσα σπίτια θα χτίσει; Να χτίσει ένα σπίτι στη ζωή του; Πιστεύετε ότι θα βγει στη γύρα στους πολιτικούς μηχανικούς και θα βρει αυτόν με τη χαμηλότερη αμοιβή; Αντιθέτως, αυτός που έχει μαζική παραγωγή -τράπεζα σε μας, εισπρακτική

εταιρεία- εκεί πέρα πραγματικά θα γίνει το παιχνίδι.

Συνεπώς, κύριε Υπουργέ, εάν μπορούμε στην ουσία του ανταγωνισμού, θα σας έλεγα ότι είναι συνεπές το νομοσχέδιο, αλλά δεν καταλαβαίνω τότε γιατί μας κρατάτε να καταβάλουμε όλα αυτά στους δικηγορικούς συλλόγους, γιατί πρέπει να υπάρχει μέρισμα. Γιατί δεν είστε συνετοί με την αγορά; Γιατί πρέπει οπωσδήποτε να είμαστε σε ένα σύλλογο; Μπείτε και σε αυτές τις σκέψεις.

Λέτε για κλειστό επάγγελμα. Θα μιλήσω για τους δικηγόρους. Στη Γερμανία τις Tasche Examen τις περνάει το 70%, κύριοι συνάδελφοι. Δηλαδή, το 30%, που έχει τελειώσει τη Νομική, δεν μπορεί να γίνει δικηγόρος, γιατί δεν περνάει τις εξετάσεις. Εδώ πέρα, δεν νομίζω ότι κανένας στη Νομική δεν μπορεί να γίνει δικηγόρος.

Όσον αφορά στους συμβολαιογράφους, αυτή τη στιγμή θεωρείτε ότι το επάγγελμα του συμβολαιογράφου στην Ελλάδα είναι κλειστό; Θα μας πιάσουν τα γέλια δηλαδή! Κοιτάξτε τα νούμερα σε όλη την Ευρώπη! Μόνο στη Μάλτα μας περνάνε! Πουθενά αλλού! Έχουμε τους περισσότερους συμβολαιογράφους! Και τι έρχεστε εσείς και κάνετε την ύστατη ώρα; Βάζετε ποσοστό αύξησης!

Αυτό είναι λάθος, κύριε Υπουργέ! Έστω δεσμευτείτε αύριο, στα άρθρα, να μας πείτε πώς θα γίνει αυτό! Μην το αφήσετε σε μία εξουσιοδότηση! Να υπάρχει τουλάχιστον μία κλιμακωτή πορεία, ώστε να μπορεί να την απορροφήσει η αγορά! Βέβαια, δεν μπορεί να την απορροφήσει, αλλά έστω να πάμε σε ένα εύλογο πλαίσιο!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Η μήπως θα γίνει ανταγωνισμός; Προσέξτε τι κάνετε τώρα. Θα πηγαίναμε κατά μία θεωρία δική σας –που ευτυχώς δεν το κάνετε- και σε ανταγωνισμό στα συμβόλαια! Θα βγαίναμε, δηλαδή, στη γύρα να βρούμε φθηνό συμβολαιογράφο; Θα ήταν δυνατόν κάτι τέτοιο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συνεπώς, στην πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, δεν ανοίγετε επαγγέλματα. Στην πραγματικότητα –και είστε συνεπής από άποψη φιλελεύθερης οικονομίας, όχι βέβαια σοσιαλιστικής- λέτε ότι δεν πρέπει να υπάρχουν τα κατώτατα όρια αμοιβών. Κοινωνικά, όμως, είστε λάθος και θα σας πω ποιος είναι ο λόγος. Τα κατώτερα όρια αμοιβών, αφ' ενός, είχαν ένα minimum εγγύησης παροχής υπηρεσιών και, δεύτερον και σημαντικότερον –τουλάχιστον από την πρακτική του ξέρω ως δικηγόρος, εσείς μπορείτε να το αναζητήσετε- είναι τόσο χαμηλά αυτά τα όρια που στην πράξη δεν ήταν δυσβάσταχτο στο πλαίσιο του ανταγωνισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, δείτε και το θέμα των εσόδων του κράτους. Αυτή τη στιγμή, επειδή στους κλάδους μας υπάρχει μεγάλη φοροδιαφυγή –και το γνωρίζουμε οι δικηγόροι, κύριοι Υπουργοί και κύριοι συνάδελφοι- τουλάχιστον το κατώτατο όριο ήταν το minimum για να παίρνει κάποια έσοδα το κράτος! Τώρα θα έρχεται στην έγγραφη συμφωνία και θα του λείει ο άλλος «θα μου δώσεις 2.000 ευρώ και θα κάνουμε μία έγγραφη συμφωνία 500 ευρώ!» Τι θα πάρετε σε φορολογική ύλη και σε ΦΠΑ; Συνεπώς και στα έσοδα θα έχετε ένα μεγάλο πλήγμα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Χαλκιδικής κ. Ιωάννης Δριβελέγκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώ από το πρωί αυτή τη συνεδρίαση και δεν έχω καταλάβει ειλικρινά ποιες είναι οι θέσεις ιδιαίτερα του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, ακόμα και οι ίδιοι δεν έχουν ξεκαθαρίσει τη θέση τους. Υπάρχουν ορισμένοι οι οποίοι στην επιτροπή –θεωρητικά τουλάχιστον- ήταν υπέρ του ανοίγματος των επαγγελματιών. Υπάρχουν πάρα πολλοί οι οποίοι κλείνουν το μάτι σε κάποιες ομάδες που δικαιολογημένα διαμαρτύρονται. Έτσι, λοιπόν, δεν υπάρχει μία ξεκάθαρη θέση.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι έχουν ιδεολογική σύγχυση. Είναι ανάμεσα στη φιλελεύθερη πολιτική τους και στη Λαϊκή Δεξιά. Γι' αυτό και τόσα χρόνια δεν μπόρεσαν να κάνουν πράξη το αυτονόητο, αυτό δηλαδή που ζητά όλη η ελληνική κοινωνία, αλλά και επιβάλλεται να γίνει σε ένα σύγχρονο κράτος.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το είχε αυτό το θέμα στο προεκλογικό του πρόγραμμα. Επομένως έχει συνέπεια και έρχεται και νομοθετεί. Μάλιστα, πρόκειται για ένα θέμα το οποίο όλοι συζητάνε, όλοι το θέλουν, όλοι λένε ότι είναι καλό, αλλά όταν έρχεται η ώρα, όλοι λακίζουν! Γιατί; Διότι μπαίνουν μπροστά στο πρόβλημα και γιατί πρέπει να πας και να πεις σ' αυτές τις ομάδες ότι τώρα είναι η ώρα! Και όλοι το αποφεύγουν.

Αυτό δεν είναι πολιτική. Αυτό είναι πολιτικαντισμός, κύριε Πρόεδρε. Και αυτή την εποχή, αυτά πρέπει να εκλείψουν. Και πολύ καλά κάνετε, κύριε Υπουργέ, και το φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο τώρα, γιατί έτσι πρέπει να γίνει.

Ας αναφερθούμε σε διάφορες δικαιολογίες που έχουν ειπωθεί. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για να είναι και με το χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα, βρίσκει διάφορες δικαιολογίες και λέει: μα, δεν είναι ανοικτό το επάγγελμα; Ή δεν υπάρχουν πάρα πολλοί δικηγόροι;

Βεβαίως και υπάρχουν! Είναι –και το έχουν πει πάρα πολλοί- κατά πολύ περισσότεροι απ' ό,τι υπάρχουν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης! Το ίδιο και οι συμβολαιογράφοι! Όμως, αυτό το πρόβλημα θα το λύσει αυτό το νομοσχέδιο; Τι πρέπει να κάνουμε; Να κρύβουμε το κεφάλι μας στην άμμο και να μην αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα του πληθωρισμού των επιστημόνων; Δεν λύνει αυτό το πρόβλημα αυτό το νομοσχέδιο! Αυτό είναι υπαρκτό και πρέπει να το λύσουν άλλες πολιτικές, αυστηρές πολιτικές!

Κύριε Πρόεδρε, ειλικρινά παρακολούθησα τον τελευταίο ομιλούντα της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Βαρβιτσιώτη. Μίλησε οκτώμισι λεπτά και δεν είπε μία κουβέντα για το νομοσχέδιο! Μία κουβέντα! Μίλησε για το Ελληνικό, για τη Ρόδο, για τα οικόπεδα, για τη Γλυφάδα, όπου ήταν και υποψήφιος δήμαρχος, αλλά για το νομοσχέδιο δεν μίλησε! Γιατί δεν μίλησε; Διότι η παράταξη του δεν έχει θέση! Και πρέπει ο κ. Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία να πάρουν θέση! Τα προβλήματα της χώρας είναι μεγάλα και πρέπει να είναι ξεκάθαροι σ' αυτά τα θέματα, κύριε Πρόεδρε!

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο είναι άλλη μία βαθιά τομή που επιχειρεί η Κυβέρνηση, για να δώσει μία προοπτική και ανάπτυξη στη χώρα. Υπάρχει πρόβλημα με τις επαγγελματικές ομάδες. Το πρόβλημα δεν είναι το άνοιγμα των επαγγελματιών. Σε όλες τις κατηγορίες, το πρόβλημα είναι η οικονομική κρίση που περνάμε. Και να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους! Δηλαδή, εάν δεν είχαμε αυτήν την οικονομική κρίση, δεν θα είχαν πρόβλημα ούτε οι δικηγόροι ούτε οι συμβολαιογράφοι ούτε οι μηχανικοί! Προέρχονται από ένα νομό στον οποίο –δόξα τω θεώ- χάρισε η φύση και ο θεός πολλά χαρίσματα και όλοι είχαν δουλειά. Αυτή τη στιγμή δεν τους φταίει το άνοιγμα ή μη των επαγγελματιών, αλλά η οικονομική κρίση. Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι και αυτό το νομοσχέδιο θα δώσει μία μικρή ώθηση στην ανάπτυξη της χώρας.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δούμε και κάποια σοβαρά θέματα που πιστεύω ότι θα τα αντιμετωπίσετε και αύριο με τα προεδρικά διατάγματα. Επειδή όλα αυτά τα πράγματα έρχονται τώρα, είναι λογικό κάποια να μην τα βλέπουμε με όση προσοχή θα έπρεπε.

Και θέλω να πω το εξής: Σε ό,τι αφορά στους δικηγόρους, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι ιδιαίτερα για τους δικηγόρους της επαρχίας –και το έχουν πει πάρα πολλοί συνάδελφοι- το να έχουν δικαίωμα να συστήνουν εταιρείες δικηγόροι όχι μόνο των πρωτοδικείων, αλλά απ' όλη τη χώρα, αυτό δημιουργεί πρόβλημα, όχι γιατί θα έρθει κάποιος μεγάλος και θα πάρει τη δουλειά. Αυτό είναι το λιγότερο. Πρώτον, δημιουργεί καρτέλ, με ό,τι αυτό σημαίνει. Μπορεί να φθάσει –εγώ θα το πω φανερά αυτό που συζητιέται- μέχρι και σε επηρεασμό πολλές φορές και της δικαιοσύνης. Αυτό είναι το πρώτο ζήτημα.

Δεύτερον, βεβαίως ορίσατε ένα ποσοστό το οποίο θα το δείτε και με τα προεδρικά διατάγματα. Αυτό που θέλω να πω για να είμαστε ειλικρινείς, είναι ότι στο άνοιγμα πρέπει να μπου κάποιος

κανόνες και όταν θα γίνουν αυτοί οι κανόνες, κύριε Υπουργέ, τα κριτήρια δηλαδή, ένα από τα κριτήρια πρέπει να είναι και ο αριθμός των πράξεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δηλαδή, εάν στη Σαμοθράκη ή σε ένα νησί που δεν έχει καθόλου δουλειά ο συμβολαιογράφος, αν δεν γίνονται πράξεις, θα πάμε έναν ακόμη; Να κάνει τι; Πρέπει, λοιπόν, ένα από τα κριτήρια που θα θεσπίσετε να είναι και ο αριθμός των πράξεων που γίνονται σ' αυτά τα συμβολαιογραφεία.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τελειώνουμε με αυτήν την ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τελειώνετε, όμως, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, γι' αυτό χρησιμοποίησα κι αυτό το ρήμα.

Τελειώνω λέγοντας ότι πολύ καλά κάνετε. Εμείς όχι μόνο στηρίζουμε, αλλά και η ίδια η κοινωνία μας ωθεί, όπως και εσάς, να στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο και να μην κάνουμε πίσω. Και τα κόμματα το ξέρουν και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Δεν τολμά. Αν ήταν αντίθετοι θα το υπεράσπιζαν. Δεν υπάρχει κανείς να υπερασπιστεί την άποψη ότι καταφιζίζουν το νομοσχέδιο. Όπως είπα, είναι και με τον αστυφύλακα και με το χωροφύλακα.

Αυτά τελείωσαν. Εμείς στηρίζουμε αυτή την προσπάθεια, είμαι βέβαιος ότι θα ακούσετε τις παρατηρήσεις που κάναμε και είναι παρατηρήσεις οι οποίες θα συμβάλλουν στην καλύτερη λειτουργία όλων αυτών των επαγγελματιών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πάντως να ξέρετε δεν υπάρχουν χωροφύλακες τώρα. Είναι όλοι αστυφύλακες.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Δωδεκανήσου κ. Νικόλαος Ζωίδης.

Τώρα τα Δωδεκάνησα είναι περιφερειακό διαμέρισμα ή νομός;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Η Δωδεκάνησος παραμένει Δωδεκάνησος, κύριε Πρόεδρε, όπως και να την ονομάσουμε, όποια ιδιότητα κι αν έχει.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο επιχειρεί ευρύτατη εφαρμογή της αρχής της επαγγελματικής ελευθερίας, δηλαδή την κάτση των περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση του επαγγέλματος. Βεβαίως, για λόγους δημοσίου συμφέροντος θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις.

Τι είναι αυτό από πολιτική άποψη; Είναι μία προεκλογική εξαγγελία που αποτελεί πολιτική θέση του κόμματος στο οποίο έχω την τιμή να ανήκω, αλλά απ' ό,τι ακούσαμε κατά κόρον στην Αίθουσα, «πολιτική εξαγγελία και πολιτική θέση μάλιστα με γονιδιακή ιδιότητα». Αυτήν την έκφραση χρησιμοποίησαν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι μπορεί μεν να έχουν την απελευθέρωση στα γονίδια τους, πλην όμως ελέγχουν την Κυβέρνηση ότι τάχα η νομοθετική της πρωτοβουλία δεν χαρακτηρίζεται τότε από σοβαρότητα, τότε από αποτελεσματικότητα, τότε από προηγούμενη επεξεργασία αυτής της διαδικασίας.

Βέβαια, η Κυβέρνηση των δεκαέξι-δεκαεπτά μηνών με μία πληθώρα νομοθετικών έργων πρωτόγνωρου στην πολιτική ιστορία της χώρας, φέρνει σήμερα εδώ αυτό το νομοσχέδιο, ενώ έξι χρόνια οι έχοντες στα γονίδια τους την πολιτική αυτή θέση και την αγωνία για την απελευθέρωση των επαγγελματιών δεν φρόντισαν να έχουν θέσεις, διαδικασίες, να ακολουθήσουν, εν πάση περιπτώσει, κάποια ροή τέτοια, που να οδηγούσε στο κατ' αυτούς επιθυμητό αποτέλεσμα που δεν έχει το σημερινό νομοσχέδιο, έτσι όπως εισάγεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Ας είναι. Ο λαός έχει την άποψή του, ο λαός ξέρει τι επιζητεί και οι πολίτες βγάζουν τα συμπεράσματά τους.

Ας δούμε ποιο είναι το υφιστάμενο πλαίσιο περιορισμών που σήμερα διακρίνει αυτά που λέμε κλειστά επαγγέλματα. Αυτό χαρακτηρίζεται από μία πληθώρα νόμων και περιορισμών, νομοθετικών πράξεων, προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, κοινών υπουργικών αποφάσεων κ.λπ., που εφαρμόστηκαν στο βωμό αποσπασματικής διαδικασίας νομοθέτησης κατά καιρούς στρεβλής διοικητικής πρακτικής και πολλές φορές συντεχνιακής νοοτροπίας ενός δαιδαλώδους καθεστώτος

απαγορεύσεων.

Ας δούμε ποια είναι τα αποτελέσματα μέχρι σήμερα. Προβληματική ανταγωνιστικότητα σε βάρος του πολίτη καταναλωτή, αποκλεισμός των νέων από την πρόσβαση στην αγορά εργασίας και κυρίως αυτών των νέων που έχουν επενδύσει ελπίδες στη μόρφωση, αυτών που η κοινωνία έχει επενδύσει ελπίδες στην επαγγελματική τους δραστηριοποίηση και βέβαια διαιώνιση αδικαιολόγητων συντεχνιακών λογικών που πολλές φορές υποκρύπτουν πολιτικές εξυπηρετήσεις, λόγω των περιορισμών αριθμητικών, διοικητικών, γεωγραφικών και λοιπών ανωτάτων, κατωτάτων ορίων.

Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα, όλοι αυτοί οι περιορισμοί να μπορούν να επιβάλλουν τη μη εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, να τελούν σε εύλογη αναλογία προς συγκεκριμένους λόγους και να δημιουργούν διαφορές, σε σχέση με την ιθαγένεια. Αυτές είναι περιπτώσεις τις οποίες οφείλουμε να δούμε και να καλύψουμε με την από εδώ και πέρα νομοθετική πρωτοβουλία.

Ποιοι είναι οι στόχοι και τα οφέλη από το σημερινό νομοσχέδιο; Προφανώς η αύξηση της παραγωγικότητας, προφανώς η αύξηση του ανταγωνισμού, προφανώς η διευκόλυνση των νέων επαγγελματιών προς την αγορά εργασίας, προφανώς η μείωση στις τιμές των παρεχομένων υπηρεσιών και η αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Αυτά είναι προφανή οφέλη για ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι αποδεκτό από την πλειοψηφία της κοινωνίας, όπως ανέφερα προηγουμένως.

Και δεν έχουμε την ανάγκη διαφορών δημοσκοπήσεων που λειοδορήθηκαν εδώ ως πολιτικές πρακτικές. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου απέδειξε ότι αφογκράζεται την κοινή γνώμη από μόνη της. Δεν έχει ανάγκη, κύριοι Υπουργοί, από τα δημοσκοπικά ευρήματα. Κυκλοφορούμε στην κοινωνία και ξέρουμε όλοι ποιοι είναι αυτοί, οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, αποδέχονται την ουσία του νομοθετήματος ή στο πίσω μέρος του μυαλού τους έχουν άλλες σκέψεις, οι οποίες τείνουν να καλύψουν ενδεχόμενες σκοπιμότητες προσωπικές ή συντεχνιακές.

Είναι όλα καλά; Όχι, κύριοι Υπουργοί. Δεν θεωρώ ανατιολόγητες τις επιφυλάξεις που έχουν οι συνάδελφοι άλλων πολιτικών χώρων, όπως ο μόλις κατελθών του Βήματος συνάδελφος από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Επί παραδείγματι, η εφαρμογή του νομοθετήματος προβλέπει μία περίοδο τεσσάρων ετών μέσα στην οποία θα πρέπει να εκδοθούν μία σειρά προεδρικά διατάγματα και μάλιστα με συλλειτουργία διαφόρων Υπουργείων και διαφόρων φορέων.

Θεωρώ ότι ο χρόνος είναι λίγος. Θα πρέπει, κύριοι Υπουργοί, από αύριο το πρωί να αρχίσει ένα μαραθώνιος, αν θέλουμε να είμαστε συνεπείς με τις εξαγγελίες μας, μία εργώδης προσπάθεια και διαβουλεύσεων και λήψεως υπ' όψιν σας και των θέσεων και των φορέων αλλά και του Κοινοβουλίου.

Πιστεύω ότι δεν πρέπει αυτά τα προεδρικά διατάγματα να εκδοθούν ερήμην του Σώματος των Βουλευτών. Έχουμε και εμείς άποψη και πιστεύω ότι μπορούμε να συμβάλουμε θετικά στο να είναι εφαρμόσιμα τα προεδρικά διατάγματα και να κατατείνουν στο να έχουμε ένα αποτέλεσμα σ' αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση που η Κυβέρνησή μας ξεκίνησε.

Επιμέρους στηρίζω και εγώ την άποψη που ο μόλις προλαλήσας συνάδελφος κ. Δριβελέγκας είχε όσον αφορά τους δικηγόρους και τη σύσταση των εταιρειών. Δεν πρέπει να συμμετέχουν στις εταιρείες αυτές δικηγόροι από διαφορετικούς δικηγορικούς συλλόγους. Οι λόγοι είναι οφθαλμοφανείς, εύλογοι, νομίζω αναλύθηκαν και δεν χρειάζεται να επανέλθω και να προσπαθήσω να επεξηγήσω γιατί πρέπει να διορθωθεί το σχετικό άρθρο με τη διαγραφή ενός διαζευκτικού που να λέει «ή από άλλη περιφέρεια». Είναι μία διαγραφή τριών λέξεων και νομίζω ότι λύνει το πρόβλημα.

Όσον αφορά τους μηχανικούς, βεβαίως αντιλαμβάνομαι -και εγώ προσωπικά πιστεύω- ότι οι επιστήμονες, είτε είναι δικηγόροι είτε είναι συμβολαιογράφοι είτε είναι μηχανικοί, δεν θα βγάλουν στο συρμό το γνωστικό τους αντικείμενο, κύριοι Υπουργοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως, η κατάργηση των κατωτάτων ορίων δεν σημαίνει επι' ουδενί ότι θα βάλουν νερό στο κρασί τους, όσον αφορά την ποιότητα της δουλειάς. Όμως, θα πρέπει τώρα και ύστερα από πολλά χρόνια, αιτήματα που έκρουαν κλειστές θύρες, όπως είναι οι προτάσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, όπως είναι η σύσταση του Μητρώου Κατασκευαστών Ιδιωτικών Έργων και όπως είναι οι πιστοποιήσεις που ζητούν οι μηχανικοί, να συνυπάρξουν με το προεδρικό διάταγμα που θα καθορίσει τον τρόπο λειτουργίας και αμοιβής των μηχανικών και στο επίπεδο της μελέτης αλλά και στο επίπεδο της επίβλεψης.

Όσον αφορά το θέμα των συμβολαιογράφων, κωλύομαι. Συμφωνώ απόλυτα με αυτά που είπε, επίσης, ο κ. Δριβελέγκας.

Κύριοι Υπουργοί, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Θα πρέπει να διασφαλίσουμε αυτό που ονομάζουμε «ασφάλεια δικαίου», όσον αφορά τις δικαιοπραξίες. Ο συμβολαιογράφος είναι άμισθος δημόσιος υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δεν μπορεί να παίξει κανείς με τέτοιες διαδικασίες που ενδεχομένως θα τον οδηγήσουν να λειτουργήσει κατά τρόπο που δεν θα διασφαλίσει απόλυτα την εγκυρότητα των δικαιοπραξιών, όσον αφορά τα δικαιώματα των πολιτών και της πολιτείας.

Με αυτές τις προϋποθέσεις, προφανώς ψηφίζω επί της αρχής το σχέδιο νόμου που σήμερα επεξεργαστήκαμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κοζάνης, κ. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, αν τριτώσουμε τη συμφωνία μετά τους δύο προηγηθέντες –αυτό λέγαμε με τον εισηγητή μας– σε ό,τι αφορά τους δικηγόρους, τελειώνει το θέμα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να μας πει ο κ. Δριβελέγκας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μας πει ο κ. Δριβελέγκας, που έχει μεγάλη εμπειρία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Αφήσαμε τους μηχανικούς για εσάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας σήμερα επί της αρχής, θέλω να ξεκινήσω κάνοντας δύο σχόλια.

Το πρώτο είναι ότι επειδή έγινε πολλή κουβέντα με αφορμή την εμφάνιση της τρόικας –και χαρακτηρίστηκε ήδη από τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο την Παρασκευή– περί του μνημονίου και κατά πόσο οι πολιτικοί μας είναι εγκλωβισμένοι ή όχι στο μνημόνιο, θα ήθελα να πω ότι το παρόν σχέδιο νόμου είναι μία πανηγυρική απόδειξη για το αντίθετο. Η απελευθέρωση των επαγγελματιών έχει μία ξεκάθαρη θέση στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο του 2009, αλλά και του 2007. Υλοποιούμε το πρόγραμμά μας σε πολύ μεγάλο βαθμό, κάτι που θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι και ίσως και πολλοί από εμάς.

Το δεύτερο έχει σχέση με την έρευνα που έχει πραγματικά εντυπωσιακά αποτελέσματα. Όμως, θέλω να κάνω μία παρατήρηση. Φυσικά, δεν αμφισβητώ την έρευνα, την ποιότητά της, την αξιοπιστία της και την εγκυρότητά της, γιατί έχει μεγάλη αποδοχή από την ελληνική κοινωνία. Όμως, πιστεύω ότι αν θέλουμε να έχουμε την πλήρη εικόνα ή ένα επιπλέον ερμηνευτικό εργαλείο για την εντυπωσιακή αποδοχή της, θα πρέπει να θυμηθούμε δύο πράγματα.

Πρώτον, ότι από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα η λογική της μετάθεσης ευθυνών, αποτυπώνεται μέρα με τη μέρα και χρόνο με το χρόνο ολοένα και περισσότερο στο DNA των Ελλήνων. Δεν φταίμε ποτέ εμείς, η οικογένειά μας, ο τόπος μας, ο κύκλος μας, ο κλάδος μας και φταίνε μονίμως κάποιιοι άλλοι. Και αυτό, βέβαια, επιτείνεται με την κρίση. Η κρίση που έχει οδηγήσει σε μία κατάσταση «σαστιμάρας» όλη την ελληνική κοινωνία, οδηγεί και σε τέτοιου τύπου συμπεριφορές. Κάθε φορά που ερωτώνται οι Έλληνες πολίτες για όλους τους υπόλοιπους, απαντούν με έναν ορισμένο τρόπο. Ψάχνουν εναγωνίως να βρουν τις αιτίες της κρίσης και κάπως έτσι, νομίζω, ότι ερμηνεύονται και τα θεαματικά, τα πραγματικά εντυπωσιακά αποτελέσματα της έρευνας.

Όμως, πιστεύω ότι εμείς εδώ στη Βουλή οφείλουμε να νομο-

θετούμε έχοντας τη συνολική εικόνα, το σύνολο των δεδομένων, για να μπορούμε να νομοθετούμε και να ρυθμίζουμε τα πράγματα πολύ πιο καθαρά, πολύ πιο θετικά.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να ξεκινήσω μιλώντας πρώτα απ' όλα για το ποια κατά τη γνώμη μου είναι η πραγματική συνέπεια της απελευθέρωσης των επαγγελματιών. Και μιλάω συνολικά για τα επαγγέλματα και όχι για ένα επάγγελμα.

Η βασική συνέπεια που θα προκύψει αργά ή γρήγορα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πως χρόνο με το χρόνο και πολύ συντομότερα απ' ό,τι νομίζουμε, θα καταστεί σχεδόν απαγορευτική η άσκηση επιτηδεύματος στην Ελλάδα, αυτό που στη φοροτεχνική γλώσσα λέμε «επιτηδεύμα», η ατομική άσκηση επαγγέλματος. Αυτή είναι η βασικότερη συνέπεια που θα επιφέρει το σχέδιο νόμου και θα μας οδηγήσει σε πιο οργανωμένη άσκηση δραστηριοτήτων και παροχής υπηρεσιών και εκεί προσδοκούμε να έχουμε και αποτελέσματα.

Όμως, πρέπει να έχουμε βαθιά συνείδηση αυτής της συνέπειας, γιατί αν αυτή η συνέπεια έρθει να αθροιστεί με την ανακοπή των θέσεων που παρέχονται σε τομείς, όπως η υγεία και η παιδεία, με άλλα νομοθετήματα ή ενέργειες που προωθούν ως Κυβέρνηση, μας φέρνει ξανά στο ίδιο συμπέρασμα για το οποίο μιλούσα προχθές στο πολυνομοσχέδιο για την υγεία. Δηλαδή, ό,τι δεν έγινε τριάντα χρόνια, το κάνουμε σε ένα περίπου χρόνο. Αυτό δίνει ένα αναγκαστικά –δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά– βίαια χαρακτηρισμό στην αλλαγή που κάνουμε. Αυτό σημαίνει όχι ότι πρέπει να σταματήσουμε, αλλά ότι θα πρέπει να προσπαθήσουμε να προβλέψουμε με σαφήνεια τις συνέπειες για μία σειρά επαγγελματικές ομάδες και κλάδους και κυρίως για τους νεοεισερχόμενους, για τη νέα γενιά, έτσι ώστε παράλληλα ενέργειες που θα μας οδηγήσουν πιο γρήγορα στην ανάπτυξη, πιο γρήγορα σε απαντήσεις, σε διάφορους επιστημονικούς και άλλους κλάδους, να βγάλουν μία ώρα νωρίτερα τη νέα γενιά από το αδιέξοδο.

Το δεύτερο ζήτημα που θέλω να τονίσω αφορά τη βασική στόχευση, που πιστεύω ότι πρέπει να έχουμε την επομένη της ψήφισης του σχεδίου νόμου. Και δεν είναι άλλη, από αυτήν που και άλλοι συνάδελφοι από το Βήμα της Βουλής τόνισαν και έχει σχέση με την πράξη, με τα προεδρικά διατάγματα δηλαδή, κύριε Υπουργέ.

Πιστεύω ότι στα προεδρικά διατάγματα πρέπει να δείξουμε όχι καθυστέρηση αλλά ιδιαίτερη προσοχή. Και αυτό είναι κάτι που πιστεύω βαθιά, διότι υπάρχουν πολλές παράμετροι που δεν πρέπει να μας ξεφύγουν.

Θα σας αναφέρω δύο παραμέτρους.

Πρώτον, υπάρχει μία ιδιαιτερότητα, όχι για να μας κρατήσει πίσω, και έχει να κάνει με το πλήθος σε πολλούς επιστημονικούς κλάδους. Οι μηχανικοί και οι δικηγόροι είναι πάρα πολλοί στην Ελλάδα. Το πρόβλημα που έχουν σήμερα όλοι οι δικηγόροι και κυρίως οι νεοεισερχόμενοι, είναι κυρίως η αύξηση του αντικειμένου και λιγότερο τα εμπόδια που τίθενται ή δεν τίθενται. Αυτό είναι αλήθεια. Άρα, λοιπόν, πρέπει να δούμε επακριβώς τι πρέπει να κάνουμε σήμερα και αύριο γι' αυτό.

Από την άλλη, οι συμβολαιογράφοι είναι προφανώς ένα επάγγελμα που είναι ιδιαίτερα κλειστό, αλλά από την άλλη, ό,τι ρυθμίζουμε, θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν του το γεγονός ότι η Ελλάδα στερείται Κτηματολογίου. Δεν χρειάζονται εδώ πέρα κινήσεις που μπορούν να μας φέρουν προ εκπλήξεων.

Και θα πω και ένα άλλο παράδειγμα, όπως για παράδειγμα για τους υδραυλικούς. Συνήθως, στη Βουλή μιλάμε μόνο για τα επιστημονικά επαγγέλματα. Όσον αφορά τους υδραυλικούς, αύριο θα γίνουν πιο εύκολες οι προϋποθέσεις για να ασκεί μία εταιρεία παροχής υπηρεσιών δραστηριότητες στον τομέα παροχής υπηρεσιών υδραυλικού.

Εδώ πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα τις προϋποθέσεις και ποιοι θα δουλεύουν στη νέα εταιρεία. Στη νέα εταιρεία θα δουλεύουν ολόκληρα ανειδίκευτοι; Διότι τότε, κινδυνεύουμε να χαμηλώσουμε τον πήχη παροχής υπηρεσιών και απλά να κάνουμε μια αναδιανομή υπέρ κάποιων που διαθέτουν τα κεφάλαια για να ιδρύσουν εταιρείες. Δεν είναι αυτός ο σκοπός, τον οποίο αναγκαστικά θα πρέπει να έχουμε διαρκώς μπροστά μας την επομένη του νομοσχεδίου.

Το τρίτο που θέλω να τονίσω, κύριε Πρόεδρε –και το είπα ήδη– αφορά το ότι πρέπει να δείξουμε μία βασική θέση. Πρέπει να δείξουμε ίδια προσοχή παντού. Ανοίγουν εκατόν εξήντα πέντε επαγγέλματα και η κουβέντα στη Βουλή, όπως και ο δημόσιος διάλογος, έχει περιοριστεί σε τρία-τέσσερα επαγγέλματα που έχουν ισχυρή φωνή έκφρασης και στο δημόσιο διάλογο και ειδικότερα στη Βουλή.

Δεν είναι βήτα κατηγορίας οι υδραυλικοί, οι ηλεκτρολόγοι και οι αρτοποιοί, για να μη γίνεται γι' αυτούς κουβέντα. Την προσοχή που πρέπει να επιδείξουμε για μία σειρά επαγγέλματα που υποθέτουν πτυχίο, την ίδια προσοχή πρέπει να δείξουμε και για τα άλλα επαγγέλματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας πως στον τομέα της ανάπτυξης, προφανώς θα υπάρξουν αποτελέσματα. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Νομίζω, όμως, ότι θα πρέπει «να κρατάμε μικρότερο καλάθι» απ' αυτό που μας προτείνει η μελέτη του ΙΟΒΕ, η οποία μιλάει για 1% ενίσχυση του ΑΕΠ τα επόμενα δέκα χρόνια από την απελευθέρωση των επαγγελμάτων.

Πιστεύω πως δεν πρέπει να είμαστε δογματικοί, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί η λογική της απελευθέρωσης συνολικά είναι μια λογική που έχει πάρα πολλές θετικές πλευρές. Δεν έχει, όμως, καθόλου τα θεαματικά αποτελέσματα που υπαινίσσονταν, υπόσχονταν, επαγγέλλονταν αυτοί που ήταν διαπρύσιοι κήρυκες σας εδώ και τριάντα χρόνια.

Καλύτερο παράδειγμα από την ενέργεια δεν υπάρχει, όπου μάλιστα η χώρα μας βρίσκεται και εγκαλούμενη, γιατί δεν έχει προχωρήσει στην απελευθέρωση. Τριάντα χρόνια τώρα σε όποια χώρα και αν απελευθερώθηκε η ενέργεια –απελευθερώθηκε σε όλες τις χώρες και της Ευρώπης και της Αμερικής– μείωση τιμής δεν είχαμε πουθενά. Απλώς είχαμε μια αναδιανομή, μια μεταφορά κερδών από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν μπορεί, λοιπόν, αυτή τη μεγάλη αλήθεια να την παρακάμπτουμε και να εμμένουμε σε δογματικές λογικές.

Η απελευθέρωση πρέπει να γίνει, γιατί έχει να κάνει με το απαραίτο συνταγματικό δικαίωμα της ελεύθερης άσκησης επαγγέλματος. Έχει να κάνει με την άρση απαράδεκτων συντησιακών περιορισμών. Έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι επιτηδευματίες, για τους οποίους μίλησα φιλικά νωρίτερα –πρέπει να πούμε και την άλλη πλευρά της αλήθειας– είναι στρώματα που συνεισφέρουν φορολογικά μηδέν, σχεδόν στο σύνολό τους. Έχει να κάνει με όλες αυτές τις παραμέτρους. Όχι, όμως, να πάρουμε ένα καλάθι, με την προσδοκία δηλαδή ότι σώσαμε το κρισιμότερο ζήτημα για τη χώρα, που λέγεται «ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ» με την απελευθέρωση των επαγγελμάτων.

Με αυτές τις σκέψεις είναι προφανές ότι ψηφίζω το νομοσχέδιο και ότι δίνω και εγώ την προσοχή μου και τον αγώνα μου και στα επόμενα βήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι βιώνουμε σήμερα το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, μια παγκοσμιοποίηση που έχει οδηγήσει στο άνοιγμα των αγορών, στην ελεύθερη μετακίνηση ανθρώπων και επαγγελματιών και στον ελεύθερο ανταγωνισμό σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας και της οικονομίας.

Ενώ σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης βλέπουμε να επιχειρείται μια ξεκάθαρη προσπάθεια στο να αρθούν οι περιορισμοί στην επαγγελματική δραστηριότητα, δυστυχώς, στην Ελλάδα η προσπάθεια αυτή έχει παραμείνει στάσιμη. Είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που δεν έχει προχωρήσει στο άνοιγμα των επαγγελμάτων και ο λόγος που δεν έχει επιτύχει δραστηρικές μεταρρυθμίσεις και αλλαγές στον τομέα των επαγγελμάτων ήταν κατά κύριο λόγο η ατομία του πολιτικού συστήματος και ο φόβος για το πολιτικό κόστος.

Να σημειωθεί ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει εκδώσει πολλές αποφάσεις, με τις οποίες έχει κρίνει αντισυνταγματικούς τους περιορισμούς της επαγγελματικής ελευθερίας, όπως επίσης και η Επιτροπή Ανταγωνισμού έχει εκδώσει απόφαση ανα-

φορικά με τις ελάχιστες αμοιβές των μηχανικών.

Είναι αναγκαίο σήμερα να προχωρήσουμε στο άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, που ήταν άλλωστε και προεκλογική δέσμευσή μας, για να αντιμετωπίσουμε μια χρόνια δυσλειτουργία, η οποία δημιουργεί τεράστια ζητήματα στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας.

Είναι δέσμευσή μας να παρέχουμε ποιοτικές υπηρεσίες στους πολίτες, να ενισχύουμε τον ανταγωνισμό, να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας, ώστε να εξαλείψουμε εν μέρει το πρόβλημα της ανεργίας, να δώσουμε πνοή στη νέα γενιά, να οδηγήσουμε στη μείωση των τιμών και να εξασφαλίσουμε έσοδα στο δημόσιο από το άνοιγμα και την απελευθέρωση των επαγγελμάτων.

Στο πρώτο κεφάλαιο του παρόντος νομοσχεδίου προωθείται η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων και γίνεται πλέον ελεύθερη η άσκησή τους, εκτός εάν επιβάλλεται η διατήρηση περιορισμών για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και όχι συντησιακών συμφερόντων ή συμφερόντων κλειστών ομάδων.

Επίσης, στο πρώτο κεφάλαιο ορίζεται ότι καταργούνται οι περιορισμοί τέσσερις μήνες μετά την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, εκτός εάν μέσα στους τέσσερις μήνες εκδοθεί προεδρικό διάταγμα που θα επιτρέπει για λόγους δημοσίου συμφέροντος εξαιρέσεις για συγκεκριμένο επάγγελμα, ώστε να εφαρμόζεται η αρχή της αναλογικότητας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του παρόντος νομοσχεδίου ρυθμίζονται θέματα για την άρση περιορισμών σε επαγγέλματα, όπως οι συμβολαιογράφοι, οι δικηγόροι, οι αρχιτέκτονες, οι μηχανικοί και οι ορκωτοί λογιστές.

Ας ξεκινήσουμε από τους συμβολαιογράφους. Όπως γνωρίζουμε, οι συμβολαιογράφοι, κατά το Σύνταγμα, είναι δημόσιοι λειτουργοί. Ασκούν δημόσια εξουσία και απολαμβάνουν της συνταγματικής προστασίας της νομιμότητας. Συνεπώς η αμοιβή τους καθορίζεται υποχρεωτικά από το νόμο.

Στο προτεινόμενο νομοσχέδιο επιδιώκεται σωστά ο εξορθολογισμός της αναλογικής αμοιβής των συμβολαιογράφων, η οποία πλέον προσδιορίζεται με φθίνοντα ποσοστά επί της αξίας του αντικειμένου της συναλλαγής.

Θεσπίζεται ανώτατο ποσό αναλογικής αμοιβής για τη σύνταξη συμβολαίων και παρέχεται η δυνατότητα της ελεύθερης συνολόγησης με έγγραφη συμφωνία συμβολαιογράφου και ενδιαφερόμενου μικρότερης αμοιβής από το ανώτατο ποσοστό αναλογικής αμοιβής.

Κύριε Υπουργέ, δέχομαι τον εξορθολογισμό της αναλογικής αμοιβής για τη σύνταξη συμβολαίων και πιστεύω ότι θα πέσουν και οι τιμές. Όμως, πιστεύω ότι θα πρέπει να δείτε ξανά τη δυνατότητα της ελεύθερης συνολόγησης με έγγραφη συμφωνία συμβολαιογράφου και ενδιαφερόμενου μικρότερου ποσοστού αμοιβής. Είναι προτιμότερο να μην υπάρχει καμμία διαπραγματευση και να παραμένουν χαμηλές οι τιμές, διότι οι συμβολαιογράφοι δεν μπορούν να μετατραπούν σε μπακάληδες. Είναι δημόσιοι λειτουργοί και πιστεύω ότι αυτό θα πρέπει να το εξαλείψετε και να υπάρχει ανώτατο ποσό για όλους.

Χαμηλές τιμές: Αυτό το δέχομαι καλύτερα, παρά τη συνολόγηση και τη συζήτηση του ύψους των τιμών, επειδή ακριβώς οι συμβολαιογράφοι έχουν ένα δημόσιο χαρακτήρα.

Επίσης, συμφωνώ με την αύξηση των θέσεων των συμβολαιογράφων, αλλά αυτό θα πρέπει να γίνει σταδιακά, ανάλογα με τις ανάγκες και με τον πληθυσμό.

Όσον αφορά το επάγγελμα του δικηγόρου, ουσιαστικά το επάγγελμα του δικηγόρου είναι ανοικτό. Όλοι που σπουδάζουν νομικά –είμαι και εγώ νομικός– μετά την άδεια εξασκήσεως, μπορούν να γίνουν δικηγόροι. Μάλιστα, στα ποινικά δικαστήρια μπορεί να παρασταθεί ο δικηγόρος σε όλη την Ελλάδα ελεύθερα. Μόνο στην πολιτική και στη διοικητική δίκη, για να παραστεί εκτός εφετεριακής περιφέρειας, πρέπει να σε προσλάβει τοπικός δικηγόρος, κάτι που με το σημερινό νομοσχέδιο το καταργούμε.

Βέβαια, και εκεί, κύριε Μπόλαρη, θα χρειαστεί συνεργασία με δικηγόρο, για να σου καταθέσει την αγωγή, για να καταθέσει τις προτάσεις. Και εκεί θα πρέπει να πληρωθεί ο δικηγόρος της άλλης περιοχής. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κατά τη γνώμη μου περιορισμός στην άσκηση της δικηγορίας.

Πρέπει, όμως, να ξαναδούμε, κύριε Υπουργέ, την κατάργηση των προεισπράξεων, καθώς οι τιμές είναι πάρα πολύ χαμηλές στις προεισπράξεις. Για παράδειγμα, στο τριμελές πλημμελειοδικείο το ελάχιστο ποσό της προεισπράξης είναι γύρω στα 214 ευρώ. Από το ποσό αυτό μετά τις κρατήσεις κρατείται και 15% φόρος, με αποτέλεσμα το δημόσιο να εισπράττει σε καθημερινή βάση πάρα πολύ σοβαρά ποσά. Δεν θεωρώ ότι με την έγγραφη συμφωνία που προβλέπει το νομοσχέδιο οι τιμές θα είναι χαμηλότερες από την τιμή των προεισπράξεων, για να ωφεληθεί ο πολίτης. Γι' αυτό πιστεύω ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος κατάργησης των προεισπράξεων.

Βέβαια, οι δικηγόροι εισπράττουν καμμία φορά και επιπλέον αμοιβή, πέρα από την προεισπράξη. Εκεί θα πρέπει να γίνεται έγγραφη συμφωνία με τον πελάτη και να εκδίδεται, βεβαίως, και απόδειξη, για να φορολογείται κιόλας ο δικηγόρος.

Όσον αφορά το άρθρο 6 του νομοσχεδίου, με το οποίο επιτρέπεται η ίδρυση δικηγορικών εταιρειών με δικηγόρους που είναι μέλη διαφορετικών συλλόγων, παρ' όλο που είμαι υπέρ της ίδρυσης δικηγορικών εταιρειών για την εξειδίκευση και των δικηγόρων, θεωρώ ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει σε δικηγορικές εταιρείες-καρτέλ σε όλη την επικράτεια και να αφανίσει τους μικρούς και μεμονωμένους δικηγόρους.

Γι' αυτό θα πρέπει να το ξαναδούμε, για να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτό, το οποίο μπορεί να συμβεί. Δεν νομίζω ότι πρόθεσή μας εδώ είναι να εξαφανίσουμε τους μικρούς, τους νέους και τους μεμονωμένους δικηγόρους.

Για τους ορκωτούς λογιστές και τους νόμιμους ελεγκτές το παρόν νομοσχέδιο καταργεί το ελάχιστο υποχρεωτικό ωρομίσθιο, το οποίο ισχύει μέχρι σήμερα. Για τους μηχανικούς και τους αρχιτέκτονες προβλέπεται στο παρόν νομοσχέδιο ότι όσον αφορά τα ιδιωτικά έργα καταργούνται οι ελάχιστες υποχρεωτικές αμοιβές και το σύστημα είσπραξης αμοιβής του μηχανικού μέσω του ΤΕΕ. Επίσης, διατηρούνται τα ισχύοντα ποσά των ελάχιστων υποχρεωτικών αμοιβών ως ποσά αναφοράς. Για τις μελέτες των δημοσίων έργων, που πολλές φορές οι αμοιβές είναι όντως υπερβολικές, οι συμμετέχοντες στους διαγωνισμούς μηχανικοί ή αρχιτέκτονες υποβάλλουν ελεύθερα την οικονομική τους προσφορά και μπορεί να είναι και χαμηλότερη απ' ότι οι τιμές.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Αλλά, σας παρακαλώ, να δείτε τις παρατηρήσεις που σας έκανα σε σχέση με το επάγγελμα των συμβολαιογράφων και των δικηγόρων και σας παρακαλώ πάρα πολύ να τις λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώνεται ο κατάλογος των ομιλητών με τον ανεξάρτητο Βουλευτή κ. Γρηγόριο Ψαριανό.

Ορίστε, κύριε Ψαριανέ, έχετε το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, όταν ξεκίνησε αυτή η κουβέντα για το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, εγώ προσωπικά χάρηκα πάρα πολύ. Σας το λέω ως αριστερός, παρ' όλο που, όπως ξέρετε, κάποια είδη Αριστεράς έχουν ένα σύμπλεγμα ενοχής, όταν συζητούν τέτοια πράγματα. Έχουν κάποια κωλύματα και κάποιες ιδεοληψίες. Πρώτα, δηλαδή, πρέπει να συνεννοηθούμε τα συνδικάτα, με τις συντεχνίες, με το σύλλογο φορτοεκφορτωτών, με τη συνομοσπονδία «Ψαριανιστών», ανάλογα με τις ιδιαίτερες επαφές που έχει ο καθένας με ειδικές κατηγορίες επαγγελμάτων ή επαγγελματιών, συνεταιρισμών, συνδικάτων ή συντεχνιών.

Προσπάθησα, λοιπόν, να ξεφύγω από αυτά και να δω την κοινή λογική και τι σημαίνει κλειστά επαγγέλματα. Κλειστά επαγγέλματα είναι τα κατά παραχώρηση επαγγέλματα, όχι αυτά που κάποιος σπουδάζει δεκαπέντε χρόνια και ανοίγει ένα χειρουργείο, όχι ένας φαρμακοποιός που σπουδάζει οκτώ χρόνια και ανοίγει ένα φαρμακείο ή ένας μηχανικός-αρχιτέκτονας ή ένας δικηγόρος που μετά θα γίνει συμβολαιογράφος.

Υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις που θα έπρεπε να γίνουν σε αυτά τα επαγγέλματα και πρέπει να γίνουν. Ας πούμε εγώ δεν μπορώ

να τελειώσω φαρμακοποιός και να ανοίξω ένα φαρμακείο στην Κόνιτσα. Γιατί, αν υπάρχουν δέκα φαρμακεία στη Κόνιτσα, αποκλείεται να ανοίξω ενδέκατο. Δεν γίνεται. Αυτό πρέπει να το δούμε και να το ρυθμίσουμε.

Όταν, όμως, μιλάμε για κλειστά επαγγέλματα, μιλάμε κυρίως γι' αυτά που δεν είναι αποτέλεσμα μιας ειδικότητας ή μιας εξειδίκευσης πολυετών σπουδών ή μιας ειδικής εκπαίδευσης. Μιλάμε γι' αυτά που κυρίως έχουν γίνει από τις κυβερνήσεις των δύο κομμάτων, που κυβερνούν από τη Μεταπολίτευση. Οι γονείς τους, η μαμά και ο μπαμπάς, των ιδίων κομμάτων κυβερνούσαν και πριν από τη δικτατορία. Τα ξέρουμε αυτά τα ονόματα. Τα έχουμε ξαναπεί. Είναι, λοιπόν, επαγγέλματα κατά παραχώρηση και στα οποία σωρεύονται ειδικοί τύποι προνομίων και ένα είδος ιδιαίτερης μεταχείρισης.

Ας πούμε εγώ, μπορώ να σπουδάσω φαρμακοποιός και να ανοίξω ένα φαρμακείο. Μπορώ να σπουδάσω μηχανικός και ανοίξω ένα αρχιτεκτονικό γραφείο και να είμαι αρχιτέκτων πολιτικός μηχανικός. Δεν μου το απαγορεύει κανένας. Δεν είναι κλειστό επάγγελμα.

Όμως, δεν μπορώ να γίνω φορτηγατζής. Αυτό το επάγγελμα δεν έχει καμμία ειδίκευση, καμμία σπουδή ούτε με τη μία έννοια ούτε με την άλλη. Είναι κατά παραχώρηση. Δεν μπορώ να γίνω βυτιοφορέας ούτε ταξιτζής. Μπορώ μόνο να αγοράσω στη μαύρη αγορά μία ήδη υπάρχουσα άδεια -μερικές από αυτές έχουν δοθεί από το '73 ή το '72 ή το '69- για ειδικές κατηγορίες επαγγελματιών, που είναι κλειστά επαγγέλματα. Είναι μονοπώλιο ή ολιγοπώλιο.

Όταν, λοιπόν, άρχισε αυτή η συζήτηση νόμιζα -κακώς βέβαια και αφελώς- ότι θα προχωρήσουμε σε έναν εκσυγχρονισμό και σε έναν εξορθολογισμό αυτής της διαδικασίας, τού να μπορεί κάποιος να είναι επιτηδευματίας, να κάνει ένα επάγγελμα επειδή το έχει σπουδάσει ή επειδή είναι καλός υδραυλικός να ανοίξει ένα συνεργείο υδραυλικών εγκαταστάσεων και να κάνει καλά τη δουλειά του. Κανείς δεν του το απαγορεύει.

Υπάρχουν, όμως, κατηγορίες επαγγελματιών και επιτηδευματιών που δεν μπορείς να παραισφρήσεις, παρά μόνο εάν αγοράσεις ήδη υπάρχουσα άδεια. Μάλιστα, το κράτος θα πάρει 2 χιλιαρικάκια γι' αυτή την αγοραπωλησία και εσύ αυτή την αδειούλα θα την αγοράσεις 350 χιλιάρικά και θα είμαστε όλοι ευχαριστημένοι.

Αυτό το πράγμα θα το συζητήσουμε; Όταν ξεκίνησε αυτή η συζήτηση νόμιζα ότι κυρίως σε αυτά θα επικεντρώσουμε την προσοχή μας. Εδώ, όμως, βλέπω ότι πάει να γίνει μία συνολική αναταραχή σε επαγγέλματα, ειδικότητες, εξειδικεύσεις και ειδικές κατηγορίες επαγγελματιών, επιστημόνων, δικηγόρων, συμβολαιογράφων, γιατρών, φαρμακοποιών.

Πάμε με μία λογική να απελευθερώσουμε τα επαγγέλματα ως ας πούμε ένας κρεοπώλης να μπορεί να ανοίξει φαρμακείο και να προσλάβει δύο φαρμακοποιούς να κάνουν βάρδιες. Και αυτός επειδή έχει καλές τιμές στα κρέατα που φέρνει από το εξωτερικό ή επειδή ξεπλένει χρήμα από άλλες δραστηριότητες, να μπορεί να προσλάβει δύο ειδικούς επιστήμονες και να κάνουν τη δουλειά του.

Μιλάμε περί αυτού; Δε νομίζω ότι πρέπει να έχουμε κάτι τέτοιο στο μυαλό μας. Πολύ φοβάμαι ότι όπως συζητάμε το ζήτημα, υπάρχουν τέτοιοι κίνδυνοι. Υπάρχει μία περίπτωση οποιοσδήποτε νοήμων άνθρωπος να καταλάβει ή να υποθέσει ή να αρχίσει να πιστεύει ότι προς τα εκεί πηγαίνει αυτή η πρόταση.

Έχουμε χάσει στη μετάφραση. Έχουμε χάσει και το νόημα των λέξεων. Η εκάστοτε κυβέρνηση είτε είναι «μπλε» είτε είναι «πράσινη» -γιατί άλλα χρώματα δεν έχουμε- μιλάει για αξιοποίηση. Όταν η ίδια είναι αντιπολίτευση μιλάει για εκποίηση. Η εκάστοτε κυβέρνηση μιλάει για εξορθολογισμό. Όταν η ίδια είναι αντιπολίτευση αυτά που έλεγε ως εξορθολογισμό, τα θεωρεί ξεπούλημα και αποσάθρωση του συστήματος.

Πρέπει, λοιπόν, να αποφασίσουμε ποιες λέξεις χρησιμοποιούμε και τι ακριβώς θέλουμε να κάνουμε. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία για το ότι πρέπει να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα. Δηλαδή, αυτό που δουλεύουν στα «ανοικτά» επαγγέλματα, είναι κορόιδα, για να μην πω τίποτα πιο χοντρά; Τι πάει να πει κλειστό επάγγελμα;

Η κοινή λογική λέει ότι πρέπει να είμαστε μακριά από αυτές τις διαδικασίες και από αυτή τη συγκρότηση συντεχνιών ή ειδικού τύπου συμφερόντων, επιτηδευματιών ή επαγγελματιών, που απολαμβάνουν ειδικά προνόμια με ειδικούς τρόπους. Οι κυβερνήσεις τους έχουν εξασφαλίσει ότι εάν αγοράσεις την τάδε άδεια, δεν πρόκειται να αλλάξει αυτό ποτέ, στον αιώνα τον άπαντα. «Σκάσε τώρα τα τέσσερα κατοστάρια». Το ξέρει η Κυβέρνηση ότι γίνεται αυτό, οποιαδήποτε από τις έως τώρα γνωστές. Έτσι, πάει αυτός και δίνει να πάρει αυτή την άδεια, για να κάνει αυτό το επάγγελμα και μετά δικαίως αγανακτεί γιατί η Κυβέρνηση τον εξαπάτησε, που θέλει να αλλάξει αυτό το καθεστώς.

Αυτό το καθεστώς πρέπει να αλλάξει. Όταν αρχίσαμε να μιλάμε γι' αυτό, εγώ περίμενα από την Κυβέρνηση ότι θα κοιτάξει να δει πώς θα δώσει κίνητρα σε ανθρώπους να ανοίξουν επαγγέλματα και πώς θα αποζημιώσει ανθρώπους που έχασαν τεράστια ποσά, πιστεύοντας ότι το επάγγελμα που κάνουν θα είναι γι' αυτούς, για τα παιδιά τους και για τα εγγόνια τους, μία προνομιακή επαγγελματική ενασχόληση. Αυτό έπρεπε να είναι στόχος μιας κυβέρνησης, να σπάσει αυτά τα στεγανά και αυτές τις ειδικές σχέσεις επαγγελματιών και επιτηδευματιών.

Αυτό το νομοσχέδιο δεν προσπαθεί να το κάνει αυτό. Προσπαθεί να «μπαχαλοποιήσει» όλα τα επαγγέλματα και να δημιουργήσει ένα ύποπτο καθεστώς ότι ρυθμίζουμε με νέο τρόπο παλιά κόλπα.

Αυτή είναι η εντύπωση που έχω εγώ αποκομίσει από αυτήν τη συζήτηση, ενώ θα έπρεπε να μιλήσουμε ανοιχτά για πολύ συγκεκριμένες κατηγορίες επαγγελματιών και επαγγελματιών, πράγμα το οποίο δεν κάνουμε. Απλώς τώρα αναταράσσουμε μέσα στο πλαίσιο αυτής της γενικότερης κρίσης τα ήδη λιμνάζοντα και θολά νερά. Και μερικοί μάλιστα προσπαθούν μέσα σε αυτά τα θολά νερά να ψαρέψουν κιάλας.

Επίσης, θέλω να κλείσω με αυτό: Όταν λέμε ότι θα ανοίξουμε τα επαγγέλματα, εννοούμε ότι εγώ, δηλαδή, με τον Μάκη Βορίδη θα μπορέσουμε από Δευτέρα να ανοίξουμε μία τράπεζα ή να βγάλουμε τρία καράβια να πηγαίνουν από το Λαύριο στην Ικαρία σε μιάμιση ωρίτσα; Αποκλείεται να γίνει αυτό, γιατί εδώ κυρίως προστατεύονται τα καρτέλ, τα ολιγοπώλια και οι διάφορες μαφιόζικες διαδικασίες, ακόμα και στο χώρο της ακτοπλοΐας, της κινητής τηλεφωνίας, των τραπεζών, του γάλακτος, των αρτοποιιών, της πρώτης ύλης της αρτοποιίας και σε διάφορες τέτοιες ειδικές διαδικασίες προστατεύονται ειδικού τύπου μαφίες, για να το πω πολύ χοντρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Αν είναι να ανοίξουμε τα επαγγέλματα, να τα ανοίξουμε. Εκατό νησάκια στη Νορβηγία επικοινωνούν δέκα φορές μεταξύ τους, όλα κάθε μέρα. Εδώ τα δικά μας νησιά στο Αιγαίο, στις Κυκλάδες, στα Δωδεκάνησα, δεν επικοινωνεί το ένα με το άλλο. Για να πας από το ένα στο διπλανό πρέπει να πας στον Πειραιά. Αυτό το επάγγελμα θα το ανοίξουμε, λοιπόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Αυτή τη δραστηριότητα, να ανοίξω εγώ μία τράπεζα με τόκο, ας πούμε, να παίρνω χρήματα για 5 ευρώ και να δίνω με 7 ευρώ μπορούμε να την κάνουμε πέντε άνθρωποι εδώ; Όχι, δεν μπορούμε, γιατί θα πέσουμε μέσα στη δίνη των ειδικών συμφερόντων, τα οποία προστατεύουν οι εκάστοτε και οι έως τώρα κυβερνήσεις.

Ελπίζω κάποια στιγμή κάποια κυβέρνηση να κάνει το μεγάλο άνοιγμα και να έχουμε πραγματικά ελεύθερα επαγγέλματα και να μιλάμε σε συνθήκες ελεύθερης οικονομίας, εφόσον εσείς το θέλετε ως διαχειριστές του καπιταλισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Ψαριανέ, ολοκληρώστε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Έχουμε ξευτιλίσει και την ελεύθερη οικονομία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα λάβουμε το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Τζέκη, θέλετε να δευτερολογήσετε τώρα ή θέλετε αύριο το πρωί και να λάβετε ανοχή χρόνου;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Αύριο το πρωί τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Λοιπόν, αύριο το πρωί θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου οι εισηγητές για τέσσερα λεπτά, για να κάνετε τις εισηγήσεις σας επί της αρχής και να μιλήσετε για ό,τι δεν έχετε μιλήσει σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολογήτων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολογήτων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων» έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεται στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.23' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 17 Φεβρουαρίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολογήτων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

